

సంపు
త
మ
మీక

40 సంవత్సరాలు
15-5-70

శ్రీకృష్ణ

ఏయ్, తొంగి చూడవారు!

ఇది శ్రీమ లేఖ
ఎవరికీ చెప్పమని
మాటికీ పుచ్చు
దీనిని చదవ
నిష్ఠాము

ఈ పుస్తకం
మరింత
తరువాత
అలాగే
విషయం
ఉండటం వల్ల
వెళ్ళి వేరుకానికి
వీలవుతుంది

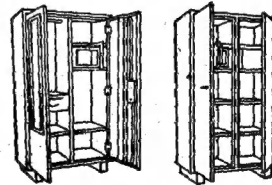
ప్రియతమా,
మన వివాహం ఇంకా 3 వారాలే ఉంది. నా
ఆనందానికి అంతే లేదు! కానీ, కాలం
మాత్రం నత్త నడక నడుస్తున్నది - నిమిషం
గడవటం గంటలు గడిచి నట్లుంది. నరేగోని,
మన పడక గదికి ఒక వార్డ్ రోబ్
పుష్టా టుచేడ్డామని అనుకుంటుంటే వాడివి
గుర్తుందా? హోమేకర్, ట్రైస్టాక్
అని రెండు చందన్ వార్డ్ రోబ్ లను
నిన్న చూశాను. అవి చూడటానికి
ముడ్డాస్తున్నాయి. చాలా ఆందంగా
ఉన్నాయి.
అవి చాలా గట్టిగా, అనుకూలంగా కూడా
ఉన్నాయి. లాఫల కుప్పలు తిప్పలుగా జాగా
ఉంది-నా నగల కోసం చిన్న లాకర్ కూడా
ఉంది(మన ప్రేమ లేఖలు కూడా!)

హోమేకర్:

14 రకాలతో దొరుకుతాయి

ట్రైస్టాక్:

6 రకాలతో దొరుకుతాయి

చందన్ - అందమైన అన్నిరకాల స్టీల్ ఫర్నిచర్ మరియు ఉపకరణముల కోసం
చందన్ మెబిల్ ప్రొడక్ట్స్ ప్రై లిమిటెడ్, బరోడా-3
అన్ని ముఖ్య కేంద్రములలోను ఆధరైజ్డ్ డీలర్లు కలరు

అతి సుందరమైన, ముక్తామయి ముఖవిలాసము
లక్మె వ్యానిషింగ్ క్రీమ్ తో సాధ్యము

లక్మె వ్యానిషింగ్ క్రీమ్ విదిత
మృత్యు శాంతిని నంజరించుకొన్నది.
ఇది మౌక్తికరణ కర్మ పెంచిన
మృత్యు మీద మెలుగును, చురుకు
నున్న చేస్తుంది. మీరు దయా
శాంతర్యంగ కనబరచుచు చేస్తుంది.

మృత్యుచయి లక్మె వ్యానిషింగ్ క్రీమ్
మృత్యువంత రాచుకొంది. శరీరాత,
రానిమీద లక్మె పేన్ పొడగు కొద్దిగ
అద్దుకొంది. అది ఎంత కర్మగా
నదిచేస్తుందో చూడండి, భారతీ,

లక్మె
వ్యానిషింగ్ క్రీమ్

మీ అందమైన శరీరములకు పోషణ
మరియు పుష్టి అవసరము

బెంగాల్ కెమికల్స్

**కాంతర్ డై నే
హేర్ ఆయిల్**

నిజపాటి మగవలలాడే,
మృదుత్వ శక్తి మును
పెరుగుటకు జోయవలదు.
ముతకీ చేరనియదు,
కాలినడం నిల్చును.

**బెంగాల్
కెమికల్స్**

కలకత్తా * బొంబాయి
కాన్పూర్ * ఢిల్లీ

కౌత్వం

కథలు

"మిస్టర్ బాక్స్" - అనే కథను చదివాను.
పెద్దవారి కథలలో మనస్తత్వం గూర్చి వ్రాసే ఇలాటి
మచ్చుకునకల్లాంటి కథలు చాలా మందిని ఆకర్షి
స్తాయి. రచయిత శ్రీ శ్రీరామ్మూర్తిగారు శిఖర్ అనే
పిల్లవాడి ద్వారా చక్కటి మోసనీకర్తల ప్రవాళాలు.
రి.ఎం. నుండి రి.నం. పిల్లల్లో ఇటువంటి
శిఖరులు చాలా సామాన్యంగా గోచరమౌతాయి.
పెద్దవారి ప్రేమను కోల్పోయినట్లుగా తలచి, జలన్
కాంప్లెక్సుతో వని మనసును పాదు చేసుకొం
టారు. పైగా పెద్దవారికి కూడా సమస్యగా తయారు
అవుతారు. పోదరుల మీద ఏర్పడే జలన్ పెద్దయినా
కొండర్లో నీడు. అయితే వారిని అర్థం చేసుకొనే తల్లి
దండ్రులు ఎందరు? - అర్థం చేసుకోవాల్సి తమ
పిల్లల్ని నక్షత్ర మార్గంలో పెట్టగలిగిన వారెందరు?
అలా చేయగలిగితే - దేశంలో ప్రభుత్వ బాలాసా
క్ష్యం - అల్లర్లు, ప్రైవేటు సంస్థా కంప్లెక్సా
తగ్గివుండేదేమో! -

'అతిశయిస్తా' [కరీంనాగర్].

జలినేటి నాగదండ్రావతి "అలం" రచన అద్భు
తంగా వుండి ముటుంబ సమస్యలతో కూడిన ఈ
తరువాతు వెండిత కథనం గానింబుముతో అందే
నేనన చేయి అని రచయిత్రి మరోకమారు "అలం"
ద్వారా విరూపింతుకొచ్చారు. కొంతవారిగారి "స్పెష్"
తననా వై పుష్కం అద్వితీయం. స్పెష్ రచయి దాం
యింట్రింగ్గా నడిపించాడు.

విల్ల సాంకేతికతాత్మ, [తాంజూర్].

'అలం' కథ చదువరులకి హృదయోన్ముఖ ము
స్తులంపే నమ్మండి. వంశర దూపుల పక్కలూ
యిననూ, వెలివెచ్చుల ఎదురింటి నివార్లులు ఉన్నంత
వరకు లేమిలో, పిల్లలలో కూడుకొనియున్న కారణ
లాంటి అలంలు వరితలనా నిమి చేస్తారు? కళ్ళు లేని
వోరు ఉన్న ఈ సమాజము కారణలాంటి పాళ్ళను
ప్రకటింపియును. ఎంత మందిగా నడుచుకున్నా వరిత
అనే ముద్ర వేస్తుంది. అడదానిగా వుట్టెందులు
అడవిలో మ్రాస్తే పుట్టుకుం చేసి ఈ కథ ద్వారా
రచయిత్రి సత్యపరిచారు. అలంలు నలలంగా ఎప్పుడు
మారుతారో, ఈ వంశరదూపుల వెంకటప్పలు,
నకిలినూపుల వెంకటప్పలు ఎప్పుడు మారుతారో
దయాసుయుడైన ఆ భగవంతునికే తెలము.

కారణలాంటి అలంలు కోటానుకొట్టినో ఏం
జరో? పాళ్ళందరిని దేవుడు దయతో, చల్లగా చూడా
లని నా ప్రార్థన. యిందులకు ఒకరిని నిందించే నని
లేదు.

జి. మరీతామహారి, [ఇరంపురం].

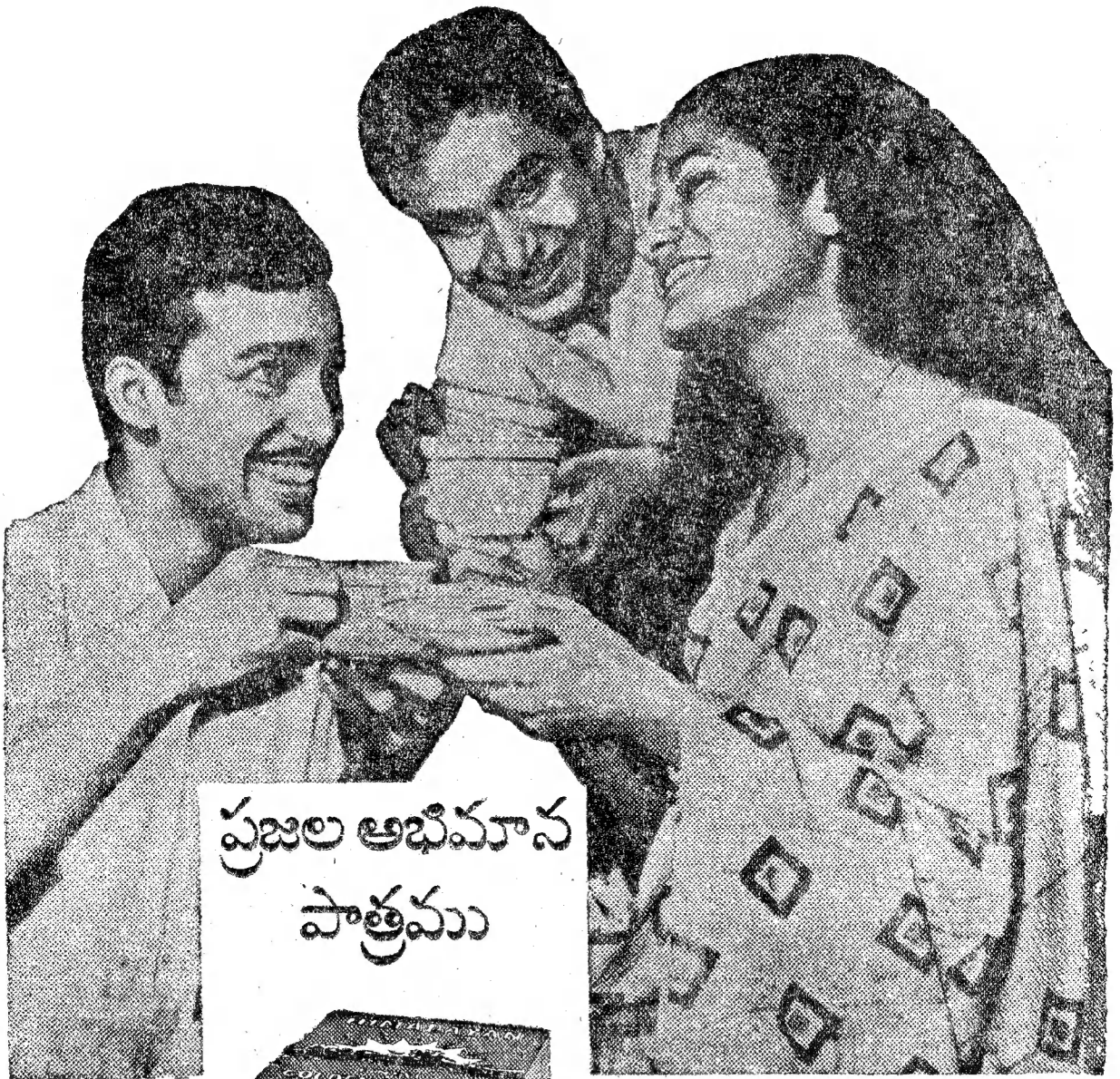

R.S.
DAVAL
INK REGD.

దావల్ ఇంక్

BEST FOR ALL PENS

**DAVALBAGH INK FACTORY
KAKINADA**

ప్రజల అభిమాన
పాత్రము

లిప్టన్

హిమాలయన్ గోల్డెన్ డస్ట్

హిమాలయము, ఉష్ణవృక్షాదులతో నిండిన గోల్డెన్ డస్ట్ టీ హిమాలయమున
లోనిది. ప్రపంచ ప్రసిద్ధిచెందిన హిమాలయ టీ టాకెట్టును టాకెట్టు
చేయించును.

తయారుచేసినది, అత్యంతమైన దురుగ్గత తోగల టీ టాకెట్టును
అందించును. ప్రతి దినమునందు ఎన్నో కప్పుల టీ అందించును. సేవించుచు,
అందరినీ కూడా అలాగే సంతోషింపజేయును.

టాకెట్టు ప్రపంచ అభిమానము పొందినది. ఉష్ణవృక్షాదులతో నిండిన గోల్డెన్ డస్ట్ టీ.

లిప్టన్స్ అందించుచున్నది

కలెండర్ 1938

పి. యస్. వారాయణగారి 'వి' రచయితలతో
ప్రవాసము—అంటే ఈనాడు సంపుటితమైన
మాజి వారాయణగారికి, ఆ సమాజంలో నివసిస్తున్న
వారి విభిన్న మనఃప్రభుత్వాలకు ప్రతిబింబంగా
రచనలలో ఎటువంటి అతిశయోక్తి లేదేమో!

అయితే మరొక్క విషయం— కథారంభం
లోనే 'రాజ్యం' తాళగారితో తన మమకారంతో
సంతుక్తుని చింత ఎగిరిపోయిన సంగతి వెల్లడి
కొన్నది. తాళగారు రెట్టింపి ప్రశ్నించగా ఆ చింతకి
గ్రూప్ సంద్రరావుగారు పదిలేసిట్లున్నారు—అని
వాటిస్తుంది. ఇందులో ఒక విషయం ఎంతైనా
లోచించాల్సిన అగత్యం వుంది. ఎంతైనా తన
రాజ్యం! కూతురై తండ్రిని పేరుబెట్టి సందో
సించడం వాస్తవాని? దగ్గరగా వుండటాడా?—
అని అలా జరిగిడానికి ఆస్కాం వుండటాడా?
అంతకన్నా తండ్రిని 'వాస్తవ'—అని : అభోధించ
నవ్వకదా! ఒక విధంగా ఈ సందర్భంగా వాస్తవానికి
మూలంగానే కాకుండా పేలవంగా కూడా వుండనే
కాదు. రచయిత ఈ సందర్భాన్ని ఏ అర్థం అన్వ
యించుకొని వున్నాయో గానో పత్రికాముఖంగా
వెల్లడి చేస్తే బాగుంటుంది. అంతకుముందే కథలో
ఎటువంటి అసందర్భాలు అగుపించలేదు.

క్రిమిటి 'రాధారావు' గారి 'తల్లి—కొడుకు'
జాగ్రత్త వుంది. ఇదే ఇతివృత్తాన్ని ఆధారం చేసుకొని
అనేక రచనలు వెలువడినా! కథా సంవిధానంలో, ప్రాత
విశదానిధానంలో గొప్ప వైవిధ్యం కనబరిచారు.
తన సంతానం దూరంగా వుండడం తండ్రి
సహనశూన్యమో నవమాసాల మోస మాతృత్వాన్ని
సంతతి యిచ్చిన మాతృమూర్తి మాత్రం పొంగి పచ్చే
అభేదాన్ని నిగ్రహించుకోలేదనే నగ్నవ్యాన్ని శకుంతలం
ప్రాతర్దూరా వెల్లడి చేసిన రచయిత్రీ కృషి అభినంద
నీయం.

'మూడవిత', కామారెడ్డి.

27—3—70. సంచికలో కె. రామలింగయ్య
గారు 'తుపాను' కథను విమర్శిస్తూ తన పుస్తకరత్నం
పోతన దురాక్రమణి వలన పనిపోయాడని, ఆ సమ
యంలో ఈ కథ చదవడం వలన తన రక్తము పొం
గిందని అన్నారు. ఈ కథ రంగాధారివంటి తెలంగాణ
జరులపై జరిగిన దుర్ఘటనాస్థితి తెలియచేస్తూంది
గాని తెలంగాణలో జరిగిందని చెప్పబడుచున్న
'పోతనదురాక్రమణి'ను సమర్థించలేదు గదా. తెలం
గానేతరులకు గూడా కనిసం సమాసంగా వున్న
ప్రేమించే తండ్రులు, తల్లులు : రువయ్యారను
కుమార్తె! బిమ్మలను స్వాగతంగా తగుల బెట్టి
శిశువులలో పోతనల చర్య దురాక్రమణిగా కని
పిస్తున్నట్లు ఒకవేళ వారి కుమారుడు తన దారిని
తాను పోతున్నట్లుడు. పంపబడితే మనమూ విదా
ర్థులు. గొంపును వెళ్ళాచెదురు కాయసందర్భంలో
అనార్యకులు గూడా దెబ్బలు తినడం సహజమే
గదా. పోతనలు గూడా మనుష్యులే. వారికి కొడుకు
లుంటారు.

కె. పురుషోత్తం, [గుంటూరు.]

ఉత్తరాలు

సిరియల్

'అవరాజిత' సీరియల్ చాలా బాగుంటున్నది.
కథాగమనము సంభాషణము చాలా చక్కగా వర్ణి
స్తున్నారు. వాకు సంతోషం.

యం. విశాఖరెడ్డి, [కరీంనగర్].

ముఖచిత్రం

1—5—70వ తేదీ ఆంధ్రసాహిత్యవారపత్రిక
ముఖచిత్రం భలేపాతలో బేరీరాజీ భలేగ వుంది. పెద్ద
తార: చిత్రాలు ముఖచిత్రాలుగా వేస్తూ, మధ్య
పద్ధతి వున్న తారల చిత్రాలు కూడ ముఖచిత్రాలుగా
వేస్తే బాగుంటుంది.

—గుండుమర్ల వెంకటరామారావు, [భువనేశ్వర్].

వ్యాసాలు

మార్చి 27 ప్రతికలో ప్రచురించిన కామారి
రాజేందర్ గారి పుస్తకం చూసి మీకు ప్రతికకు
ఈ పుస్తకం వ్రాయాలనిపించింది.

ఎక్కినవాడికి విసుగు కురువట ప్రాప్తి అ
సామెత నమనరించి మనరాష్ట్రంలో టిక్కెట్లు
విచ్చుడైతే కొనవచ్చు బహుమతులెప్పుడైనా బడయ
వచ్చు— అనే పుట్టే శంకో పరరాష్ట్ర టిక్కెట్లు
కోసం ప్రాచుర్యముతున్నారు మనలోని చాలమంది
ప్రబుద్ధులు. దానికి తోడ 'పిరుగింటి పుల్ల
రార. . . . ' అన్న సామెత వుండనే వుంది. కాని
అసలు పేడయం రాజేందర్ గారిని చెప్పినట్లు రాష్ట్ర
ప్రభుత్వకార్యాలయాలు, చిన్నా పెద పాతశాలలు
తాటిరీ టిక్కెట్లు విక్రయశాలలుగా మారడం మన
రాష్ట్ర టిక్కెట్లు అమ్మకం పడిపోయింది. ముఖ్య
మైన మరో కారణం ద్రాడేట్లు డివరవిల్లి రంగులు
మార్చినట్లు మార్చడమే. ముఖ్యకారణము యిం
కోటి— ఏడో క్లాసు మని కాకుండా బహుమతి కోసం
ఎదురు చూసి నిరాశ చెంది—రెండవసారి ప్రయత్న
కోవాలి—

వి. అప్పారావు, [విశాఖ].

వైవారమే !
బొమ్మల సీరియల్
లవ్ లెటర్
ప్రారంభం !

ఆంధ్రసాహిత్య వారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :

దేశోద్ధారక కాశీనాథుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

శ్రీకవారం : 15—5—70

క్రి. పాఠశాలవాసుని వై. శాఖనా. శుద్ధ సవని
సంపుటము : 63 సంచిక : 35

ప్ర. పి. కె. ము.

1908

ముఖ్య సంపాదకుడు :

శివరెంక శంభుప్రసాద్

ఆంధ్రసాహిత్య కార్యాలయము

7, తంజుచెర్ల వీధి, మద్రాసు-1

సంపుటము

సంవత్సర చందా 26-00

6 మాసముల చందా 13-00

3 మాసముల చందా 6-50

విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం: నటి రమాప్రభ

(ప్రీతో: కునుమోహనీ, గీతామ్యాస్)

కథలు :

నేను లేనిపోను 27

నల 32

దేముడు పలిచాడు 49

సీరియల్ సవలలు

మమత 16

అవరాజిత 44

వ్యాసాలు, శీర్షికలు, సినిమా:

ఉత్తరాలు — 2, ఈమెనే కార్టూన్ — 3,

మ్యూజిక్ రీలే 6, బ్రహ్మకథామంజరి కథలు— 8,

డాక్టర్ కుమార్తె—10, ఒకవారం వివరణ—12,

అన్నానికి బదులు—13, ప్రశ్నాపరి—14, తాట

రీయం (కార్టూన్) — 15, రంగుల

రాట్నం—21, నేడే ఉగాది (గేయం)—23,

వారసం— 31, కర్మవధం— 43, గ్రీక

సమీక్ష— 56, సినిమా—57, సినిమా

డైరీ—58, అని—ఇవీ, మీకు తెలుసా—63,

పుస్తకాలు—64,

భీరుమకి జరగపోయే సన్మానాలు...

బ్రిటన్ అంతా తాగి పొద్దున పక్కాత్తానం దిలే తాగిన ముఖమేకాక వ్యర్థంలో ప్రిన్సంకూడా బింబిపట్టుపుతుందని— ఒక పాత పాఠశాల పుస్తకం. న్యూఢిల్లీలో ఇటువంటిదే జరుగుతోంది.

కొన్ని వారాలుగా ఇండియన్ సివిల్ సర్వీస్ వారికి వచ్చి కొన్ని పాక్కులని గురించి చర్చ జరుగుతూ ఉంది. ఇది పాతదే. 1950 ప్రాంతాలలో పార్లమెంటులో ఇం. సి. స. వారివివాద ప్రచారం మొదలయినప్పుడు ఆస్ట్రేలి ఆంతరంగిక వ్యవహారాల మంత్రి సర్మంట్ ఫేల్డ్, ఇం. సి. స. వారికి ఇచ్చిన 'నిర్దేశించిన మార్గప్రణాళి' వీలులేదని, అవసరమయితే కాదు కూడా ఇం. సి. స. తో కాటాన్ వెల్లిపాడూరికి సందేహం ఉన్నానని— అన్నారు. 'వతివక్షం' విడిచిపెట్టండి.

దేశంబానియో కోశక్రొగ్రెసు అధ్యక్షుడు కాటాన్ జగదీశ్ చాన్సెలరు— పాఠశాలకి వచ్చుకొని ఉండాలి అన్నారు. దీనిని కమ్యూనిస్టులు బలవంతం చేసి ఆక్షేపించారు. ఇటువంటి ఉద్దేశం పార్లమెంటులో గానూనెకి కారణం ఒక సోషలిస్టు శ్రీమద్రామిమాయో. ఇం. సి. స. వారికి ఉన్న పాటలు పోనానని ఒక చిల్లని ప్రతిపాదించారు.

నేటి ఆంతరంగిక వ్యవహారాల కాటాన్ మంత్రి శివాజీ ధర్మతో బొంబాయికి వచ్చారు. వైతికా విశేషాలతో ముగియడంతో ఇం. సి. స. వారికి కొత్త చొక్కా అవసరం అన్నారు. కొత్త, పాత కాంగ్రెసువారు పోటీపడి శ్రీ మద్రామిమాయో చిల్లని బలవంతం చేసి విజయించుకున్నారు.

చివరికి ఆ చిల్ల సరయిన మద్దతు లేక పార్లమెంటులో వోడిపోయింది.

'పిన్'ల మూడు వెలువడినప్పటికీ 220లో 136 మంది కొత్త కాంగ్రెసువారు మాత్రమే వోటింగులో పాల్గొన్నారు.

వోటింగు వివరాలు ఈ కింది విధంగా ఉన్నాయి.

అవును కాదు	సార్వజనిక
కాంగ్రెసు [క]	136. — 220
కాంగ్రెసు [ప]	14. — 64
వ్యతంత్ర	— 20 37
జనంభం	— — 33
ద్రా. ము. క.	14. — 25
కమ్యూనిస్టు [క]	13. — 24
కమ్యూనిస్టు [వి]	10. — 19
సం. పో. ప.	17. — 17
ప్ర. పో. ప.	10. — 16

యు. ఐ. సి. జి.	5	1	25
భా. కాం. భ.	2	—	9
వ్యతంత్రులు	1	1	25

మరి ఆంకెలపట్టి రెండు కమ్యూనిస్టు పార్టీలు కూడా చిల్లని బలవంతం చేసిన తెలుస్తుంది.

పూర్తిగా బలవంతమైన వారు శ్రీ లిమాయెగారి సోషలిస్టు పార్టీ వారు మాత్రమే.

సాధారణంగా ఒక సెషన్లో వోడిపోయిన చిల్లని మంత్రి సెషన్లో ప్రవేశ పెట్టటం వీలుకాదు. అంతగా కావాలనుకుంటే ప్రభుత్వం వారు ఈ విబంధనని మార్చాలి. నేటి పరిస్థితులలో ఇది జరిగే వనమా?

అసలు చిల్ల ఎందుకు వోడిపోయింది? కొందరు గ్రేటరు పాట కావటం చేత!

పోయినసారి అప్పానా పునర్వ్యవస్థీకరణ చిల్ల వెళ్ల నప్పుడు శ్రీయుతులు రఘురామయ్య, పార్లమెంటు రాజీనామా చేశారు కాని ప్రధానమంత్రి వారిని ఉండమని వచ్చిచెప్పారు. నేటి క్లిష్ట పరిస్థితి వేరు. ఇది 'పిన్'ల ఏమరుపాటుకన్నా సభ్యుల ఎదిరింపు వల్ల ఏర్పడింది. ఇది కాంగ్రెసు [క] వారికి కాక తక్కినవారికి ప్రమాదకరమయినదే.

ఇంతకాదు—వాన వర్షాలవారి మనిషింతుకొన పానికి రెండు కాంగ్రెసు పార్టీలవారు ఒకరితో ఒకరు పోటీ పడుతున్న సంగతి అందరికీ తెలుసు. కమ్యూనిస్టుల మద్దతు కోసం పేదమో ఇందిరా గాంధీగారు, వారి పార్టీ వారు తీవ్రమయిన వామపక్ష వాదాన్ని ప్రచారం చేస్తున్నారు. శ్రీ లిమాయె చిల్లకి ఇప్పానా మద్దతు ఈ ప్రచారంలో ఒక భాగం మాత్రమే.

పాత కాంగ్రెసువారు ఈ చిల్లని బలవంతం పుట్టు ప్రకటించారు. రాష్ట్ర వతి ఎన్నికలో అంత రాత్రి గడిచింది. ఇక్కడ అంతే అయి ఉండవచ్చు. లేదా, పార్టీ నాయకులు పాతకవర్గం వారితో వైరం ఎందుకు చిల్ల వోడిపోయే ఏర్పాట్లు చేసుకుని ఉంటారు.

ప్ర. పో. ప., కమ్యూనిస్టు పార్టీల వోటింగు సంగతి ఏమిటి? పార్టీలలోపల పోటీలు ఈ రక మయిన వోటింగుకి కారణం అయి ఉండవచ్చు. ఇం. సి. స. [అయినయన్] పాక్కులని పోగొట్టిన కీర్తి శ్రీ లిమాయెకి మాత్రం ఎందుకు ఉండాలి? అనే ధోరణి ముఖ్యం అయి ఉండవచ్చు.

ఇదంటూ అయి ఉండవచ్చు లేదా కొత్త కాంగ్రెసు వారిలో లాలోపడి ఉండవచ్చు.

జననంబం ఎవరో నోటు చెయ్యకపోవటం చేత ఆ పార్టీ ఉదాసీనంగా ఉండనుకోవాలి.

సోషలిస్టులు ఎప్పుడూ డిట్టెలుగ్లకి దోహదో కల్పిస్తూ ఉంటారు. ఎన్నికో లెనిన్, ఇటాలి ను సోలిని, జర్మనీలో హిట్లర్, స్పెయిన్లో ఫ్రాంకో—వీరి సహాయం వల్లనే అధికారంలోకి వచ్చారు. భారతదేశంలో ఇద్దరు సోషలిస్టులు మధులిమాయో, వాస్ సాయెలు ముఖ్య పాక్కులని రాజ్యాంగంలో నుంచి తీసేవయ్యారంటున్నారు ఇలాగ తీసేస్తే లాభం ఎవరికి? కమ్యూనిస్టులకి, అని వేరే చెప్పనవసరం లేదు.

చరిత్రని పరిశీలిస్తే, కమ్యూనిస్టులు పాత వెంటు సహాయంతో వాటినే ధ్వంసం చేస్తారని తెలుస్తుంది. ఈ విధ్వంసంలో వారికి తోడ్పడేవారు సోషలిస్టులు.

మహాత్మాగాంధీ ఆఖరి భారత నాయకుడే అంటే వచ్చికి ఆయన పోందవచ్చు. మరి ఆయనకి మాత్రం ఉత్సాహం చేస్తే ఎలాగ?

మనల్నామ, ఏక్కులు కూడా ఉన్నారా కదా? విార్నా మాలిన్ 1869లో చనిపోయాడని మురల్ గామలు కొందరు తెలుసుకొన్నారు. వెంటనే అతని వద్దంత ఉత్సాహం 20 లక్షలు మంజూరు అయింది. గురునానక్ జననం 1469లో అని ఏక్కులు కనిపెట్టారు. క్రిస్టియన్లు, పార్శీలు, జైనులు వోట్లకి అంతగా సన్నిహితులు. కాబట్టి వారికి ప్రత్యేక ఉత్సాహం ఏర్పాటు చెయ్యటం అసంవరం.

అక్కో...

అక్కోలో కొందరు మహాత్మాగీరములు మహాత్ సంగతిని తెలుసుకున్నారు. అదేమంటే, చికరి మొగ్గ వక్రవర్తి బహదూర్ సా సిరిగ్ 100 సంవత్సరాల క్రితం చనిపోయాడని. అతను చని పోయింది రంగూన్లో కాబట్టి, అతని అవశేషాలని ఢిల్లీకి తీసుకు రావాలి. ఈ సూచనని బలపరుస్తూ

ధర్మ దీప్తి కృతా లాభింది. దీనిని బట్టి ఈ సూచనకే తగినంత బలం ఉండవచ్చునని, ఊహించవచ్చు.

ఇంకా రాజ్యం ధర్మ సుంచి పాలన, రాజు విస్తరించి ఉండేది. బహదూర్‌షా పాత్రాన్ని ఎర్రకోటని బాట లేదు.

నిధి మనుష్యుల మరణాలతో ఆగదు. భారంగ జేలు తన సోదరుడు దాదా, అతని కొడుకుని చంపించి వారి శవాని చాందినీ చవుకలో ఊరేగించాడు. ఇది 1858లో. 1857లో బహదూర్‌షా ఇద్దరు కొడుకులూ తుపాకులకి బలి అయ్యారు. వారి శవాని తీసుకువెళ్లి ధర్మ దర్వాజా బయట ఒక ఇంటి మీద వదేశారు హంతకులు...

...1857

అటు ఎడమనాటికి వస్తాను. బహదూర్‌షా రాజ్యాన్ని పునరుద్ధరించటానికి 1857 లో యుద్ధం ఆరంభించి. బహదూర్‌షా మూతం బద్దగా ఎర్రకోటనుంచి హుమయూన్ నవాబ్‌కి పారిపోయాడు. ధర్మ పతనం అయిన తర్వాత అతను హద్దస్ అనే బ్రిటిష్ అసినరా శరణు తీశాడు. ఆ అసినరు అతని ప్రాణాన్ని కాపాడ రాజుని హతా ఇచ్చాడు.

పారిపోయిన చక్రవర్తి

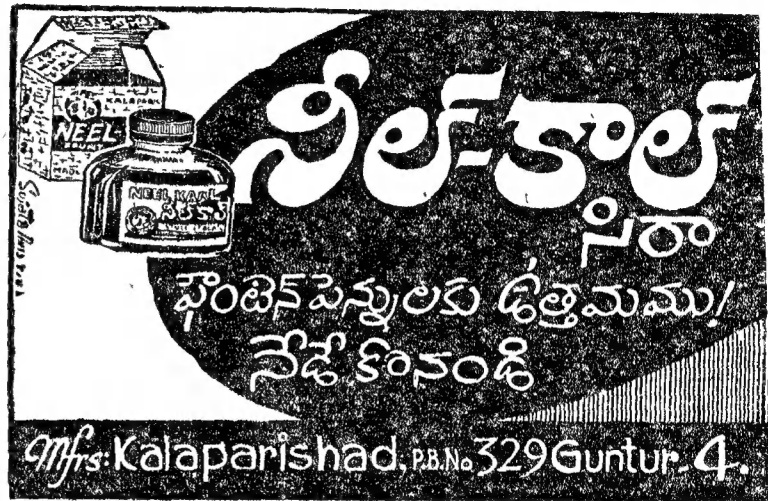
బహదూర్‌షా తన అయిదాని అతనికి వెళ్లి గొండాడు. అతను ఇచ్చిన ఇద్దాలో ఒకటి బాదిర్ దిది. రెండవది బహంగిరది.

బహదూర్‌షా వయస్సు అల్పటికి ఎనభయ్యే అయింది. అతను పూర్తిగా తన భార్య శివత్ కుమార్ చెప్పుచేతలో ఉండేవాడు. చివరి రోజులో గొడవ ఎందుకని పారిపోయిన వాడు.

ఇటువంటి బహదూర్‌షాని నేడు నెహెరియన్‌తో పోలుస్తూన్నారు. నెహెరియన్ అనలేనిది పెయింట్ పారేరా నుంచి తీసుకువచ్చారు.

అలాగే తీసుకురావటానికి బహదూర్‌షా అనలేనిది ఎక్కడ ఉన్నాయి? అని కలెబరావ్వుయినా ఒక అనలేనికలో ఉండరా?

ఒక నయపు సూరిల్ సుందిరం ఒకటి కదు తున్నారు. మరొక నయపు బహదూర్‌షా అనలేనిది ధర్మకి తీసుకు వస్తున్నారు. వారిద్దరూ ముట్టాడిన లేక రాసిన భాష మూతం వాళనం అవుతోంది— సూరిల్ వద్దాని కూడా పొందిలో ప్రచురించారు..

శ్రీ కాలపరిషత్
ఫెంటిక్ పెన్సులరు డిత్తమము!
నేడే కొనండి

Office: Kalaparishad, P.B.No.329 Guntur. 4.

శ్రీ లక్ష్మి విజ్ఞాన పజిల్ నెం. 12

Licensed by the District Collector, Krishna L.No. 1/69.D/8-3-196

ఈ పజిల్ లాటారు కి పాల్పాడను తల్పా కల్పరుగారి కార్యాలయములో పీలు చేయబడినది.

రూ. 800 లు

గెలు పొందండి.

అల్ కలెక్టుకు

మాత్రమే

నివల మ తులు

ఒక ఎండ్ రునుము రూ. 1.00

ఒక పేరుతో

2 మానసులకు మించి వందరాదు.

విశేషమైన వారందరికి

ప్రేమ

కంచుకును.

పజిల్ నెం. 11 పజిల్ నెం. 12

24	14	13	27				
17	23	20	18				
22	16	19	21				
15	25	26	12				

పీలు రియబడిన ముగింపు తేది
కి పాల్పాడను 23-5-1970

అధారములు : పజిల్ నెం. 12లో 13 నుండి 28 వరకు గల అంకెలను వాడవలెను. ఏక మాడిరా (నిగవు, అడ ము, మూలం) 32 రావలెను. వాడిన సంఖ్య వాడబడదు.

నిబంధనలు : యధాతథము (నిబంధనలు 17-5-1970 అంధ్రప్రదేశ్ పబ్లిక్ ప్రెస్ అండ్ బుక్ డిపార్టుమెంట్)

పజిల్ నెం. 11 విశేషాలు : అర్. రంగరాజు, వందర్ల; క. రాజారావు, విజయవాడ; డి. నర్సప్పారాయణ, హైదరాబాద్; ఎం. మానాక్, పెనికేరు; జి. ఎల్.రా, గుంటూరు; పి. చంద్ర శేఖరరావు, పిక్కిరాబాద్; డి. అర్. ఎన్. స్వామి, విజయనగరం; డి. అక్కి, జగ్గయ్యపేట; అర్. మధు, అల్లూబాద్; పి. రామప్ప, రెల్లినలస; సి. ఎం. ఎల్. ఎన్. (C/o వి. ముద్ర మద్యశాల) గుడివాడ.

Address: The Manager, SRI LAXMI VIGNANA PUZZLE, Chilikalapurdi (P. O.), Machilipatnam-2.

క్షేమందుని బృహదాథామంజరి
కథలు

అ వృద్ధురాలిపేరి పూజితమూతవాహుని మనస్సు కరిగింది. 'అమ్మా! ఎవరు నువ్వు?' ఎందుకు ఈ బాధ? నీ పుత్రుని పరితాపంకోసం ప్రతిజ్ఞ చేస్తున్నాను. ఈ విస్మయమయిన సంసారంలో వర్షకాలం వేర్వేరున్న ఎక్కడ దొరుకుతుంది? నిరంతరం అపాయంలో పడు ఈ కాయానికి పరోపకారమే సర్వస్వమైన సారం. పరులను అపాయాలనుంచి రక్షించడమనే పుణ్యానికి దేహం పరోపకారంవల్లనే స్మితమవుతుంది.' అని శంఖమాడుని తల్లితో అన్నాడు.

అ వృద్ధురాలు ఇతడే గరుత్మంతుడేమోననుకుని భయంతో వణికిపోతూ, పుత్రుణ్ణి దగ్గరికి తీసుకొని, అతని ఎదుట పాగిలపడింది.

జీమూతవాహనుడు అమెకు ఊరట కలిగిస్తూ, 'అమ్మా, నేను గరుత్మంతుణ్ణి కాను. నా దేహం అర్పించి, నీ పుత్రుణ్ణి రక్షించడానికి వచ్చిన విద్యాధరుణ్ణి' అని అన్నాడు.

ఆశ్చర్య వృద్ధురాలు ఇలా అన్నది: 'నాయనా, అలా అయితే నీవు శంఖమాడుని కన్నా నాకు ఇష్టమయినవాడిని సుమా! నీ ఈ దేహం చాలి సౌమ్యమయినది. దీనిని అనేక కల్పశతాలవరకు వల్లగా రక్షించుకో నాయనా.'

తల్లి ఇలా అంటుండగా, శంఖమాడుడు, ఇదంతా ఆశ్చర్యంగా వింటున్నవాడు, జీమూతవాహనునితో ఇలా అన్నాడు వచ్చుతూ, శిరస్సుమీద అంజలి ఘటించి—

'హో సత్యశాలీ, నిన్ను మాడడం - అసంతోషకరం. అమృతం కురిపించే కిరణమయడయిన పూర్ణచంద్రుడు ఎవరికి అనిషిట్టడో చెప్ప. నీ స్రావాలు నాకోసం ఇవ్వడానికి సిద్ధపడుతున్నావు ఏమి పని యిది! గడ్డికోసం రత్నాలు వెచ్చించేవాడు ఎవరైనా పుంటాడా? ఈ భవసాగర లో నాబోటివారు ఎందరు పుట్టడంలేదు! ఎందరు గిట్టడంలేదు. కౌస్తుభం వంటి నీ బోటివాడు మల్లీ ఎక్కడైనా పుట్టాడా? చంద్రునివంటి నీ ముఖానికి తగినమాటే పలుకుతున్నావు. ఎంతో ఉజ్వలంగావున్న నీమాట జగదంధకారాన్ని పోగొడుతున్నది. నాకోసం ఒక పనిచేయి. వేమ బలి అయిన తర్వాత నా వియోగంతో

నా తల్లి బాధోడుతుంది. అమెను కొంచెం ఊరటించు. ఇంతకుముందు నిన్ను నేను చూడలేదు. అయినా, సాధువుగవుడు నుండి బాంధవ్యదంటారు. అలాగే నీవు నాకు బాంధవ్యుడివి.'

నాగకుమారుడు అన కులోచిత మయి నట్లు మాట్లాడగా జీమూతవాహనుడు ఇలా అన్నాడు :

'చెలికాదా, ఏ మిటి విచిత్రంగా మాట్లాడుతావు? కులాలంకార మయిన నీవు లేనిది ఈ వృద్ధులు బ్రతుకు తుందా? పుత్రకోకమనేది తల్లులకు మహా దుఃఖం కదా! నీపైనే ఈమె తన ప్రాణాలు పెట్టుకుంది. ఈమెను కాపాడడంకోసం నిన్నునీవు రక్షించుకోవలసివచ్చింది. నీవు బ్రతకడమనే రెండు వనుబా నాదేహంతో జరుగుతాయి. తెలివిగలవాడివి, ఆలోచించుకో.'

జీమూత వాహనుడు ఇలా అని శంఖ చూడుని పాదాలపై నద్దాడు. ఆ నిర్భయ భానికి నాగకుమారుడు కలవరపడిపోయాడు. ఇలా అన్నాడు :

'నీవంటి వానిమాటను నానంటివారు విని వివేచించడమనే ప్రశ్నే లేదు. శంఖ భవళమయిన శంఖపాల మహావంశం శంఖ చూడుడనే నాతో సత్వభంగమయి కళంకితం కాకుండా వుండాలి. గరుడుడు వచ్చేళ అయింది. ప్రభో పీకు శుభ మగుగాక! నేను వెళ్లుతున్నాను. చంద్ర శేఖరుడయిన గోకర్ణేశ్వరునికి నమస్కరించి వధ్యపైలానికి వెళ్లుతున్నాను.'

ఇలా అని, తల్లి అనుమతి తీసుకొని, నాగకుమారుడు వెళ్లిపోయాడు.

ఆ క్షణమే, ఆకస్మాత్తుగా పెనుగాలివీచి జగమంతా వ్యాకులమయి పోయింది. కాలుని భుజాలలాగా దూరప్రాంతాలకు ప్రసరిస్తూ, శంఖాదుల కాంతుతో దిక్కుటాను అందుకుంటూ, మకరాది జలజంతువులతో కరాళమయిన సముద్రం తరగలు పైకి లేచాయి. అప్పుడు, చందకిరణుని కాంతికి ప్రతిఫలించిన మేరువర్షం కాంతులు వ్యాపించినట్లు, బడబాగ్ని వ్యాపించి నట్లు ప్రదీప్తమంతా వర్షబావి పోయింది.

ఆ కాంతికి, ఆ గాలికి గరుత్మంతుడు వచ్చాడని గ్రహించి జీమూతవాహనుడు సంతోషంతో వధ్యలను ఎక్కెను.

నిర్రటి గుడ్డ కప్పుకొని, నిలబడ్డాడు. 'నాకు ప్రాణి మాత్రవకారంకోసం పున ర్జన్మ కలుగుగాక!' అని కోరుకున్నాడు.

అప్పుడు అతనికి అకాశంలో దిక్కులను కల్పిస్తేనే భయంకర కాంతితోను, ప్రళయాగ్నిని విమరున్నట్లుగా రెక్కలు కొట్టుకుంటూ వక్షిరాజయిన గరుత్మంతుడు కనిపించాడు. అతని లీలవేగానికి ప్రళయకాల మేఘాలు ఒకదానికొకటి రాసుకుని భయంకరంగా గర్జించాయి. ఆ గర్జనలకు అకాలంలో ప్రళయం సంభవించిందనుకొని మల్లోకాలు గిలెట్టాయి.

అలా వచ్చిన గరుత్మంతుడు ఆ దైర్య సాగరుడైన విద్యాధర శిరోమణి చూడారత్నమండిత కిరీటాన్ని కాలిగోళ్లతో లాగి పారేశాడు. తర్వాత అతని శరీరాన్ని చంచువుతో పట్టుకొని అకాశంలోనే గురించుకు వెళ్లుసార్లు తిరిగాడు. రంపాలవంటి అతని చంచువుతో లాగిన కిరీటంలోని చూడారత్నం రక్తధారా నహా చంచువునుంచి, తన వివాహంతో విశ్రాంతి తీసుకుంటున్న మలయవతి ఒడిలో పడింది.

మలయవతి ఆ చూడారత్నం చూచింది. పిడుగువడిన దిరిసెర చెట్టు రెమ్మవలె అయిపోయింది. భయంతో మామగారు జీమూతేశువు వద్దకు వెళ్లి తెలియ జేసింది.

జీమూతేశువు తన విద్యాధర విద్యతో తనకుమారుడి ప్రాణాపాయం తెలుసుకొని, భార్యతోడూ వెంటరాగా ఆ మవర్కుడు నాగకుమారుని వధించే వధ్యలను వద్దకు వరుగెడ్డాడు.

ఇది ఇలా వుండగా శంఖచూడుడు సముద్రతీరంలో గోకర్ణేశ్వరునికి నమస్కరించి, మహావేగంతో ఆ ప్రాంతం చేరాడు. గరుత్మంతుడు కాలిగోళ్లతో జీమూతవాహనుని కిరీటాన్ని లాగి పారవేసి, అతనిని పట్టుకుని అకాశానికి ఎగిసిపోయి, మండలాకారంగా తిరుగుతూ వుండడం ఆక్కడ కనబడింది. గరుత్మంతుడు విద్యాధర రాజకుమారుణ్ణి తన చంచువులతో విరాఘాటంగా చీల్చడం చూచాడు. అతని మరణానికి తనే కారణమని వినిపించాడు.

'నీ సత్వవిపులుడా, దైర్య గాంధీర్యాదార్య సాగరుడా, అపూర్వ కరుణాచిన్మి,

విష్కరిణుంధూ,' అని విలపించి, పరిత్యాగం చేస్తామనే దృఢవిశ్వాసం అసాయమయినా వేరే, గరుత్మంతుడిని రించదలిచి అట్లు వెళ్లాడు.

గరుత్మంతుడు అకాశంలో జీమూతవాహనుణ్ణి రుచి చూచాడు. అంతాటి సంతరంభమూ, తొట్టుపాటూ వుండడం చూచి ఆశ్చర్యపడి ఇలా చించాడు :

'అహ! ఏమిటి ఆశ్చర్యం! డెవడో దైర్యసాగరుడు. సత్వవంశమే ఇతనిని పొడిచి తింటూంటే, అంజాలు వులకిస్తున్నాయి. మాత్రమే మిగిలిన ముఖం ప్రవన్న వుంది!'

గరుడి ఇలా ఆలోచించి ఎవరో క్షోభించాడు 'ఎవరు నీవు?' అని ప్రశ్నించాడు.

'ఆ సంగతి నీకెందుకు? నీవని కానీ, నన్ను భక్షించు' అన్నాడు జీమూతవాహనుడు.

ఇంతలో శంఖచూడుడు అక్కడికి చేరాడు. 'నా తర్వాత, కనిపించడం నీ సాహసం చేయకు. అతడు విద్యాధరుడు. ఆయన రామ్ముమీద న్యముద్రను చూడు. నీకు భక్ష్యమయినాగుణ్ణి వేసు. చూడు నారెండు కలు. విషం కక్కే నాభుత్కారం, మండితమయిన నా వడగలు చూడు.' బిగ్గరగా అన్నాడు.

గరుత్మంతుడు అది చూచి వ్యాకుల జీమూతవాహనుణ్ణి వదలి వెళ్టాడు. నాగకుమారుణ్ణి చూచాడు. అది ఏమీ తోచలేదు.

అప్పుడు జీమూత వాహనుడు 'గరుత్మంతుడా ఎందుకు నన్ను వెట్టావు? ఎందుకు దూరంగా బడ్డావు. ఇంకా నాదేహంతో నామాసాలున్నాయి. నీకింకా తృప్తి కలగలేదు.' అంటూ తన విశాలమం రామ్ము విరుగుకొని ముందుకు శరీరాచి నిలబడ్డాడు, 'నన్ను భక్షించ నన్ను భక్షించు' అని మళ్ళీ ముఖం అంటూ.

గరుడి అసహన మాత్రా వశం దయన జీమూత వాహనుడిని వ

దే. ఇంతలో జీమూతవాహనుని తన అత్తమామలతో వచ్చింది.

జీమూతవాహనుడుగా వున్న తన రాధుని చూచింది, మలయవతి. వ్యక్తంగాగ్ని ధూమంతో చీకట్లు మూర్ఛిపోయింది. జీమూతవాహను, భార్య తనకుమారుణ్ణి ఆ సరిస్థితిలో

చూచి, తండ్రి మొదలు సరికిన వచ్చుకుంటాగా కూలిపోయాడు. గరుడుడు వచ్చాల్సినప్పుడై వారందరినీ శ్వాస వరుస్తుండగా, జీమూతవాహను లిల్లి, తన కుమారుని శరీరాన్ని చేతితో తాకి, దీనంగా దుఃఖించి

చీకట్లలో మరణిస్తున్నప్పటికీ, జీమూతవాహను తల్లితో వెన్నుదిగా అన్నాడు:— 'అమ్మా, ఈ వశ్యర లు శరీరంకోసం ఎందుకు ఏడు ప్రాణం గలికి లేచిన పీడితరగ కొంత

...బృహత్స-ధానుంజరి

పేసటికి వడిపోయేలాగ భంగురమయిన ఈ పుట్టుకలో పుణ్యవశాత్తు ఇతరులకోసం జీవితం వ్యయపర్చే అవకాశం కలుగు తుంది.'

ఇలా అంటూ, అతడు ప్రాచాలు వది లాడు. అయినా, అతని ముఖంకాంతి తరగలేదు. అపారశోకాధికారంతో జగ త్తును నింపేవాడా అన్నట్టుగా కన్ను మూశాడు.

మలయవతి పతితో పాటు మరణించ దానికి నిశ్చయించింది. ఆమె దుఃఖంతో కొయ్యబారిపోయిన నడవలేక పోయింది, కింద నడనూ లేకపోయింది.

అప్పుడు భక్తవత్సల ఆయన గారిదేవి వ్రతక్షమై మలయవతిని న మా శ్వాస వరిచి, అమృతపు సోసలతో, ఆమె భర్త,

చాక్లర్ కమిషన్

పంత్రిలో లోపం - తలనొప్పి

తలవక్క భాగాలలో ఆగ కుండా తలనొప్పి వస్తే దంత వైద్యుడిని చూడటం అవస రం!

ఒక ఆమెకి 10 సంవత్స

ాలుగా కుడికణిత వద్ద నొప్పిగా ఉండేది. ఈ బాధ మరీ అధికం అయి ఆమెకి విశా రం, చాంతి కూడా వచ్చేవి.

ఆమెకి అన్నిరకాల చికిత్సలూ చేశారు.

ఎక్స్-రేల వల్ల రండు వల్లలోపల నూక్కు విషక్రిమి బాధ ఉం ద ని తెలిసింది. చాటిని తీసివేశారు. వెంటనే తలనొప్పి ఆగిపోయింది. మళ్లీ రాలేదు!

ఈరకం నొప్పి-వన్ను విష క్రిమిలవల్ల చెడిపోతూ ఉంటే- రాత్రి ఎక్కువ అవుతూ ఉంటుంది. వేడి పానీయాలవల్ల ఎక్కువ అవుతుంది. ధల్లని పానీయాలవల్ల తగ్గుతుంది.

వల్ల తలలో ఉంటాయి కాబట్టి అన్ని బాధలూ వెంటనే తెలుస్తాయి!

(కాపీరయలు)

జీమూతవాహనుణ్ణి జీవించి జేసింది. అత నికి చక్రవర్తి పంచదను ప్రసాదించి, వెంటనే అంభారానమయింది.

అప్పుడు దేవతలు గంధర్వులతో పాటు వచ్చి, జీమూతవాహనుని సత్త్వగుణాన్ని ప్రశంసించారు. గరుడుడు కూడా సంతోషించాడు. ఏమి వరం కా వా లో కోరు కొమ్మని జీమూతవాహనుణ్ణి కోరాడు. 'సమస్త వాగులకు పుణ్యమయిన అభయ వరం ఇవ్వ మహానుభావా!' అని కోరాడు. జీమూతవాహనుడు అంతకుముందు హతు రయిన వన్నగేంద్రులను కూడా బ్రతి కించడానికి వరం కోరి కృతార్థు డయ్యాడు.

గోదేవి వరం ప్రకారం చక్రవర్తి సంపద పొంది, హిమ వన్నగ శిఖరమీది కాంచనంచేరి, తన పైతృకమయిన రాజ్యం పొంది, తరిదండ్రులతోను, ప్రియు రాలయిన మలయవతితోను సుఖంగా వున్నాడు.

బేతాలుడు ఈ కథ చెప్పి, 'మహారాజా, శంఖమాడ జీమూతవాహనులతో సత్త్వ పంతుడు ఎవడు?' అని ప్రశ్నించాడు.

'శంఖమాడుడే సత్త్వగుణానికి పుట్టి నిల్లు. బాలుడయినప్పటికీ, గొప్ప మనస్సు గలవాడు గనుక, తన ఉచిత ధర్మంనుండి కదల లేదు. జీమూతవాహ నుడు బోధిసత్తుడు. అతడు పూర్వం పెక్కుసార్లు తన దేహం దానం చేశాడు. కనుక తనను దానం చేసుకొనడం అతనికి అదృశ్యమేమీ కాదు. తీవ్రమయిన తపస్సు, శుభ్రమయిన యశస్సు, శాస్త్రమయిన పిరి, అదృతమయిన సత్త్వం, నిర్వాణ మయిన దానగుణం, మానవులకు పూర్వ జన్మాభ్యాసంవల్ల కలుగుతాయి.'

బేతాలుడు రాజా మాటలు విని ఆర్పకృతమయిపోయి, తిరిగి శంకుపా వృక్షమీద ఆ కంఠపాశంతోనే కని పించాడు.

(ఇంకా వుంది)

గెలుచుకొండి అద్భుతమైన బిహేయమిత పెకటి!

Step స్టెప్ సౌందర్య పాదవసుల కానుక పోటీలో చేరండి

చాలా తేలిక...మిక్కిలి సులువు...ఎంతో వేడుక!

1వ అవకాశము: అర్బన్ ఇన్ ఫిషియరేషన్

2వ అవకాశము: ఫిలిప్స్ మూర్టో శేషియా

3వ

సంఖ్య.

• బొరుగుతుంది.

ముద్రణ తేదీ: 31వ మే 1970

from lips
to
finger tips

Step
Nailpolishes and Lipsticks.

ప్రేమలూ - ప్రమాదాలూ !

క్రిష్టిగిరి తాలూకా కామలక్ష్మిపట్టి అనే పూళ్లో రున్న అనే 23 ఏళ్ళ అతనికి ఆరునెలల క్రితం గాహం అయిందట. భార్య సరోజ అదే పూరుకు వదిలిన జయరామన్ అనే అతనితో ప్రేమ కలాలు సాగించడం చూసి, అర్జున్ వారించాడట. ర్జున్ ఎంత చెప్పినా ఆమె వివేక ఆవరణ పూర్వకంగానే తన ప్రేమను పెట్టుకుందట. దాంతో గెళ్ళి మండిన అర్జున్ 27 వ తేదీ [ప్రెస్వియర్] గ్రదయం జయరామన్ యింటికి వెళ్లి, కొడవలితో ఆవి పీక తగ్గోసి, రక్తం కారుతున్న కొడవలితో యింటికి వచ్చాడట. గొడ్డ సానిట్రీ పున్న సరోజ ర్జు వాలం చూసి, భయపడి పారిపోయేసరికి ఆమె వామన గమ్మున పట్టుకుని పీక తగ్గోసి, ఆమె మొండెం నుంచి వేరుచేసి, ఆ తండు ఒక కిలో, రక్తం కక్కుతున్న కొడవలిని మరో వేస్తో ఉన్నట్లు చూసి ప్రళయకాల రుద్రుడిలా ఆరు మైళ్ళు వడిచి పోతున్న పక్షినుకు వెళ్లి విషయం వారికి వచ్చి, లొంగిపోయాడట. ప్రేమించిన వారిని, విభావితే దోషం వా ప్రారబ్ధమయ్యిందో, తేక విభావితే వారిని ప్రేమించక, వరాయివారిని ప్రేమించడం వా ప్రియనయ్యిందో తెలియగలిగిందా? ప్రేమించే పూరితం తక్కువ మిగులుతున్నాయి.

ఆర్థిక యిబ్బందులు, కుటుంబంతో సహా ఆత్మహత్య

వడ్డ అక్కరి శైవనిగోలో ఒక యింటో పోలి కులు తొమ్మిది కుమారులు కనుగొన్నారు. ఇంటా యువ పోలి తెచ్చి, తన ఏడుగురు పిల్లలకు

తీరిలాటి ఆల్బునాల్బులు
మునదోకంటానో ఇరుకున్నానో
... జున్నున లాంటిదోకంటానో
యోదో జున్నునాల్బునాల్బు
మంటు!!

శివమూర్తి

9వ నాడం నిశ్చయం ఫలాన్వయం

భార్యనూ కార్మి చంపి తనూ ఆత్మహత్య చేసు కున్నాడట. మరో గదిలో ఆతని తల్లి సజీవంగా కొయ్యబారిపోయి వుండటం. తన కేవలం ఆర్థిక యిబ్బందులను తట్టుకోలేక, ఎదురీడ లేక యీ ఘోరం చేస్తున్నట్లు, వక్క పూరు పోలీసు స్టూర్లో నడుపుకుంటున్న తన 20 ఏళ్ళ కుమారునికి ఆయన పుత్రరం రాశాడట.

నిండు ప్రాణాన్ని తీసిన నరరూప రాక్షసులు

తిరువత్తూరు తాలూకా పుదుక్కోట అనే గ్రామంలో మేరియమ్మ అనే 18 ఏళ్ళ వివాహిత పొలంలో పని చేసుకుంటుండగా సేవన అనే అతను అమెతో అనిభ్యంగా ప్రవర్తించడం చూసి అమె తన భర్తతో పిర్యాదు చేసిందట. దాంతో సేవన్ - రాజి, మాజిక్స్ అనే యిద్దరు ప్లేహకుల నుం తుంకో ఎలాగయినావారే అమెకు మానభంగం చేసి, అవక అమెను తంపిరికొని నిక్కయించు కున్నారు. పోయిన అమ్మ నామగో లేదన వెళుకు తోలతో అమె పని చేసుకుంటుండగా సేవన్ అమె మీదపడి, నోరు గట్టిగా మూసేశాడట. మిగతా యిద్దరూ కాళ్ళూ చేతులూ పొయింపట్టి అమెను కాలవ క్రిందకు తీసుకు వెళ్లి ముక్కలు తడి వలం ప్రకటించి కారువాం తీర్చుకున్నారు. దాంతో మేరియమ్మ కోర్టులో తప్పి పోయింతుల యింక తను తనకోడో తేదో కాగం నెరవేర్చుకో దానికి కాకు కాళ్ళతో అమె గుండెం మీదా, కడుపు మీదా, పీక మీదా, ముఖం మీదా తొక్కి వలకాక కాళ్ళమీదా అమె నిండు ప్రాణాన్ని తీసి, పారిపోయారు. చట్టం ఏమీ పట్టుకుని ఎవ్రా వలగా మారిన సేవన్ కి వలది మిగతా యిద్దరి మరణాన్ని నిధించింతు.

తేలంకో దిన దివారివచ్చి చెందు తున్నవ్వది వారాన్ని ముఖ్యంగా వదువుకునే విధానం లూ, విద్యార్థి నిద్ర పుచ్చుకొని, ఏదో ఎక్కువ వాద్యం లని యిలాటివారిని కార్మి, మార్చి చోటులు కేవలం పెద్ద పెద్ద గొర్రులకూ, క్షయిల్లాలాని రోకో పెట్టో ఒకాయనోకూ ఇది కొత్త కాదు.

శ్రీలో మార్కెటింగ్ సెక్షన్ లో ప్రాధ్య తాడుతో గుమస్తాచి చేస్తున్న నడ్డి అంబ యులు అనే ఆయన్ని ఎవరో దాటుబాంకా పాత్య చేశారట. ఎవెంట్ల ప్లేకరు సంతకపూరయిన కొటి కుంట్లనుంచి వచ్చిన యీ యువ ప్లేకరు తాలూకా నోకర్ల ఇళ్లలోనే ఉంటున్నారట గత మూడేళ్ళుగా. నది రోజులక్రితం భార్యను, యిద్దరి పిల్లలను తన పుట్టింటికి పంపించారట. 8 వ తేదీ రాత్రి ఆరు బయట మంచం వేసుకు పడుకున్నారట. తెల్లారి ఆయన కేవలం ఉండటం.

తిమ్మాపురంలో రంగనాథన్ అనే అతని భార్య చిన్నపాప [18 ఏళ్ళు] తన భర్తతో గాక, వేరొక తనితో ప్రేమాయణం ప్రారంభించేసరికి కిది గ్రహించిన ఆమె భర్త రంగనాథన్ 'నీ కిది తగదు' అని వారించాడట. దాంతో ఆమె అలిగి, పుట్టింటికి వెళ్లిపోయిందట. అతను అక్కడకు వెళ్లి 'ఇదెంతలే తగదు. నాతో రా..... వచ్చేస్తే' అంటే ఆమె నవ్వుకోనందున అనేకం తో ఆమెను పొడిచి చంపేశాడట. ఇరవీకి చట్టం ది ఏళ్ళ క్రితం విధించింది.

ప్రమాదం - అతికామరంగం

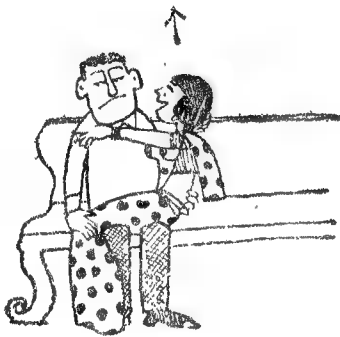
1984లో శైలు తన కేబుల్ కారు [1]తో గుడ్డుకున్న ప్రమాదంతో తన మానసిక స్థితి, దాని పరిస్థితి చెప్పి, పెడత్రోవను వట్టి తనకు 'అతికామ రంగం' [1] పట్టుకుందని, దీనికి సేటిమునిసిపల్ శైల్లేవాకు తనకు పీనవక్కుగా వదు ల్కం దారెన్ని యిచ్చి తీరాని 29 ఏళ్ళ మిన గ్లోరియా క్షైల్ శాన్ ప్రెస్విస్టా నిండు కోర్టులో ప్రకటించిందట. ఈ అతికామరంగం వల్ల తన 1984 నుంచి యింత వరకూ జీవనం వండమంది పురుషులతో శైల గాక నిలంధం పొందివున్నట్లు కూడా చెప్పిందట. అమెకు తగిన వెళ్ళుంపల్ల అమెకు ఆ రంగం వచ్చిన్నట్లు శై కియా [మీస, బి కూడా అధి ప్రాయవద్దాడట - శింబూర్గికి]

భార్యకు టు మునిసిపల్ చైల్డ్స్ !!

శివమూర్తి

వ్రాసాడ! నీదగ్గర ఒక వంద
రూపాయలున్నాయా?

Hyderabad

బహిరంగంగా వియ్యక్తి వుద్దు పెట్టుకున్న య.చతి

ఢిల్లీలో ప్రేమావతి అనే ఆమె కుటుంబానికి ప్రాంతంలో పట్టికాని రాబోసంగ అనే అనే ప్రియుని తోడమీద చిత్రావణా కూర్చుని విడివంగ తిరుగుతున్నారన్నా లేకుండా ప్రేయస్సే గట్టిగా ముట్టు పెట్టుకుందట. ఈ పరిస్థితి చట్టం ఆమెకు వో వందరూపాయలు జరిమానా విధించిందట— సోనాట్. . . టేబిలెట్టెంట్ యూ సే!

పిరికితనం - ఆత్మహత్య

వెంకటాపురానికి చెందిన 17 ఏళ్ళ వయస్స అనే కుర్రాడు తిరువత్తూరు కాలేజీలో సి. యు. ఎ. పరీక్ష రాసి, యింటికి వచ్చి, పరీక్షలు తను బాగా రాయనన్ను ప్రాశంబుకుని, తప్పిపోననెనానని భయపడి, 22వ తేదీన [పిరికితనం] విషం త్రాగి, తావు బ్రతుకుల సుధ్య కాన్పేపు అనుష్టించి తన వూరికి తాడి, వివరకు చనిపోయాడట. మనిషికి పిరికి తనాన్ని మించిన శాపం లేదు.

ఆత్మ హత్య అనే వాళ్ళో రాజీ అనే 25 ఏళ్ళ కుర్రాడు 3 సంవత్సరాల క్రితం సాలి అనే అమ్మాయిని పెళ్ళి చేసుకున్నాడట. ఆమెను అణగారిన ఆమెకు, ఆమె లక్ష గానికి క్షణం సగడికాడట, దాంతో రాజీ తల్లి కన్నా పరాధుడు. రాజీకి ఒక కూడా సారి చెప్పాల్సి చేరి, ముగ్గు రూ కలిసి ఆమెను చేతులతో, కాళ్ళతో తన్నారట. దాంతో ఆమె చని పోయినట్టి, మెడలో గుండ్రంగా కట్ట నూలిలో పెట్టి, ఆమె 'మీసాలి కనబడలేకపోయిందా' అని బుట్టు పక్కల వాచులు కేళారట. వారి కుర్రమడు పిరికితనం పీరి మాగున్న అరెస్టు చేశారు.

సహజత్వం కోసం తోకకి నెప్పు

లంకాదహనం నాటకం వేస్తుండగా భక్త హను మంతుని పాత్రధారి అయిన ధీరే అనే కుర్రాడు తన పాత్రలో సహజత్వం వుట్టినదాని తోకకు నిప్పుంటిండుకుని గెంతులు వేశాడట. అతని తోక అటు తిరిగి లంకను తగల్రైడానికి బదులు యిటు తిరిగి అతన్నే కాల్చిందట— ఇది వాడియూ జిల్లాకు చెందిన ఆరంభూట గ్రామంలో జరిగింది.

మగవానిగా మారిన స్త్రీ

మధురకు చెందిన ఒక వూళ్ళో రామలక్ష్మి అనే ఆమెలో సున్నట్టుండి మగరాయుడి బుద్ధులు పుడు బుట్టు అనుమానించి ఆమె తలిదండ్రులొనెను మధుర బాపిల తల్లి చేర్చారట. ఆమె ఒక వెల చికిత్సా సుఖం మగవానిగా తిరిగి వచ్చిందట. తన పేరు కూడా రాము అని మార్చేసుకుని, పీరుప్పి పాతేసి, ప్రియంగా చిక్కా తోడుకున్నా, జడ కత్తిరించి ప్రాంతం గేయంబుకుని టంగురంగా అని కొత్త పేరు జీవించి కోసం వచ్చిందట. ఆమె స్నేహితు రాలి, అప్పుడై యువ్వాల్ అనే ఆమె కూడా కొంత కాలం క్రితం యిలాగే పురుషునిగా మారిపోయిందట.

నా భా సమస్యకి సూతులు!

చాలా వయస్సు ఎంత! వచ్చానాని కల్పి చేక కోకు— వెనువెంట వాని ప్రస్తావన భర్తాలమీద మనస్సు మరల్చుకో— ముగ్గు రూ పీలు గినుక వుడి! వారిలో ఒకరికి బ్రహ్మచర్యదీక్ష అలవాటుచేయి [ఎవరికి చేస్తానాం టేనివరొప్పునుంచూరాలిల్లల్లో!—వీల్ల నంతవరకూ యిద్దరితోనే నీళ్ళు అన్నండి తప్పిందట—అనే యీ నాలుగు సార్లు తాలూ పాటేసే జనాభా సమస్య తీరుతుందని ఆచార్య వివేచాభా అన్నారట.

ఫరెకాల భూమి పుష్ప అన్నానల్ల అనే అకనుక ఆ భూవనతతో సాటు శిల్పం భార్యలూ సున్నారట. రెండో భార్యకు వినియోగం క్రితం ఏ మగ పిల్వాడు కలిగిందట. ముదటి భార్య కొడుకు మును పామి తల్లికి పుడుకు వెళ్ళి ఆస్తిలో తన భాగం యిచ్చే చున్నాడట. ఆ చూడకు అన్నానల్ల ఏమీ కనూధానం చెప్పి బయటపడి మునుపామి తన సవతి తల్లి నీసిల్వాడి పేకకార్డే ఉంచేసి, మాటతో పాతేశాడట—ఈ ఘోరం పాటూరూ తాబూతా గాంపల్లవో అనే భూమికు చెందినా.

అన్నానికి బదులు

అ రి టి కా య డ్ ప్యా

నాలుగు అరటికాయలు, ఆ కాయ లకి తగినంత ఉప్పు, పెద్ద చెంచాడు మిరపప్పు, పెనగపప్పు, ఆవాలు, ఒక పది పదిసాను ఎండ మిరపకాయలు, ఒక చిప్ప కొబ్బరి ఇవికాక అల్లం ముక్కలు, కొత్త మీరి కరివేపాకు, పచ్చిమిరప కాయలు. అరటి కాయలకి కొక్కు చెక్కే యాలి. కుంభంగా వేడి నీళ్ళలో, ఆ తొక్కుతీసిన కాయతోపారిముంది తీసుకుని, స్క్రే వర్ బోర్డు మీద నన్నని చెక్కుతూ అరుక్కోవాలి. ఈ రోజుతో సాధారణంగా కొబ్బరి, మామిడికాయ, కాబోటి, కారెట్ మొదలైనవి చెక్కుకుందికి బల్లలు అమ్ము తున్నారు. ఇంటో ఇలాంటి చొకటి ఉండాలి. మూకుడు కొలవేసి కొంచెం ఎక్కువగానే మూనెవేసి బాగా కాగ

నివ్వాలి. మూసె పాగ కన్నూరేసి, ఆవాలు, మిరపప్పు, పెనగపప్పు, ఎండు మిరపకాయలు వేయాలి. ఆవాలు, పేలనం ప్రారంభించగానే అల్లం ముక్కలు, పచ్చిమిరపకాయ ముక్కలు, కొత్త మీరి, కరి వేపాకు వేసి బాగా కలియపెట్టి, చెక్కి ఉంచుకున్న అరటి కాయ వేయాలి. అగినన్ని నీళ్ళు పోసి కలియపెట్టి ఉప్పు వేసి మూసె పెట్టాలి. తడి జరి అరటి చెక్కు బాగా ఉడిగా కలియపెట్టి కొంచెం కొత్త మీరి, కొబ్బరి కొలువేసి దింపు కొనాలి. ఇది వేడి మీద దుదిగా ఉంటుంది. పులుపు ఇష్ట ముంటే నా నిమ్మరాయ నీండుకోవచ్చు. అరటి కానుతో పండిన వారం ఎక్కువకనుక ఇలాంటిది అన్నానికి బదులు వరండు కోవాలి.

మిమ్మల్ని నేను ఒకరకంగా ఊహించు
కున్నాను. మీ మాటలు నా వాటలు అకు
మల్నేనే మీరుకూడా మృదువుగా ఉంటా
రనుకున్నాను. మీ ఫోటో యీ మధ్య
స్థలికలో చూశాను. నా ఊహాగానం చెరి
చేశారు.

బాగుంది చిట్టచివరికి. తాటకీ మటుకు మాట
మృదువు లేకపోతే ఎలా?!

ఎస్. ఎస్. బిల్లాకి

అక్కయ్యా జీవితం సూరేశ్వర పంట
అంటారు. అందులో మీద ఎన్నేళ్ళ
పంట? అ పంటకు ఫలితం ఏమి?

నాది నడిపాడేళ్ళ పేద్యం. పంట పంతుప్తి
కంటే.

ఎమ్. ఏ. ఎమ్. శ్రీకాకుళం

చెల్లీ అంటే అర్థం ఏమిటి?
మృత్యుకే కోర్కెలు నెరవేరే అవకాశానికి
వల్లకూ యిచ్చే పెర్మిషన్!

జి. జి. ఆర్. లాల్ల దొడ్డుంటూరు

అక్కయ్యా మనం ఎందుకు ఏదైదము?
ఏదైనా సచ్చేదము?

అయ్యో నీవెవ్వరనినా పట్టి మనసుకు కష్టము
కల్గిన దిద్దా, సంతోషం కల్గిన సచ్చే మమ్మలు
మీదన నవ్వాలి తమ్ముడా.

పి. బి. ఆర్. సత్రగల్లి

ప్రేమించుట పిల్లలపంతు, దీనిం
కుటు పెద్దలంతు అన్నది ఎంతవరకు
సరం మీ దృష్టిలో?

సెంట పెర్మెంటు.

వి. ఎస్. గుడివాడ

బ్యూషన్లోకూడా బ్యూటర్ చెప్పింది
విక బాటా చెప్తుందా బక్కరి చిన్నది?
బిచ్చిలోకూడా వాదీ పెట్టుకుని గంట
అధిగతుంట నా పంట వద్దానికి.

అలాంటి యిచ్చే బ్యూటర్ కే
పేకండుకబ్బా బాటా, బక్కటి
గుడివాడ [1] బిచ్చి
కావద్దా నాని మరి?!

ఎస్. కె. కె. సరసారావు చేతు

స్త్రీలు ఉద్యోగాలు చేయటంలో మీ
బల్లి పానం ఏమిటో చెప్పరుకదూ?

అవసరం ఏర్పడినప్పుడు ఉద్యోగం చేయడానికి
రగిన అర్హత పొంది ఉంటా ప్రతి అడవి.

ఎస్. ఎస్. ఆర్. కల్లూరు

సమాజంలో భార్య భర్తకు సాంఘిక
చైతన్య సహజమేనా? నాదికదూ?

ప్రశ్నోత్తరం

కె. రామలక్ష్మి

నాకు తెలియక అడుగుతాను—కోరుకోన్న బానిస
అయితే తప్పేమిటి? భార్య భర్తలోకి కొడుకు
బానిసలు కారా?!

సి. హెచ్. బి. ఏ. గోపాలపురం

ప్రేమ అనేది ఏ విధముగా ప్రారం
భించవలెను? ఏ విధముగా సాగించవలెను?
ఏ విధము? అంతమొందించ వలెను?

చదువుకునే రోజుల్లో చేతనైతే ప్రేమ ప్రారం
భించ వలెను— ఎలా—పుస్తకాల్లో/ ఉత్తరాలు
పెట్టి, దొంగఉత్తరాలు రాసి దొంగనెండు
కంటారా? తీరా పట్టుబడితే భయంవేస్తే నాది
కాదు అనడానికి! రాయబారాలు పంపి....

తంటాలు వదలి, ఇక సాగించడం—చదువు సాగించత
కాలం సాగించవచ్చు—[ఎలాగా పెళ్లి చేసుకోరుకదా]
ఇక సెలవల్లో ఇంటికి వెళ్లివచ్చుడు ఇవన్నెట్టేకి
మంగళమాత్రం పట్టించేస్తారా? దాంతో ప్రేమ
దాసంతట అదే ముగుస్తుంది అనండి, దీనికింత
తాపత్రయవడి రాయాలా పిచ్చితం! ఓ!

ఎమ్. జె. ఆర్. పెద్దికోల్లివలస

మానవుడు పరిస్థితులకు తలవంచి
ప్రతుకుబాట నిర్మించుకోవడంలో గొప్ప
తనం ఉందా? లేక పరిస్థితులనే తన
ప్రతుకుబాటకు అనుగుణంగా మలచుకోవ
డంలో గొప్పతనం ఉందా?

మీ రచన దావోన—ఏది గొప్ప తెలు
మూండి కదా?

కెస్య. విరంపురం

కె. ప్రశ్నకు సమాధానం యిన్నా
రదయిత్రులకు తెలిసి ఎక్కువ వ్యాసే.
ఎందుకీ సంతోషాన్ని!

చిరసాయి. తెలిసి అది నాకన్నే తెలిసిగా
దిద్దాడు కంటికివర!.

జి. పి. ఆర్. గుంటూరు

...ని వ్యాసము లేనందున... పిచ్చెక్కి
కట్టు ఉంటుంది. ఏమని చేద్దామన్నా
ధృష్టిలోనం అద్దు వస్తూంది.

చికిత్సించి, వ్యాసములేదే నాకు మిచ్చే వచ్చి.

దీవులన్నారా. ఏవరోవా ప్రేమకు కంటి నైద్యునితో
సంప్రతించండి. అలస్యం చేస్తున్నాకాదీ, యిలాంటి
జబ్బులు ఎక్కువ అవుతాయో గాని తోలగిపోవు.

బి. ఎల్. కె. పత్తవాయి

నేను చచ్చిపోతాను ఈ ప్రతుకు
విధర్మకం అంటాడు మా చిన్ననాళ్ళయ్య.

మీ చిన్ననాళ్ళ బాధ్యతలు తప్పించుకుంటుంటే
దాని చూస్తున్నాడంటే. భయపడవలసిన విషయం
కాదు.

ఎస్. ఎస్. కె. అడపూర్!

మానవునిలోని మంచితనమే దైవత్వం
అని వా అభిప్రాయం. ఆ మంచితనమే
అతనిని ఒక్కొక్కసారి మలకన నేరు
మైంది కారణం!

పజమే. కాని దైవత్వం సాధారణ మానవకోటి
మధ్య మనలంటే కొంచెం ఇంకంతం కొంచెం పిచ్చా
మన నేర్పుకోవాలి.

పి. జె. ఆర్. రాజమండ్రి

మీరంటే నాకంత అవస్థాయో చెప్పి
లేను.

ఫలవారము. నాకూ అంత!

కె. ఎ. ఆర్. మెదికి

మనస్సు అపహరించి మమతలు
అందివచ్చని ముగుసలు మానవ జీవితానినే
మార్చివేస్తారు కదా?

చిత్తం. మనస్సునే కర్మ, మానధనాన్ని కూడా
అపహరించి గృహపాళయ మగవారున్నప్పుడు
మగువరేంచేస్తారు మరి?!

వై. వి. ఎల్. ఎస్. విజయవాడ

మీ పాఠ్యశి కృష్ణ మూర్తులు
ఈమధ్య కనిపించి బాటా రోజుల్లోంది.
వాళ్ళలో మరి మీ కథ వ్రాయరా?

అలాగే. పాఠ్యశి కృష్ణ మూర్తుల అభిమానులు
బాటా మందే తెలుతున్నారు. మాకారా? ఎడనాని
సాన్నిహిత్యాన్ని సెంతుతుందన్నది నిజం.

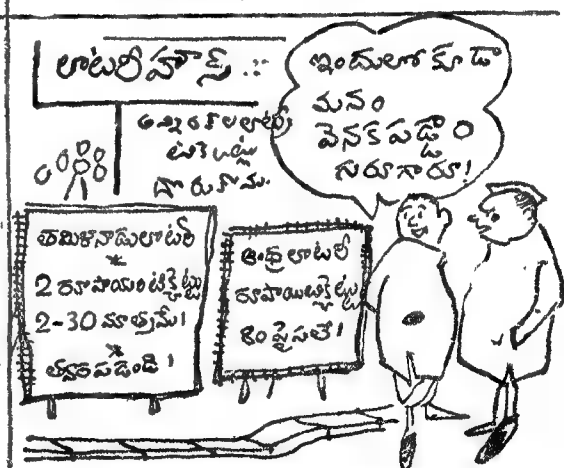
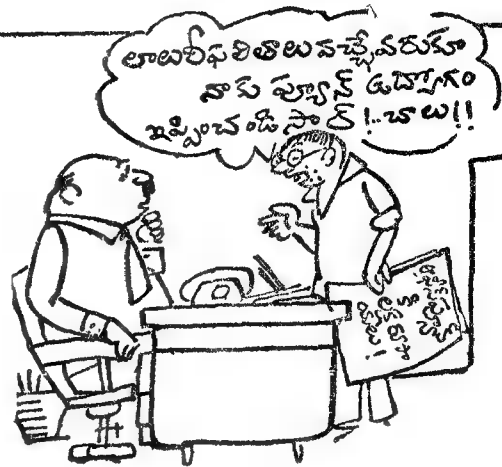
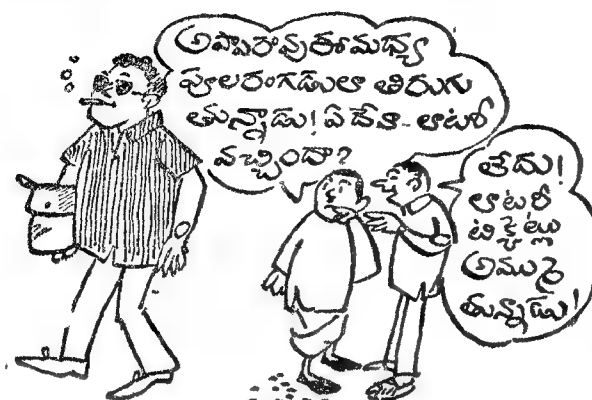
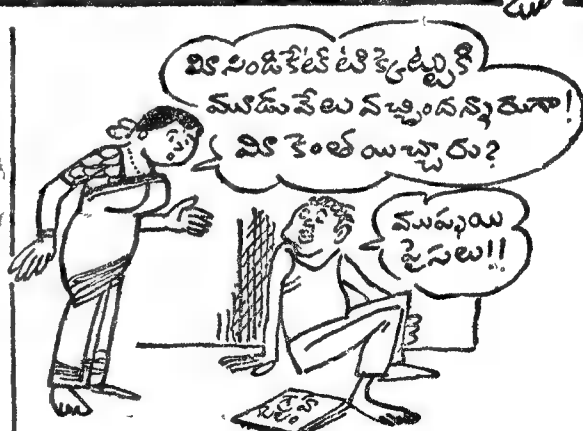
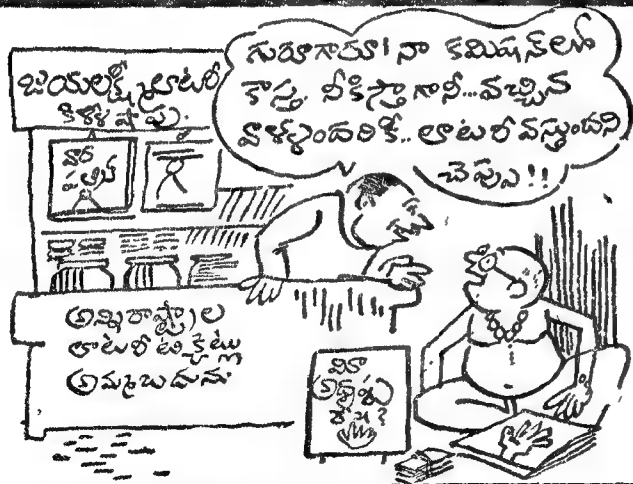
టి. కె. కె. నాగార్జునసాగర్

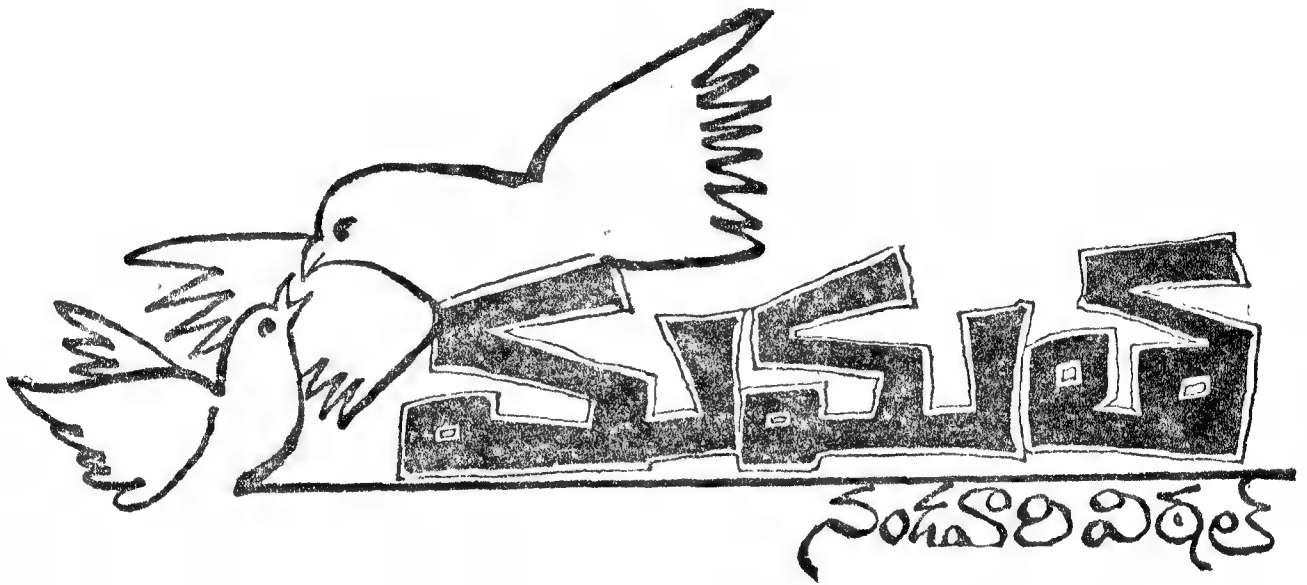
బయటిగాలిచీర ముట్టుకున్న అంగో
యిండియన్ పై మీ అమూల్యమైన అభి
ప్రాయం తెలుసదా?

ప్రపంచపురుషులు సోదరకోలాహలం వీరిని విడి
చిం అందమైనది లేదని సాదరి నిరసనపెట్టండి.
అంతే.

కె. పి. ఆర్. కాకినాడ

అమలవానికి అర్థం ఏమిటండి?
అమల దిద్దుకున్న తప్పులకి మనవి పెట్టక
లేదు.

స్వీయే క్ష్యాప్నో నీతతు ఉద్యగంతపాటు
 తమవేగవంతముగా అగ్రమునకుగా వేగవంతముగా
 అదృష్టవంతుడిని అనుకున్నాను. అయితే తమవేగ
 వంతముగా పాపనికి (ప్రేమలు తెచ్చిచ్చి వచ్చి
 వచ్చిపోతే అతనికి వచ్చి వెళ్ళాడు గాంతకు వచ్చి
 పుయింది. పాపి గడుగ్గాయి. ఎప్పుడూ వచ్చుతూ
 వచ్చుతూ పుండే అ తమయి స్వీయే కావ
 తుందిగానే తమవేగవంతముగా. స్వీయే తమ
 వచ్చి తమవేగవంతముగా తమవేగవంతముగా
 వచ్చి వచ్చింది. తమవేగవంతముగా తమవేగవంతముగా
 స్వీయే గతవచ్చిపోతే వచ్చింది. తమ
 అమృతి తమవేగవంతముగా తమవేగవంతముగా
 తమవేగవంతముగా తమవేగవంతముగా

6

ఈ దీపి సీతాపురంనుంచి తిరిగి
వచ్చు రంగామమ్మను వకానతి
అంటికి దీసుకు వచ్చారు బాబయ్యగారు.
అంతకుముందెన్నడూ కనిపించిన దిగుగ
నంత నరంభంతో పెద్ద తుపాను వె
లగి—అటు దిక్ బోయింది అగమం.

మొదల నగం కలిపించకుండా మేలి
మొదలుగ నేమకున్న రంగాలము నమానే
— నీతమ్మగారి పాదాలకు నమస్క
రించింది.

అంశముందు అనేకసార్లు తంగా
జమ్మను గురించి పరివర్తి విధాన ఆలో
చించింది సీతమ్మగారు. ఆచార్య కళ్యాణ
మంటనంతో గట్టి కట్టిన తండ్రిగారు

మా పివప్పటికీ—అమె మూర్తిని ఊహించి
వృష్టంగా నిలుపుకొకటే జోయింది. హ్యా
భరణాలో అలంకరించుకున్న తం
జమ్మ దూరమే తీరిగా అమెకు గుర్తి.
ఏమైనా తాను ఊహించిన రూపం చేరు.
ఇప్పుడు మా పివ వ్యరూపం చేరు. అ
కట్టుబాట్లూ వైష్ణవ సంప్రదాయం
జీర్ణం చేసుకున్నట్టిది. తేత తమలాది
మాదికి కవకవ లాడుతూ మెరిసిపోతున్న
నట్లు. ఒక్కొక్క మనిషిని చూస్తే —
ఏదో జద్దాంతర నం జం థి ముప్పట్లు
అన్నట్లు పుట్టుకొస్తుంది ఎవరికైనా.
ప్రవన్నత—అదోక లక్షణం—అది రంగ
జమ్మతో వుండనిపించింది. గాలికి రాతి
వడిన నం మెళకొ కనిపించింది.

వీరవృత్తులకు వరసగా రంగాజయ్యను
వరికింతి మావీంది వదిల్చబాటు. రాజయ్య
గారు భార్యకు అమెను మాటలతో వది
తయం చేయలేదు. 'రీసుకొచ్చాను వీరా'
అని చెప్పి—తన గదిలోకి వెళ్లిపోయారు
వార్లద్దరినీ అక్కడే అలాగే వదిలి వెళ్టి.
మనిషి చూపుకున్న శక్తి మాటలకు
లేదేమో !.

అమె కళ్ళలోకి నూటిగా చూసింది
 పీచుమృగాడు. కాంక్షంగావి, కాలవ్యం
 లేదు ఆ చూపులో. ఒకరకమైన నిస్స
 వాయుత—విద్వేష—వయోపంగా మూలుగు
 తున్న వేదన—బెదిరిన తడిపిల్లలా వెదిరి
 తోయిన తరిగిజమ్ముచూపు — కరిగింది.

అవమానాన్ని సహించడానికి వచ్చింది. రంగజమ్మ, కానీ అవసరం లేకపోయింది. అటువంటి అధరలు ఇభిమందని కలగా లేదు అమె. లాజయ్యగారి ఆదేశాన్ని తిరస్కరించలేక — 'దొరగాడు' (అరకవివ్యరనే వమ్మకం మదిరిం ఆయా—అయలులేరి వచ్చింది.

‘శ్రీవల్లి రామ’

పరిచింది పీఠమగ్గురు.

విరునపు-బరుపు దించుకున్నట్లు-
 లీలా మెడలి నా దాన్ని పెదవులమీ-
 నిలుపుకోలేక పోయింది రంగాబమ్మ.

నమస్కారం ఎదురుచూపింది రంగా
జమ్మ. కాని విజానికి ఎదుర్కొన్నది
పీతమ్మగారు. చెరువునుంచి మడిసిళ్ళు
తెచ్చుకుంటున్నప్పుడు—హరిజనం అమెను
చింతమృగాని చూపినట్లు చూశారు.
వాళ్ళ గువగునలు పొలికేకలై—బాతులై
—మేకులై—అమె కర్ణపుటాలను
చీల్చివై.

నరిసింహులను తొంగి ఆయింట్లో
కాలు పెట్టింది రంగోజమ్మ.

ఉండలేక పోయింది ఎక్కువ కాలం.
దానికి కారణం ఏమిటోగారు

మాత్రంకాదు. ఆ సంగతి రంగాజమ్మకూ తెలుసు.

రాజయ్యగారు —

అగ్నిహోత్రం తాటి నైదిక సంవ

దాహాన్ని వారపత్రికగా అంది వున్న
కుర్చు రాజ్యగారు—

వదువు కత్తెను తెచ్చి — వత్సకంగా
భార్య సమక్షంలో—ఉన్నయింటో కావ

రం పెట్టడం వీరి విద్యారంగా కని
పించినా—అయన్ను విగ్గదీసి మందలించే
శక్తి అప్పులో ఎవరికి లేకపోయింది.
రంగాజమ్మ మంచి డ్రెస్సులతో లోకానికి

నవీలేదు. అటువంటి వరిస్థితుల్లో
బ్రతుకుతున్న మనిషి రక్తంలో మంచి
తనం బ్రతకలేదని ప్రపంచం నమ్ముతుంది.
నమ్మింది. వైష్ణవ భక్తురాలైన రంగా

జమ్మి — బ్రాహ్మణులని లేచి తలనిండా స్నానంచేసి పట్టుచీర కట్టుకొని — శ్రీమార్గం మడుటన ధరించి—వెండి పల్లెలో కొబ్బరికాయలు పెట్టుకొని, దేవాంధూనికి వెళ్లటం గురించి ఊరు ఊరంతా గోలగా చెప్పకున్నారు. దేవాలయం అర్చకులు మహాదానందా చార్యుల వారుగాక — ఆమె భక్తిని మెచ్చుకున్న మనిషి, ఆ పూజోత్సవం చేశాడు.

‘ఆ భక్తి చూడండి—’

‘అహో! ఒక పక్కన కొంచలు తీస్తూ—’

‘జానులే! భూషణ్యు కొంచలు తీసిన కొద్దీ వంటిమీద పెట్టుకున్న వామాల పైకా పెంచుతున్నాడు చూడటంలా?’ ఇది అదేవాసతు

‘నన్నడిగితే బావా!...’ అంటూ రంగంమీదకు ప్రవేశించాడు కరణం గున్నేశ్వరరావు. ఆయనైనా అడగలేదు.

‘ఇంత పాపానికి నడిగట్టుకుంటున్నదా? ఓరకానికి పోతుంది చూస్తూ వుండండి— ఆ రాజయ్య మాత్రం?’ అప్పుడే వచ్చి రావిచెట్టు క్రింద బండలమీద చతికిల బడుతున్న భూషణ్యుగారి భాష్యం అది. ఆయాననడుతూ కరణం గున్నేశ్వరరావు లేచాడు.

‘పాపపుణ్యాల సంగతి అలా వుండండి భూషణ్యుగారూ. వేదాలూ ఉపనిషత్తులూ అలా పండి కొట్టేశారు గదా? మీరు చెప్పండి? అవలు మోక్షమంటే ఏమిటండి?’

మ మ త

చచ్చాక ఆ మోక్షం అగలబడకపోతే పోనివ్వండి. బ్రతికుండగా మోక్షద్వారాలు తెరుచు కున్నాయంటారా లేదా మన రాజయ్యకు చెప్పండి? అసభానిగారు పూజాంధో ఎంతగా లోటలు వేస్తూ వర్ణించినా—నదరు రంభలూ మేనకలూ యితర కంటే తలకొట్టి మొరేశారంటారా? అవిడగారివన — ఏమనూమూసి చెప్పండి సమాధానం మరి?’

మల్ల దక్తపు పోటలాంటిది వచ్చి కరణంగారిదిరాకు హెచ్చించి. ఊపిరాడక మాట్లాడి మాట్లాడి రొప్పుకుంటూ యింటికి లేచక్కా పోయారు. రాత్రి నిద్ర పట్టలేదు కరణంగారికి. మూడు పుష్కరాంధ్ర శ్రీశం, తన పెరిగితో నీరు పోయింది. నీరుగల సన్నాయి మేళం పెట్టించి — తమ దగ్గర డబ్బు గుంజి కూడా — తనను అనమానం చేసినప్పటి గయం లేగి — ఆ నాడు ‘గుడిబండలా’ మెడకి అగిరించుకున్న పెన్నాం కనకమ్మ గారి మీద కోపమొచ్చి తిట్టి అర్చారాత్రికి గురకపెట్టి—నిద్రలో కలవరించి, వలన రించి, తల్లనారకుడానే నిద్ర లేచారు కరణంగారు. ఎన్నడూ లేనిది ప్రాతః కాలాన్నే తలారా స్నానం చేశారు అత్తి హత్య చేసుకుంటున్నంత భయపడుతూ చెరువులో ముక్కే. ఇంటికి వస్తూనే తాళం వేయి కనిపించక బ్రద్దలుకొట్టి

భూషణం లేచి — పొడరు పూతలా వీబాది దట్టించి — భూషణంలో చీర కాలంగా దొక్కున్న పట్టు బట్టలు తీసి ‘పిటి అమ్మా కడుపుకాలో’ అంటూ చిమెట్టుకు తిట్టుకుంటూ కంతలా కనిపించుకుండా కట్టి — ముక్కు పొడం మరకలు లేచి జరి ఉత్తరీయం కన్నుకొని — గుడికి బయలుదేరు కరణంగారు. కనకమ్మగారు ‘ఇన్నాళ్లకు ఈయనకు భక్తి కుదిరింది. అ పాడూ మరక దిబ్బ చుట్టూ ప్రదక్షిణలు చేయకుండా వుండేలా అయిన మనస్సు మార్పు కన్న తండ్రి’ అంటూ కన్నయ్యను తలుచుకుని పులుక్కున తుమ్మి—‘అశుభం’ అనుకుంటూ భయపడింది.

అశుభమే జరిగింది కరణంగారికి.

రంగబమ్మ సెనానాథలే ఆలయ ప్రాంగణంలో అడుగు పెట్టారు కరణంగారు. స్వామి గర్భాలయం చుట్టూ ఆమె ప్రదక్షిణం చేస్తున్నది. ‘గోవు వెంట పోవు క్షాద భంగి’ — కరణంగారు కూడా ప్రదక్షిణలు ప్రారంభించారు. ఉండరిస్తున్న గుండెలను అరిమపట్టుకొని — ధైర్యం కూడగట్టుకుంటానికి ఆయనకు రెండు స్పర్ ప్రదక్షిణలు కాలం పట్టింది.

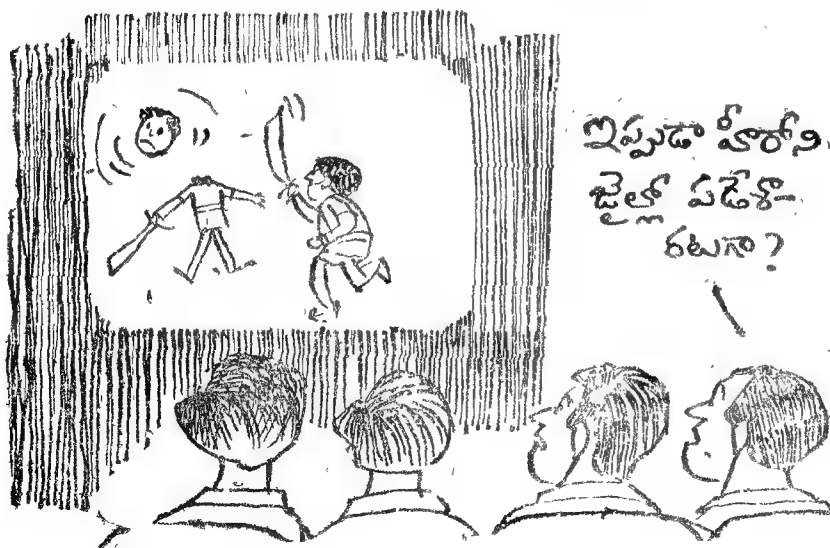
ఆ తర్వాత—

ఆలయం వెనకనున్న సందులోంచి రొప్పుకుంటూ బయటపడి—స్వామివారికి పూజా ప్రవ్యాలు సమర్పించుకుండానే ఎవరో తరుముతున్నట్లు వరుగులు తీస్తున్న కరణంగారిని చూసి ‘అయ్యో! చెల్లిపోతున్నారే’ దర్శనం కాకుండానే అంటూ కేక పెట్టారు అర్చకులు మహాదానందాచార్యులవారు.

అప్పుటికే కనుమాపుమేర తాటి పోయారు కరణంగారు.

‘ఏ! పాడుబుద్ధులూ. అందులో స్వామి సమర్పణలో’ అంటూ వచ్చిన రింగ బమ్మను చూసి ‘కరణంగారిని యింక రాజయ్యగారు బ్రతకనివ్వరు’ అనుకుని సంబరపడ్డారు అర్చకులు.

గుండెడగ హెచ్చి కొత్తగావచ్చిన ‘ఎలో ఎవరినే దొంగ’ గారి దగ్గరకు వెళ్లారు ఆ మధ్యాహ్నం కరణంగారు. కంగారుతో వచ్చిన విషయం మరిచిపోయి— ‘దొంగలు గారూ! నలభయ్యేళ్లు వచ్చాయి ఆ రాజ

ఇప్పుడా హోహో,
జైల్ పడేశో-
రటనా?

వేయి
గులాబుల
సారం...

బందీ గోడ్రెజ్
నం.1లో
చేయబడింది

గోడ్రెజ్ నం.1 యొక్క చురు మధురమైన
గులాబీ పరిమళం, స్నానంచేసిన తరువాత,
దాదా సేతు మీ వెనువెంట తాడుతూ
ఉంటుంది. మీగత పెంటిదాని పక్కలపైన
మరుగు మీచర్తాన్ని లాగి స్తుంది. దానిని
అతిక సౌందర్యవంశం చేస్తుంది.

గోడ్రెజ్ నం. 1 విస్తారమైన మన్నిక గల
సౌందర్యపు సబ్బు.

య్యకు నీం పోయేకాలం చెప్పండి? ఈ ప్రదానావళిలో సానిదానితో కలిసి ఆ వచ్చిశృంగార మేమిటండి? ఇద్దరూ గవ్వలాడుతూ కూర్చుంటారట ఇరవై నాలుగు గంటలూ అనేకారు రొప్పు తూనే.

కరణంగారికి రహస్యంగా 'మూదీమందు' యిస్తున్న కాంపొందరుద్వారా - అంతకు ముందే నలుకథ విన్న డాక్టరుగారు నవ్వుతూ 'సరిభయ్యేళ్లకు ప్రదానావళి మేమిటండి? దొరలదేశంలో అసలు కోడె వయస్సుంటే సరిభయ్యే డాటాకనే తెలుసా? ముప్పై అయిదేళ్లకే మీ కలా నడుం పంగి-తల ముగ్గుబుట్టు అయిపోయిందంటే-క్షురి లిటిగేషన్ బరువు విచారించి మోయడమే కారణం. అలా రొప్పు గూఢము నుమండి - అది గుండెజబ్బు లక్షణం. ఆకుగూరలు రెండుపూటలా తింటూ, చ్యవనప్రాసలేహ్యం-బరన్ కలిసింది-ధారాళంగా నాడకపోతే మీ గుండె అగిపోగల దండోయ్' అంటూ ఓ సీసాడు లేపామిచ్చి - అయిదున్నర రూపాయల రుసుం-కాంపొందరుచేత వసూలు చేయించారు.

ఆ లేహ్యం సీసా చేతబట్టుకొని, ఆకు కూరల యజ్ఞం ప్రారంభించాలనే ధృఢ సంకల్పంతో-బ్రతుకుమీద ఒక్కసారిగా వల్లమాలిన ముమకారం ముంచుకొచ్చి-కూరల నాగవ్వు కొట్టుకెళ్లి అరడజను రకాల ఆకు కూర లిమ్మంటూ అర్ధ రేచ్చారు కరణంగారు.

'రాజయ్య లలా తెగించి-సానిదాన్ని శంసారాలు చేసుకుంటున్న కొంపల మధ్య పెట్టుటం ఏమన్నా బావుందా నాగన్నా?' అంటూ పరామర్శించారు ఆ ఆసామీని ఉప్పు కారం తింటున్న మనిషి గనక ఉక్రోశం పట్టలేక.

'క్షుణ్ణి చాలామంది చచ్చు నాయాళ్ల కంటే ఆయనగారే నయమండి? ఆహా! ఆయనగారిదండీ అనలేన చావంటే-వాకు చెప్తాడటండి'

పోదంబోకు తగదా యింకా లిటిగేషన్ నులో వుందని తెలుసుండి గూడా మనసులో ఉన్నమాట అనేకాడు నాగన్న.

రంగజమ్మ గుళ్ళో కరణంగారు చేసిన ఆఘాయత్సం గురించి రాజయ్యగారికి

మ మ త

చెప్పలేదు. మర్నాటినుంచీ అలయానికి వెళ్ళడం మానుకుంది.

కరణం గున్నేత్స రావుగారి కర్ణిక మహాశ్వేతలం కారణం వాకపోవచ్చు. ఏమైనా - ఆపుళ్ళో - ఆయింటో ఉండలేకపోయింది రంగజమ్మ. ఉన్న నెల రోజుల్లో ఆమె ఆరోగ్యం దిగజారింది. పల్నాటి చెంపలు యింకా పల్నబడ్డాయి. పన్నటిమెడ యింకా పన్నబడింది. పెద్ద కళ్ళు యింకా పెద్దవయ్యాయి.

'ఏమిటి రాజీ నీ బాధ?' - ఒకటికీ పది సార్లు లాలనగా అడిగా నా ప్రయోజనం లేక పోయింది రాజయ్యగారికి.

'మీరుండగా' నాకు బాధేముందండి' అంటూ బలవంతంగా నవ్వేది. గ్రామం లోని స్త్రీలంతా మాట్లాడితే మైలపడి పోతామన్నట్లు రంగజమ్మమగారు - సీతమ్మగారిని కూడా తప్పించుకు తిరుగు తున్నారు. డిజిల్ వారావరణం ప్రతికూల మైన కొద్దీ - రాజయ్యగారికి ఆమెమీద మమకారం, లాంస, లభికర కావడం జరిగింది.

వంతు గది శుభ్రత
వంట చేస్తూనే వంట గది
బుభ్రం చేసుకోవడం అలాంటి వేసు
కోవాలి. అప్పుడే పని సులువు అవు
తుంది. వంటంతా అయేదాకా అన్నీ
పోగు చేస్తే-పని తడిసి మోపెడు
అనిపిస్తుంది. ఎవరేనా చూడవచ్చినా
సిగ్గుచేటు. వంట చేస్తూ శుభ్రం
చేస్తూంటే-వివరికి అక్కన పనే
మిగిల - శ్రమ అనిపించదు. వెల
సులభమని చవక మూకుళ్ళూ అవ్వి
కొనుక్కుంటే పని అధికం. వాటికి
రట్టే జిడ్డా అంటుకుపోయే పదా
రాలూ తోమేసరికి అవుతుంది.
అంచేత శుభ్రమైన పోల
మూకుళ్ళూ, రెండు చెవులూ బలంగా
ఉన్నవి కొనుక్కుంటే హాయి. నాలు
నమ్మలదాంపు ఇవసమూకుడు యా
రోజులో దండగ.

ఏమైనా మిత్రానులో ఉంటున్న పాళ్ళ పిన్నమ్మగారింటికి మకాం మార్చడం మందిదని నిశ్చయించుకొని, చివరకు రాజయ్యగారిని కూడా ఒప్పించింది. ప్రయాణంనాడు ధర్మవరం పట్టుచీర కొనిపించి రంగజమ్మకు పెట్టింది సీతమ్మగారు. అవిడ న్యయంగా వీధి గుమ్మం వరకూ వచ్చి పోగవంపు తున్న దృశ్యాన్ని కిటికీల నడుమల్లోంచి నాటకం చూసేటట్లు ఎగజడి చూశారు అమ్మలక్కలు. 'ఏంత సయోధ్యలో సక తుల మధ్య!' అని రకరకాలుగా వ్యాఖ్యానాలు పోగిన్నై. రాజయ్యగారు కూడా రైలుస్టేషను దాకా బయలుదేరారు. బండిని, వీధి మలుపు దాటి పోయేవరకూ అలాగే చూస్తూ గుమ్మంలో నిలబడింది సీతమ్మగారు. బండిలో రాజయ్యగారి సరసన కూర్చున్న రంగజమ్మ కూడా అలాగే రెప్పలారకుండా సీతమ్మగారి వంక చూస్తూ బరువుగా నిటూర్చి 'ఏం జీవితం!' అనుకుంది అన్నవ్వుంగ కలవరిస్తున్నట్లు.

'ఏమిటి రాజీ?' అన్నారు లాలనగా రాజయ్యగారు.

'పాసిష్టిదాన్ని' అంది బరువుగా రంగజమ్మ.

'ఎందుకని?'

'మీకు తెలీదా ఎందుకనో?'

తనకు కోరుకున్న జీవితాన్ని భగవంతుడివ్వలేదు.

ఆమె కళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి.

'ఆ యిల్లాలి ఉనురు నాకు తగులు తుంది' అనుకుంది. 'తన వస్తున్న నేను హరిస్తున్నాను' అనిపించింది.

'ఎందుకలా బాధ పడతావు రాజీ - వెర్రిదానిని' అంటూ అరచేతిలోకి చేయిని తీసుకుని మెత్తగా నొక్కారు రాజయ్యగారు.

'కాదండీ! ఆమె మనిషి కాదు'

'మరి?'

'దేవత'.

'ఎందుక?'

'చలని తల్లిలా ఆశ్రయమిచ్చి-ఈ

పాసిష్టిదాన్ని అంత ఆపేక్షగా కడుపులో

పెట్టుకుందంటే - ఎటువంటి దేవత

చెప్పండి? మహాసాధాగ్యం కొల్లగొట్టాను.

ఆ సౌభాగ్యానికి నామకాని శాప గ్రస్తులం

మేము పుట్టుకోలో. నాకు నా పుట్టుకోలో
 తనిపించింది. ఏ దానినూ. దొరగారినీ
 నన్నూ గదిలోపెట్టి తాళం పెట్టింది
 అమ్మ. 'భగవంతుడా' అంటూ గావుకేక
 పెట్టును చివరకు. ఎందుకిచ్చావురా?
 తండ్రి ఈ జీవితం? ఎవరు కావాలన్నారు?
 పూర్వజన్మ ఉందో లేదో నాకు తెలియదు.
 ఈ జన్మలో ఏ పాపం చేశాను తండ్రి—
 అశ్రయమిచ్చిన కడుపునే తొలిచివేస్తున్న
 దేమో ఈ కీటకం.'

కళ్ళలో గూడు కట్టుకున్న కన్నీరు
 బండి కుదుపుకు క్రుల్లిపడి — కట్టలు
 శ్రేంచుకుని ప్రవహించ సాగింది. దుఃఖ
 భారంతో తల వంచుకుంది రంగాజమ్మ.
 బలయ్యే రాజయ్యగారి కాలిమీద చేయి
 వేసి వత్తింది—ప్రవాహంలో కొట్టుకు
 పోతున్న మనిషికి—ఏదో ఆధారం దొరికి
 నట్లు.

'ఏమిటి రాజీ?'
 'ఎలా తీర్చుకోగలనండీ అదేవత
 దుఃఖం' అంటూ దీనంగా రాజయ్యగారి
 ముఖంలోకి చూసింది రంగాజమ్మ.
 రైలుస్టేషన్ వచ్చింది.

* * *
 రంగాజమ్మను మద్రాసులో దిగబెట్టి
 వచ్చిన రాజయ్యగారు — 'సీకు కొడుకు
 కావాలా—కూతురా?' అన్నారు భార్యతో.
 ఎట్టువచ్చింది సీకమ్మగారు.
 అసలు విషయం చెప్పారు రాజయ్య
 గారు.

ఏడు నెలలలో పదహారుసార్లు జరి
 గింది రాజయ్యగారి మద్రాసు ప్రయాణం.
 ఎన్నడూ సీకమ్మగారు అభ్యంతరం చెప్ప
 లేదు. ఊళ్లోకూడా ఈ విషయం పాత
 బడి పోయింది ఒకటికి పదిసార్లు చూసిన
 వాటకంలా—కొకపోతే సినిమాలా.

ఒకనాడు టెలిగ్రాం వచ్చింది మద్రాసు
 నుంచి 'సీరియస్' అంటూ. ఈ సారి
 భార్యను వెంటబెట్టుకుని బయలుదేరి
 వెళ్లాడు రాజయ్యగారు. అంతా అయిపో
 యింది ఇంచుమించు అప్పటికే.

కనలపిల్లలను కంది రంగాజమ్మ.
 అందుకోసమే పుట్టి నట్లు — అకాలంగా
 ఆయివ్వరు పిల్లలనూ పుడమిల్లకి
 అప్పగించి — రాజయ్యగారి జీవితం నుంచి
 కాళ్ళతంబా తవంకుంచి రంగాజమ్మ.

రంగురంగులు

పిల్లలడిష్ ఏల్లకోమంటే —
 అలా వడు సూరేం? ఆ మగ -
 గుర్రం చేదను చూడండి! పిల్లల్ని
 పెంచే భారవంటా భండవంట!

సముద్రగుర్రం జిల్లా ఆరోగ్యశాల

సముద్రగుర్రం నివాసికి గుర్రంకాదు. ఒక
 చేప. దాని తలకి గుర్రంతలకి ఆకారంలో
 పోలిక ఉండడంవల్ల ఈ పేరు.

ఒక అడుగు పొడవు ఉండే జాతు
 లున్నాయి. కాని పొడవైనది 4, 5
 అంగుళాలు ఉంటాయి. అన్ని చేపలకి లాగా
 కాకుండా, దీని తల శరీరానికి అంబకోణంలో
 దావడంచేత గుర్రం ఆకారం బాగా కనబడు
 తుంది. ఈ చేప శరీరంమీద బలమైన కవచం
 ఉంగరాలరూపంలో ఉంది. ఏ చేపల్లోనూ కన
 బడని ప్రత్యేకత దీనితోకకి ఉంది. దీనితోక
 సముద్ర మొక్కలని చుట్టి, వట్టి ఉండగల్గు
 తుంది. వాజాలు కీచించిపోయాయి. వీపుమీద
 మాత్రం ఒకటి ఉంటుంది. దానితో ముప్పై
 తంబా, వినకకర మాదిరిగా విసురుకుంటూ,
 సుతారంగా కదులుతుంది. శత్రువుల నించి రక్ష
 ణకు దాని శరీరంపైని కవచమే ముఖ్యం.
 ఇంకా కొన్ని జాతుల్లో శరీరం అంచులు శాఖ
 లుగా చీలి సముద్ర మొక్కలని బాగా పోలి ఉం
 టుంది. ఆ మొక్కల్లో వాటిగుర్తే చెక్కడం
 కష్టంగా ఉంటుంది.

సముద్రగుర్రం అన్ని చేపల్లాగా తన ఆహారాన్ని
 తినలేదు. వోలు గొట్టంమాదిరిగా ఉం
 టుంది. దానిలోకి చిప్పచిప్ప జీవుల్ని పీల్చి
 కొంటుంది

సంతానం అంటే సాధారణంగా చేపలకి
 జాగ్రత్త లేదు. కొన్ని జాతులు మంచి జాగ్రత్త
 తీసికొంటాయి కాని సముద్ర గుర్రం చాలా
 జాగ్రత్త పడుతుంది. అందులోనూ మొగ
 దానిచే ఈ జాగ్రత్త. మగ సముద్రగుర్రాలకి
 పొట్టక్రింద నుంచి ఒకటి ఉంటుంది. అదది
 తన గుడ్లని మగదాని ఈ పంపిలో పెట్టే
 స్తుంది. మగది వాటిని మోసుకుని తిరుగు

తుంది. పిల్లలు, ఎదిగి అప్పుగా పెద్దవాటి
 రూపంలో వస్తాయి. బయట తిరుగుతున్న
 పుడు ఏదైనా ప్రమాదం అని లోపే చిరిగి
 ఆ సంచిలోకి దూరిపోతాయి. అంత జాగ్రత్త
 పడతాయి. కాబట్టే గుర్రు, పిల్లలు నాశనం
 కాక, పెద్దవయసులో శత్రువుల్నించి దూరంగా
 పారిపోతేకపోయినా, ఈ జాతి నాశనం కావడం
 ఉంది.

సముద్రగుర్రంకు దగ్గరవే "గొట్టం
 చేపలు" సన్నగా గొట్టంలాగే ఉంటాయి. దాని
 తల అంబకోణంలో ఉండదు. గుర్రం ఆకారం
 రాదు. తోక చుట్టుకో లేదు. ఈ జాతుల అడవి
 రంగులతో ప్రస్తుతంగా కనబడనా మగది
 మాత్రం పుల్లలాగా కళావిహినంగా ఉంటుంది.
 పుల్లల్లోనే నివసించడం వల్ల అసలు కనబడనే
 కనబడదా. పొరపాటున మన చెయ్యి దానిమీద
 వడినా, కదలదు, మెదలదు— నిజంగా పుల్ల
 అయినట్లు. పైగా ఇలా ప్రమాదం తోచిన
 వుడు అడవి నాట్యం చేసుకొంటూ దృష్టిని
 మగదానినుంచి తప్పించేస్తోంది. ఈ రాక్షా
 యం అంతా పిల్లల రక్షణకే, మగదాని సంచిలో
 పిల్లలు గుడ్లు ఉంటాయకదా!

సముద్రగుర్రాల చాలా శరాభాంసుండి.
 మానవ నాగరికతకు తెలుసు. పురాతన మాన
 వుడు గీచిన బొమ్మల్లో, చాలవట్లు ఇవి కన
 బడతాయి. అందమైన ఆటలను పులుగాను,
 అలంకారాలుగాను పిటిని వాడుకొంటారు.
 చైనావాళ్ళు సముద్రగుర్రాలని విడదపెట్టి,
 పెండ్లికొట్టి, మందుల్లో వాడతారు. ఫిలిం
 వినంటే చైనావాళ్ళు ఇలా చేలా వాలోజంతు
 సదాదాని మందుగా వాడతారు

కాశ్యపగారూ — నీ తమ్మిగారూ
మొదటనే చేసేసరికి — మిలుకు మిలుకు
మంటున్న దీపం కనిపించింది.

మహాచికిం ముమ్మరంగా పోసింది
రంగాజమ్మకు. మతికూడా చెదిరింది.

ఒక బిడ్డను — తన మేనత్త చేతికి
అందించుముందే అప్పగించింది రంగామ్మ.
రెండవ బిడ్డను — వచ్చిన నీలమ్మగారి
చేతికి—ఇంతకంటే — మీ బుణం నేను
తీర్చుకోలేను తల్లీ — అమ్మా — అంటు
న్నాను మిమ్మల్ని. బిడ్డ తప్పలు
చేస్తుంది. రోగం వస్తుంది. వధుం
నిడుగుతుంది. మనస్సు మండిపోతుంది.
రోకం దేవునిస్తుంది. కాని తల్లీ —
దేవతా! మత్స్య — దేవంలో కనినత్వ
ముంది తెలుసా? కాకపోతే పాపానికి
ఎదురుకు కిరీటం పెడతాడు భగవంతుడు?
కదావంతా ప్రేమిస్తున్నా — రక్తం —
అణుభాలు — సరాలు — జీవితం — నీలో
చూస్తున్నా అమ్మని — తల్లీ — నేను బుణం
పడింది నీకు — తీర్చుకోలేను. ఈ బిడ్డ —
నీకిస్తున్నా — ఇంకేమివుగలను? — దే తా —
నీతా — అక్కా — మత్స్య — నేను — నీకు
తెలుసు — తెలియదు — వాకే తెలియదు —
నమ్ము తల్లీ — నేను కావాలన్నా ఈ
తీవలం? దేముడే దొరికాడు — చూడగానే
అనిపించింది. ఎదురు నమ్మాలి వా
ప్రేమను? ఈ చిక్కుచూలిన రోకంతో —
ప్రతిబలించు తల్లీ — నీతా — అక్కా — వా

మ మ త

దేముళ్ళే — నా ప్రాణాన్ని — వా బిడ్డని —
నీ కప్పగించి — నిన్ను సమీప — నవ
రున్నాడు? నన్ను — పోతాంది — నమ్ము —
నేను అనేది...

అనలేదు రంగాజమ్మ యింకేమీ
మరొకరికి అర్థం కాగలమాట.

అరిసోయింది దీపం — చేతనవ్వం.
సొందర్యాన్ని శవశక్తిగా నిలుపుకుని,
యంతకాలం బ్రతికింది రంగాజమ్మ. ఆ
పాపాగ్యాన్ని పోగొట్టుకున్నానని రోదించే
మనస్సుకూడా రంగాజమ్మకు మిగలలేదు.
ఎంతటి వాంఛనీయమైన వస్తువు కూడా
సరిసీతి చేసిన తర్వాత, ఆత్మీయులు
కూడా భరించలేని భారంగా వరిచా
మిస్తుంది.

నే ముగ్ధురూ రంగాజమ్మ అందించిన
చితురు గుడ్డును గుండెకు హత్తుకుని
రాజద్యుగరి కళ్ళు కుడిచింది.

అందిరిలాగానే స్వామి బాధ్యం కూడా
కొంత, ఊహ తెలియని అజ్ఞానంలోనూ,
మరికొంత పగం పగం కెక్కలు విప్పకుం
టున్న ఊహల నివ్వెరపాటులతోనూ గడిచి
పోయింది.

గడచిన శీతలలోని అనుభవాలను
మూటగట్టుకొని — ఆ గనాంతం పది
లంగ గుండెలో దానుకోగల శక్తిమనస్సి

కొంది. ఇది వరగా కాశ్యపా మోక్షం
ఎవరూ నిర్ణయించలేదు.

మాతృగర్భంనుంచి పుడమిపై బడిక
ప్రతిప్రాణి కొంతకాలం అజ్ఞానావస్థలో
అదనుగని ఊహల నీలుస్తుంది. ప్రపంచం
లో ఊహల నిలుస్తున్న రోదానికి లతి
తంగా బ్రతికి ఎప్పటికైనా అక్షరం —
యింకా అవినిచెనుకోనే అర్హుని పసి
పాపది.

ఒక మత్స్య మూలం.
'స్వామి' అనే ప్రాణి ఈ శరణాదుక
రంగంపైగ అవతరించింది. తన ప్రాత
ధరించడానికి అనుసరించిన దూపం ఇలా
గిడుక్కులేదు.

తల్లి గుండెలో వెచ్చగా నడుకుని
చనుబాలు త్రాగుతూ ఆయువు పోసుకుం
టున్న ఆ ప్రాణికి — కళవశవదుతూ రెప్ప
లారుకుంటూ చూస్తున్న తన కళ్ళ
మీద — అమరాగామ్యతాన్ని పులుముతూ
ముద్దులవరం కురిపిస్తూ — దేవతలా
చిరుమందపోసాలు ఎలకపోస్తున్న తల్లి
రూపం — అనాటి దివ్యరూపం స్మరణకు
దాను. ఆ మాగుర్యాన్ని తనివితీరా అనుచ
వించి జీర్ణం చేసుకుని, మహా విశ్లేషంతా
జీవితాంతం గుండెలో పదిలపరుచుకోగల
శక్తి మాత్రం లేదు వసరనానికి. ఉన్న
వాడు — కావాలని ఎవరు కొదవన్ను
కుంటారు ఆ వసరనాన్ని? పెరిగి పెద్ద
కాలాని — పెరిగి పెరిగి విరిగిపోయిన
శైశవ మాధుర్యాన్ని వివరించి — పంత
లాంటి ప్రపంచంలో చాలు పెట్టి — అదృ
ష్టాని నిచ్చెనలమీదకు ఎగజాకాలనే ఆరా
టంతో — ఎదురు పరుగులు తీయడం
జరుగుతుంది ఏమనిపిస్తా?

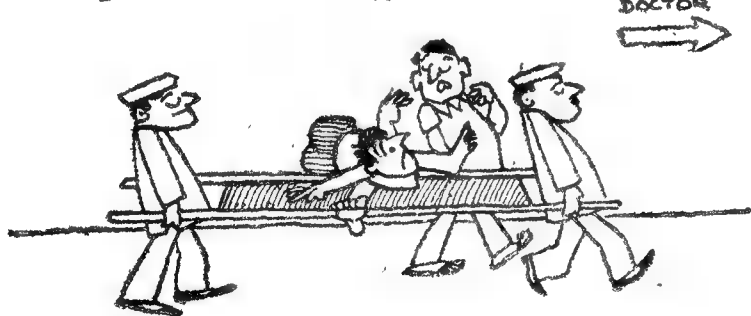
ఊహ తెలిసిన నాటినుంచీ రెండు
మూడులు స్వామి కళ్ళముందు మెదిలిస్తే,
ఎవరు వినరో తెలుసుకున్నా నమకున్న
'జ్ఞానం' — ఆ మనస్సుకు యింకా మును
గుట కప్పింది కాదు.

అనాటి తల్లిరూపం తనకు నిక్కువ
గుర్తు లేదు.

రంగాజమ్మ రూపం గుర్తుంది.

తనకు కథలు వేప్పేది రంగాజమ్మనే
పట్టుమీద కూర్చోపెట్టుకుని, ఆడు
కుంటూ — ముగగురులు పడరించి — అక్క
పొరిగా ఉన్నారంటే ఆలోచనలతో గుండె

ఈ రంగాజమ్మలూ అమ్మ
అభ్యసించడం మానేయరా
అమ్మో ఎన్నావు కాదు?!

Thiruvalluvar

అకు హత్తుకునెది. కాలివాళున్న చెంకకు చల్లని బుగ్గలు తోడవువి. కన్నీళ్లతో కడుగుతున్నట్లు; ముఖాన్ని పులుము కుంటూ తన బుగ్గలను ముద్దాడుతున్న రంగాజమ్మ స్వామికి గుర్తు.

అది తన భ్రమ కావచ్చు. మనుజులొ కరిగిన మనస్సు, నిజపు కుంటానికి ప్రయత్నిస్తున్న — మధుర స్వప్నం కావచ్చు.

‘అమ్మా’ అని పిలిచినప్పుడు చెంపలమీద చిటికెనేసి — ‘అలా పిలవ గూడదు బాబూ. ‘పిన్నీ అనాలి’ అంటూ దీనంగా నిట్టూర్పులు విడిచేది, రంగాజమ్మ.

అనాడు— రంగాజమ్మ చివరిసారి ఓసరి పీల్చిన నాడు—భయపడుతూనే—తనను దగ్గరకు లీనుకుని—రెండు చేతులతో—తన తల్లి నీతమ్మగారికి అప్పగించి ‘నీ బిడ్డ అంది ఏడుస్తూ.

‘నీప్పుడు కాదన్నాను?’ అంది నీతమ్మ గారు.

‘ఇప్పుడు జాననండి. వాకోనం — మీ కడుపున పుడతాను’

— ఈ దృశ్యం లింగా గుర్తుంది స్వామికి యిన్నాళ్లు గడిచినా—ఇన్నేళ్లు నడిచినా. ఫలితంగా అనేక ప్రశ్నలు తనను చిరకాలంగా నేధిస్తున్నాయి. నరూధానం కోసం తల్లి నీతమ్మగారి నడిగే శక్తి తనకు లేపోయింది. అంత వరు మనస్సులోని నిక్కు ముడిని ఏడ దీయగలరో తనకు తెలియదు.

తనకు యింకా పూర్తిగా బుద్ధి తెలియని కాలంలోనే, తండ్రి రాజయ్యగారు కూడా ఈ లోకం-వదిలిపోవడం జరిగింది. అది తన దురదృష్టం. ‘వాడిని రాజామ చేస్తాను చూడవే’ అనే వారాయన తల నిమరుతూ అంతులేని సమృద్ధితో. కాని జరిగిందేమిటి? రాజయ్యగారు పోయిన నాటిరాత్రి, ప్రాణత్యాగం చేయాలనే సంకల్పంతో దొడ్లో దిగుడు బావి దగ్గరకు నడిచి వెళ్తున్న తల్లికి — తానే అడ్డంపడ్డాడు. రెండు కాళ్లనూ నట్టుకుని ‘అమ్మా’ అంటూ గాఢకేక పెట్టాడు. ఆ పిల్లని ప్రాంతంకోని బంధమై — ఈ లోకంలో తిరిగి సల

బట్టండి నీతమ్మగారిని.

‘నువ్వు నా బిడ్డవు—నా బిడ్డవు— కాదంటావా నాయనా?’ అంటూ రోదించింది నీతమ్మగారు.

‘జానమ్మా—అమ్మపు కదా?’ అన్నాడు ఆమె కన్నీరు తుడుస్తూ.

‘నీకోసం బ్రతుకుతానురా తండ్రి! పాపిష్టిదాన్ని ఎంత ఘోరం తలపెట్టాను నీకు?’ అంటూ బిడ్డను గుండెలకు హత్తుకుని యింట్లోకి నడిచింది నీతమ్మగారు.

రెండు ప్రాణుల్ని మారినవ్యంతేని నుమ లతో ఏకం చేసిన గత పరిష్కరంగమది. అలా రెండు ప్రాణులూ — ఒకరినుంచి ఒకరు బలాన్ని, ఊరటనూ అంది పున్న కుంటూ ఆ రాత్రి జాగరణ చేశారు ఒకరికొకరు హత్తుకుపోయి. ఆమె చెంపలనుంచి జారి రాలిన వెళ్ళటి కన్నీటి చుక్కలు, స్వామి తలపై

బొట బొటమంటూ రాలి రాతని కరి గించినై.

ఆ కన్నీటి రహస్యం అనాడు స్వామికి తెలియదు.

* * * రాజయ్యగారు బ్రతికుంటే స్వామి జీవితం—ఎలా గడిచేదో ఈనాడు మనం ఊహించలేము. నిజంగానే కన్న కొడుకుని లండల మెక్కించాలని కలలు గన్నారు రాజయ్యగారు. ఆ కలన్నీ వండించి; నిజం చేయడానికి ధాన్యం వ్యాపారం పెట్టటం జరిగింది.

‘సాంతం దివాలా తియ్యటానికి మొదలు పెట్టాడయ్యా వ్యాపారమంటూ.’

ఈ మాట అన్నదెవరో కాదు. పొక్లాత్తు రాజయ్యగారి బావమరది మంగనతి.

‘ఇటువంటి దౌర్భాగ్యుడికిచ్చి నా చెల్లెలు గొంతు కోశాం.’ అంటూ

నేడే ఉగాది!

నీవె వచ్చితివి నా జీవిత నిధానమా!

నిజముగా నేడే నుమా, ఉగాది!

ఈ వేళ వత్తు నేనిక మాట తివ్వచిని

ఎన్నో విధాల కిక్కిరించినా వకట! మరి

రావు! నా బ్రతుకు నిర్వమ్ము వమ్మయ్యెరని,

భావించితిని గాని, భ్రమ కాదు! కాదోహో,

జీవనాధారమా! నీవె వచ్చితి వింక

నిశ్చయ మ్మినాడె! నేడే ఉగాది!

గుండె తలుపెవ్వరో కొట్టి, మెల్లని బిలిచి,

పండె నీ భాగ్యమని పలికినటు కలగంటి!

కిల యథార్థమగునా? కల్లయే యనుకొంటి,

కన్నీట నీ బాట కలయింపి దల్లితిని.

కాసి, గర తరళ ముక్తాహార హీరమా!

నా నోము వంట! ధన్యమ్యయ్యె ఇంకమే!

నీవె వచ్చితివిగద, జీవనప్రాణమా!

నిజము ముమ్మాటి కిది, నేడే ఉగాది!

—పి. గణపతిశాస్త్రి

వాపోయాడు గూడా పదిమందిక చెప్ప
కుంటూ.

కాని—

అందరూ అనుకున్నట్లుగా అరించి
నట్లుగా జరగలేదు. సంవత్సరం తిరిగే
సరికి వ్యాపారం విపరీతంగా అందుకుంది.
ఆ గ్రామంలో చిన్న కారెక్కిన ప్రతి
మనిషిని — సింహాసన మెక్కిన రాజాగారిని
గౌరవించినట్లు గౌరవించేవారు, చిన్న
కారు వివరితాబాకుడైనా సరే. చిన్న
వర్మిట్లచ్చే కమిటీలో మెంబర్లైన
నాయుడుగారు అప్పడప్పడు చిన్నకార్లు
ఫిద దిగి యింట్లోకి పోవడం చూసిం
తర్వాతనే ఆ ఊరి ప్రజ ఆయన పున
తను పుదయవూర్వకంగా గుర్తించింది.
అటువంటి గ్రామంలో ఒక జీవుకారు—
సొంతంగా కొనేకారు రాజయ్యగారు

'పెద్దంటే రాజయ్య'గా పేరొందిన
పెద్దమనిషికి 'జీవు రాజయ్య' అనే పేరు
పిల్లరపడి పోవడనికి ఆ జీవుకారేకారణం.
అరిపోయాడు పెద్దమనిషి — అనుకున్న
మరి పెద్దమనుష్యులంతా — 'రాజయ్య
కేమండీ? ఆయనగారు మొదటినుంచీ
మహారాజే' అనడం మొదలు పెట్టారు.

ఆ ఊళ్లో మొదటిసారి రేడియో
పెట్టింది రాజయ్యగారే. కుర్రకారులో
మొదటిసారి మూడుచక్రాల సైకిల్కెక్కి
తిరిగింది రాజయ్యగారి కొడుకే. 'రాజయ్య

మ మ త

కదీ' యింతగా మలుపు తిరుగుతుందన్న
మంగవతి కల కనలేదు. ఆ జీవు కారు
వల్ల రాజయ్యగారికీ, ఈ మూడు చక్రాల
సైకిలువలన స్వామికి, లోకంలో అంత
లేని గౌరవం పెరిగినమాట నిజం.

ఈ సందర్భంలో మంగవతిభార్య గర్భ
వతి అయింది. తాలూకా కచ్చేరికి వెళ్లి
తిరిగివస్తూ ఒకానొక శుభముహూర్తాన
మంగవతి స్వయంగా—జరిగిపోయిన వన్నీ
మరిచిపోవడం తిథయాలకూ ధర్మం —
అనుకుంటూ రాజయ్యగారి యింట్లో—
బిడుసంవత్సరాల విరామం తర్వాత మళ్ళీ
అడుగుపెట్టటం జరిగింది !.

'ఏరి బావా ! యిప్పటికి దయ కలి
గిందా?' అంటూ ధాన్యం నలుపుతూనే
బావమరిదిని పరామర్శించారు రాజయ్య
గారు.

వశ్యాత్వావంతా కుంగిపోతున్నట్లు
పాలిపోయిన మంగవతి తలవంచుకుని —
'అన్నివిధాల పెద్దవాడివి. మేం తప్పులు
చేస్తే, క్షమించి శుభవృక్షాదువులో పెట్టు
కోకపోతే—' అంటూ అప్పవ్వంగా చివరి
మాటలు మ్రొంగేసిన మంగవతి భుజం
మీద దిగ్గరగా వచ్చుతూ చరిచి 'మొత్తా
నికి కర్మాని వనిపించావు. నే నెంత పెద్ద
వాణ్ణి నీకు తెలియకవా?' అంటూ

కాకాళం వట్టింజారు రాజయ్యగారి:

కాంక్షిండుతో ఆగిన పది పన్నెండు
లారీలనూ, రాసులుగా నిలిచిన భావ్యాన్ని
ప్రత్యక్షంగా చూసిన మంగవతికీ, రాజయ్య
గారి పెద్దరికం విషయంలో అవంత
అనుమానం రాలేదు.

'బావా ! అంతకుముందు బీజనెనెలా
రవ్వంతకూడా అనుభవం లేనివాడివిగదా?
ఎలా నెట్టుకొస్తున్నావయ్యా బాబూ
ఇంత వ్యాపారం?' అని అడిగి రాజయ్య
గారి న మా ధా నం కో నం, అలనాడు
శ్రీకృష్ణ సరమాత్మ 'ఉవాచ' కు భక్తి
శ్రద్ధలతో నిరీక్షిస్తున్న అర్జునుడి
సక్కిలో నిలబడ్డాడు మంగవతి—ఇవ
పెట్టులోని నోట్లకట్టలను తేరిపార
చూస్తూ వినమ్రుడై—

అదొక సుప్రసిద్ధ రహస్యంలా దాచి
నమాధానంగా నిండ్లైన చిరునవ్వు
చిందించి—ధాన్యం తాలూకు డబ్బు—
'వేలకట్టలు' రైతులకు వంచిపెట్టటం
మొదలుపెట్టారు. ఆ మాత్రం చిరు
నవ్వుకే నం తు ప్పి వ డి న్న మంగవతి
'ఇదంతా నా అల్లుడి అదృష్టం'
అంటూ సంబరపడిపోయి, ఆపేక్ష ముందు
కొచ్చి పదిగజాల దూరంలో మూడు
చక్రాలసైకిలు తొక్కుతున్న అల్లుణ్ణి—
స్వామిని — ఆమాంతం పేరుగునపోయి
కొగిలించుకుని ముద్దాడుకుంటూ ఎత్తు
కుని మళ్ళీ రాజయ్యగారి సమక్షానికి
వచ్చాడు.

'ఈ పీజన్లో ఎంత తిరిగిందేమిటి
వ్యాపారం?' అంటూ లోలనగా భోజనాల
దగ్గర ప్రశ్నించాడు మంగవతి.

'పదిరిక్షలు'

'అయితే—పదిరిక్షలే — అయితే, నూ
అల్లుడికి రెండు లకారాలన్నా దేనక పో
వన్నమాట. ఇంక నూ నరికింభాలు చేసా
కుంటావా?'

'మందు కూతుర్ని కను అన్నయ్యా!
అల్లుడిక్కడికి పోతాడుగాని—' అంది
'రాక రాక పచ్చి అన్నయ్య చేతిలో
దురింత నెయ్యి గుమ్మరినూ నీతమ్మ
గారు.

'అయితే బీజనెనెలో ఏడాదికి ఒక
లకారమన్నా మిగులుతున్న దంటావా
దావా?'

సరే నీయిష్ట మొట్టకన్నా వాడు?
ఆ అమ్మాయినే బోసుకోవోవా?
ఇహామంతి నువ్వో నాకు కాడెమన్నా
గాడు? నేను నీకు అంత్రానీ
గాడు!!

THE PAMALA PAPER

‘మిగిలడం తగిలడం ఆలోచించే ఏ మనిషీ వ్యాపారం చేయలేడు బావా. ఈ బిజినెస్ పెట్టిన రోజున చేతిలో పట్టుమని పదివేలు లేకపోయాయి. ఇప్పుడంటావా? వేలకూ లక్షలకూ అంతు చిక్కడం లేదు. ఈ రోజుల్లో వ్యాపారానికి కావలసింది చొరవ బావా. మొండి తెగిరి వుండాలి. రూపాయి వచ్చిందని పొంగి, అరవేయిందని కృంగేమనిషి — గుండె పొటొచ్చి మంచాన పడ్డాడు. చొరవగా పడిస్తే — గిట్టుబడి వుంటుందనుకో’

‘నిజమే బావా! నాలుగు డబ్బులు కళ్ళ జొరాలంటే బిజినెస్సే సుమా! ఉద్యోగాల్లో ఏముంది బావా? ఏదో సామెత చెప్పినట్లు — గొర్రెకు బెత్తెడై తోకనీ. మా తానీల్లారు సన్నాసున్నాడు — ఇత్తడి చెంబునకో — అసలు పూర్వజన్మలో మహా పాపం చేసినవాళ్ళకే ఈ కొలుపులూ ఈ చివాట్లూనూ. దురిపేతాడనుకో మా చెట్టి వెంకన్న ముందు పట్టుకుని అపేనుగు! పాపం కొదంటావా చెప్ప?’

‘నిజమే అనుకో. పదిమంది మన చేతిక్రింద పని చేయడం జరిగినప్పుడు అదొక తృప్తి: ఒక మనిషి కారణంగా మనం పదిరూపాయలు తిన్నప్పుడు — అత గొడు అందులో అయిదురూపాయలు తిన్నా అప్పు లేదంటామ నేను.’

ఇలాగే చాలాసేపు చెప్పారు రాజయ్య గారు.

వళ్ళంతా చెవులు మొలిచినట్లయింది మంగవతికి.

రాజయ్యగారిని గురించి చిరకాలంగా తాను ఎంత పిరపాటు పడిందీ అర్థం చేసుకున్నాడు మంగవతి. ‘ప్రపంచంలో అరగానికి మారని ప్రయోజకుడికిచ్చి — దాని గొంతుకోశాడు మా నాన్న’ అనుకున్నాడు. పదిమందితో అన్నాడు. ఈనాడు రాజయ్య ప్రయోజకత్వముందు తనకు తానే అల్పజీవిగా కనిపించాడు. ‘బాస గారి’ తో బీపెక్కి తిరిగిన రెండ్రోజులూ ఎంత ఆలోచించినా ఆయన అధిక్యత ఏమిటో అర్థం కాలేదు మంగవతికి. తాను ఏ విషయంలో తెలివి తక్కువవాకో అంతుచిక్కలేదు. సవాలక్ష లబిగడ్డంలో

తిమ్మిని బ్రహ్మ చేసిన తన బుర్రలో తెలివికి తక్కువ లేదనే నమ్మకంతో యంతకాలం బ్రతికిన మనిషి. నిజానికి ‘రెండు రెళ్ళు మూడు’ అని నిరూపించి కలెక్టర్ల మతులు పోగొట్టిన మేధావి మంగవతి.

ఈసారి రాజయ్యగారిని చూడగానే జ్ఞానోదయంలాంటి సంచలనం కలిగింది మంగవతి మెదడులో.

‘కరిణీకం వెలగబెడుతున్నాగాని బావా — ఏం చెప్పను? ఆడంగులుకు కాలా లెన్నో తెలియని ప్రతిగడిదనూ యింటి అల్లుళ్ల మాదిరి మేపుతూ — అప్పులు నేపి — తాలూకా కడేరి చుట్టూ కాళ్ళకు బలపాలు కట్టుకు ప్రదక్షిణాలు చేస్తే — నెలకు సర్కారుారు నెత్తిన గుమ్మరించేది ముష్టి పాతికరూపాయలు. లోగడ దస్తావేజులూ గట్టా వ్రాస్తే — పది పాతికా చేతికందేవి. ఈ పిదప కాలంలో నంటావా? బాడూడని ప్రతివధూ సెకండునాండు దస్తావేజుల మతలబు కొనుక్కుని — రెండురూపాయలు చేతిలో పెడితే చాలు — గికి పారేసున్నాడయ్యా ఎంత లావుపాటి దస్తావేజయినా తర్వాత కొట్టుకు చావండంటూ. ఈ మధ్య మరీ కటకట పడిపోతున్నాననుకో.’ అంటూ కరుణరస ప్రధానంగా తన పరిస్థితుల్ని చెప్పకుంటూ ‘నాకూ ఏదన్నా వ్యాపారం చేయాలనుంది భావా?’ అంటూ తన జీవుడు పడుతున్న వేదనను దీనాతిదీనంగా వివరించి చెప్పాడు మంగవతి.

రాజయ్యగారి భార్య సీతమ్మగారునూడా ‘అన్నయ్య’ మాటలకు వంతగా అంతకు ముందే వాగ్దానం చేసినట్లు ఒక మంచి మాట వేయడం జరిగింది భర్త చెవుల్లో. తనను యంతకాలం అప్రయోజకునిగా భావించిన మంగవతి — అంతకు తగ్గి — అంత దీనంగా తన సహాయం అర్థించడం — రాజయ్యగారికి కూడా తృప్తి కలిగించింది. మొత్తానికి మంగవతి కరిణీకం అమోఘంగా పనిచేసింది.

భావ-మరిదీ — ఇద్దరూ ఉమ్మడి వ్యాపారం ప్రారంభించారు.

చిరకాలంగా నిలిచిపోయిన రాకపోకలు

మళ్ళీ ప్రారంభమయ్యాయి:

కూతురు శ్రీదేవి పుట్టుగానే పరుగు పరుగున వచ్చి ‘ఒరేయ్! స్వాములూ నీకు పెళ్లాం పుట్టిందిరా’ అంటూ ఆకాశాని కెత్తాడు ‘అల్లుణ్ణి’ మంగవతి. దొడ్లో కాసిన అనస పిందెలూ, గుమ్మడికాయలూ మోసుకొచ్చి రాజయ్యగారి వంటింటో గుమ్మరించి ‘నీకీవ్వమని నీ కోడలిచ్చింది సీతమ్మా’ అంటూ అప్యాయంగా చెబుతున్న ‘మంగవతి మామయ్య’ను చూసి సిగ్గుపడి మెలికలు తిరిగేవాడు స్వామి.

‘ప్రపంచం — ఇర్దరినీ చూసి కృష్ణార్జునులకుంటున్నదే సీతమ్మా మేం వ్యాపారం పడిపిస్తున్న తీరు చూసి...’

లోకజ్ఞానం గల మనిషిగో పేరు తెచ్చుకున్న మంగవతి — పాదులా అల్లుడు పోయాడు బిజినెస్లోగూడా. సంవత్సరానికి పగకాలం మంగవతి భార్యతోనూ — పిల్లలతోనూ రాజయ్యగారింటోనే ఉండేవాడు. (మైనారిటీ దాటుతున్నా పెద్దబాలశిక్షను భక్తి శ్రద్ధలతో చదువు తున్న పెద్దకొడుకు శంకరంలో సహ) రాజయ్యగారి మాటకు ఎన్నడూ ఎదురు చెప్పలేదు మంగవతి. ‘నువ్వు చెప్పినట్లు ‘లలా చేశాను అనేవాడు.

‘లెక్కలు బావా’ అని మంగవతి అన్నా ఎప్పుడన్నా — ‘ఊరి మొత్తం లెక్కలు వ్రాసిన వాడివి. నీ లెక్కల్లో తప్పేముంటుందిలే చూడబానికి?’ అనేపే నారు రాజయ్యగారు. క్రమ క్రమంగా ఆ విషయంలోగూడా రాజయ్యగారిని ‘యిబ్బింది పెట్టటం’ మామకున్నాడు మంగవతి.

తరచుగా తమయింటాని వుంటున్న అయిదారేళ్ల కొడుకుపిల్ల శ్రీదేవిని విత్తుకుని యినపపెట్టె తెరిచి, మోయ లేక పోయినా ‘ఎప్పుటికైనా యినపన్నీ నువ్వు పెట్టుకొని తిరగవలసిన దానివేనే మహాశక్తిలా,’ అంటూ తల్లి సీతమ్మగారు ముచ్చట్లు చెప్పడం స్వామికి యంకా గుర్తుంది.

(ఇంకా వుంది)

గ్రేసు తెచ్చిపాను

Raghu యజ్ఞం శ్రేష్ఠి
రాయల

కాశీకి చేరుకొనేసరికి కొంచెం అలసట
మొంది. క్లాసు అప్పటికే నిగమయిపోయింది.
క్లాస్ రూమ్ దగ్గరకు చేరుకొంటూంటే
నాక్కొంచెం భయం నేపింది. నాకే కాదు.
మా క్లాసుకి అలసటగా వచ్చిన నీ అడపిల్లా
పరిస్థితియనా ఇంత! అందులోనూ ఇవళ
స్వవర్ తెలుగు. స్కూల్స్ కాలేజీల్లో
కెలుగు ఉపాధ్యాయులూ ఉంటారో అంద
రికీ తెలుసు. మను నిర్మితలోని ఉద్యాల
కుర్రాళ్లను కప్పివేట్లు ఎలా చదివి విని
పిస్తారో కూడా తెలుగు తినుకొన్న ప్రతి
అడపిల్లా కూడా తెలిసే ఉంటుంది. మా తెలుగు
తెచ్చర్ ఆంజనేయులుగారు సార్వక నామ
అయిదు (క్షమించాలి! ఆయన్ని నిందిం
చట నా అభిమతంకాదు.) ఆయన ఆ
ఉద్యాల చదివి, అర్థ తాత్పర్యాలు, తన సొంత
కవిత్వం వేర్చి వివరిస్తోంటే మా అడపిల్లల
తలలు పిగ్గులో భూమిలోకి ఎలా దిగి
పోయేనో మాకే తెలుసు. కుర్రాళ్లందరూ
నురుసాత్కా ఆయన ఉబ్బల్లా కోతుల్లా
ఆయనపై వకట అర్థం అకు ఇవేలిస్తూ,
వక్కిరిస్తూ, మా అడపిల్లల బెంచీలవంక
నో పేర్లు సుసూర్యం వేసేటట్లు ఫాజల్
మాస్తా ఒకటేమిటి! ఆ హాసంతో మాకు
ముళ్ళమీద పుట్టుకొనగపెట్టలకు స్వర్గం లో
నిరునిస్తున్నట్లుగా ఉండేది. వాళ్ళ రథిన
అక్కడికి ఆశతో పరుచాడేమి. అలా ఆశతో
వాళ్ళ పోలికే కుర్రాళ్ళలా అల్లకలలుచూడ
కూడా ఏమీ ఏదో బూతు సద్యలూ,
పినిపాల తాలూకూ పిచ్చిపాటలూ, విరహా
గీతాలూ— “హా సరూధిని! హా తారా! హా
తకుంతలా!” లాంటి హాసాలూ—
“హూ డాళింగ్!... హూ స్వేటీ!... (డినె
గాళ్ళే, హూ మీన, లవ్ గాడెస్’ లాంటి
ఇంగ్లీషు పాటలూ— “మేరీ జాన్— సేరీ
సేవ్ సోం రోని, ఫుర్రో నిరాగ, నెహ
బూబా!.....” లాంటి ఉర్దూ ప్రేమ పాట
లు— అట్లుంటే నా వినిపిస్తూండే
వారు. మేము సలుగురంబుడగురు కలసి
ఉన్నప్పుడు, ఆ కుర్రాళ్ళ డైలాగులకి, వాళ్ళ
సామర్థ్యంకొట్ట—మాలో మేము అర్థం
భర్తసలనడ మాక్కు లేస్తూండేవాళ్ళం.
పక్కన వాళ్ళు వచ్చినవాడిని పోతీనా
తిట్టుకొనేవాళ్ళం. ఖర్చుకొలి ఒక్కరై ఉన్న
ప్పుడు ఎంత వేగంగా వీలయితే అంత
వేగంగా తలవంచేసుకొని, పిగ్గులో కనిలిన

ముఖాలతో క్లాసు రోముకి పరుగెత్తేవాళ్ళం! (వో ఆడపిల్లలారా! మన ఇర్ప ఇంత మోరంగా కాలివోయినందుకు విచారించకండి! మనకి మంచి రోజు లొస్తాయి. అప్పుడి కుర వెధవల్ని మనం వెంటాడి మేలాడకపోము. వాళ్ళ కన్నీరు పెట్టుకొని తలొంపుకొని ప రి గె త్తే రోజు ఎంతో దూరం లేదు. ఆరోజు చలచుకుని ఇప్పుడు గుండెల్నిండుగా నవ్వుతూ తిరుగండి.) కాలేజీలో అందరి ఆడపిల్లల పరిస్థితి ఇంతే! కాని సీత పరిస్థితి మౌనం ఇదికాదు. ఇంతకూ సీత ఆడపిల్లయితేగా! దాన్నేనాడో మేము మగాళ్ళలో జనువేశాం! అలా నూటికి నూరుపాళ్ళూ ఆడదయిన సీతని మొగడిగా తక్కు వేయడానికి మేమేం పిచ్చాళ్ళంకాదు. అది చేసే సమలలా ఉండేవి. కాలేజీకి సైకిల్మీద దాని చిట్టి చెల్లా యితో డబుల్స్ ఎక్కి వచ్చేది. మిగతా మగాళ్ళతోపాటూ తనూ కాలేజీ ఎదురుగా వున్న చంద్రం బాబాయి హోటల్లో రోజూ సాయంత్రం కాఫీ త్రాగేది. అక్కడే తక్కు రక్తతోటి అప్పుడప్పుడూ సబ్బక్టుమీద వాదోపవాదాలు కూడా జరుపుతూండేదిట. (ఇలా అని జానకివాళ్ళ అమ్మడి ద్వారా తెలుసు కొని మా అందరికీ చాటింపు వేసింది. మేము ఆ చాటింపుని కొంచెం మార్చి బహుశా సీత చంద్రం బాబాయి హోటల్లో (మేమ వ్యవహారాలు సాగిస్తోందేమోనన్న అనుమానాన్ని వెలిబుచ్చాం.) మా తెలివికి మాకే జోహార్లు. దానికి (సీతకి) మొగరాయుడిలా ధైర్యం కూడా ఎక్కువే! ఎవరయినా ఏమయినా అంటే చాలు అమాంతం సైకిలుకి బ్రేకులు వేసి (అంచేత సైకిల్ బ్రేకులు మాంచి కండిషన్లో ఉండేదని ఎవరో అన్నారు) దిగి, ఆ కుర్రాడి దగ్గరకెళ్లి “రాస్మెల్లో వాటిజో దట్ యూ ఆర్ అట్ట రింగ్? ఇఫ్ ఐ కీక్ యూ వన్, యూ కాంట్ రికవర్ ఇన్ యువర్ లైఫ్ టైమ్! టే క్షేర్!” అనేసి, వార్నింగిచ్చి ఆ కుర్రాడు తెల్ల మొఖంవేసి చూస్తూండగా సైకిలిక్కి వక్కా పోయేది.

వో పి. యు. పి. కుర్రాడోసారి దాన్ని ‘సైకిల్ రాజీ’ అని అరచాడని చెప్పి సైకిల్లిగి వాడినాపఖంగా లోగి చెంప దెబ్బ కొట్టింది. దారినపోయే సెద్ద మనుషులు కూడా ఇజ్జాసి ఆ కుర్రాడి కక్కడక్కడే

వూలదండలేసి దేహకుద్ది చేశారు. (బహుశా ఆ సెద్ద మనుషుల కూతుళ్ళ సరయినా మా కాలేజీలో వదువుతోండవచ్చు) దాంతో ఆరోజు నుంచి అది కాలేజీలో మకుటంలేవి మహారాజీ అయి కూచుంది. ఎదురుగా దాన్నే వర్షా ఏమీ అనడానికి సాహసించేవారుదు. దాని ధైర్యానికి ‘మా అమ్మాయిలందరికీ జోహారులర్పించాలనిపించినా, ఎంచేతో ఇష్టం లేక, దానిని మొగరాయుడిగా జను కట్టి పరోక్షంగా సాధిస్తూ, అర్జే పిస్తూండేవాళ్ళం. నో రోజు ఎలా పడిందో ఈ వార్త దానిని బడింది.

“ఐ కేరే ఫుట్ సర్వూ ఆల్ రెచెడ్ గాల్స్ మీరు ఎన్ని యుగాలీయినా మారరు. అమ్మమ్మలా తం వంచేసుకొని, కాలేజీ యాక్టివిటీస్, మగాళ్ళకి దూర దూరంగా భయంగా తిరిగింత కాలం మీ గతి అంతే! అంచేత మీరు చావండి! మీ నంగతి వా కనవనరం!” అనేసి వో మంచి రోజూను కొని మా అందరితో మాట్లాడడం మోసి వేసింది. ఆ సంవత్సరం అది డ్రమెటిక్ ఆఫ్ సియేషన్ సె కటరీగా పోటీచేసి చిత్తుగా వోడిపోయింది. ఆరోజు మా కెంతో పర్వ దినంగా అనిపించింది. అందరం తల్లీ రూపాయీ వేసుకొని టీపార్టీ చేసుకొన్నాం. తోటి ఆడకూతురు వోడిపోతే సంతోషంగా టీపార్టీ చేసుకొనే సునత మాకే దక్కింది. (ఇంతకుముందూ, ఇక ముందూ కూడా మాలాంటి ప్రతిభగల అమ్మాయిలు ఉండ రనుకొంటాను.)

ఆరోజు దానికెలా తెల్పిందో, మా టీ పార్టీ జరుగుతున్న రూమ్లో కొద్ది మా అందరినీ ఇష్టమొచ్చినట్లు తిట్టింది. ఇలాంటి కుళ్ళూ, ఈర్ష్యతో వచ్చే ఆడజాతి ఎప్పటికీ ముందుకి రాదంది. పైగా అందు క్కారణం మొగడయినట్లు వాడిమీద ఏడు పెండుకుంది! తోటి ఆడదాన్ని, వో మొగ కాండేటు ముందు ఏత్తుగా వోడించేసి, అవని వో గొప్ప ఎడ్యువర్గా పరిగణిస్తోన్న మీ సిగ్గు లేని మొఖాళుకు సిగ్గుందా అంటూ ఊక్తిపడే వెళ్లిపోయింది. ఆ తరువాత అది మా అందరితోనూ కలవడం కూడా మానేసింది. కాలేజీ కల్చరల్ ఏక్స్ లో అది ఒక్కరే పురుషప్రాతలని ఏకప్రాతాలినయం తనే వ్రాసి నటించింది. చాలా బావుందని అందరూ అనుకొన్నారు మేమందరం ఏప్ప

నట్లుందరి ప్రచారం చేశాం.

క్లాసు తలుపు దగ్గరకువెళ్లి మంచు వ్వాను. కుర్రాళ్ళందరి చూపులూ దాంబా బాల్సా వావేపు దూసుకొచ్చినాయి. చేతనయిందొక్కటేగా తలొంచుకొన్నాను. అంజనేయులు గారు మనుచరిత్రలోని ఆఖరి పద్యాల రక్తిగా చదువుతున్నారు. రసవత్తరమయిన ఆ ఘట్టంలో ఆయన్నున్న వీమాతం పట్టిం చుకో లేదు. కపిసం చూడను కూడా లేదు. పదవోరేళ్ళనుంచి నేర్చుకొంటూన్న చదువు తాలూకూ ధైర్యం తెచ్చుకొని “మే ఐ కమిన్ సర్?” అన్నాను. అన్నానేగాని అన్నా నన్న నమ్మకం నాకే తేకుండా పోయింది. నా గొంతుకెందు కంత క్షీణించిపోయిందో నాకే అశ్చర్యం వేసింది. వో నిమిషం గడి చింది. కుర్రాళ్ళందరూ పద్యం విసటం మానేసి, నా వంక చూపు లచ్చగించేసి అన్ని భాగాలూ పరీక్ష చేస్తున్నారు. మా ఫ్రండ్స్ ధరూ వో క్షణం సన్ను, చూసి ఏదో రహస్యంగా మాట్లాడుకున్నారు. నాకు సిగ్గు, దుఃఖం, చెమటలూ ముంచుకొచ్చినాయి. ధైర్యాన్ని మళ్ళీ ఈడ్చుకొద్ది “మే ఐ కమిన్ సర్?” అని గట్టిగా అన్నాను. అప్పుడు ఈ లోకంలోకి వచ్చినవద్దారు అంజనేయులు గారు. పడి టై ము చూసుకొన్నారు చూసు కొని తలవంకించి, క్లాసువేసేసారి ఫోజు కొట్టి (ఆయన వయసు నలభై అయిదు సదవత్సరాలు. మగాడికి వయసులో సంబంధం లేదు) ఇకిలింది. “కమిన్” అన్నారు, ఎంతో దయ తల్పినట్లు. వెళ్లి ఆఖరి బెంచీలో సీత ప్రక్కన కూర్చున్నాను. ఆ ఆఖరి బెంచీ సీతకోతం ప్రత్యేకించబడింది. మిగతా నాలుగు బెంచీల్లో మేమందరం సర్దుకొని కూర్చుంటుండేవాళ్ళం. ఎలాగోలా సీతకి మా బెంచీలో కూర్చోడానికి స్థలం కనబడకుండా చేసే వాళ్ళం. అది కూడా ఆ విషయమనలేమీ గమనించనట్లు ఆఖరి బెంచీలోనే కూర్చోడం అలవాటు చేసుకొందొ కాని ఇవాళ వాక్కూడా అనాలుగు బెంచీల్లో స్థలం కనిపించలేదు. ఎంచేతో అర్థం కాలేదు. ఎవరూ. అలస్యంగా వచ్చినా వాళ్ళ సీటు అలాగే ఖాళీగా ఉండటం చూడలేజి ఆడపిల్లల రివాజు. కాని ఇవాళ నేను కూర్చునేటటు రాధ కూర్చున్నది. సీత ప్రక్కన కూర్చున్నానని అందరూ ఎప్పుడూ

విడుదల చూస్తున్నాను. ముళ్ళమీద కూర్చున్నాను, అదే సీనిటీ అప్పుడు నాకు జాగా అయిపోయింది. సీతకు వీలయి నంత దూరంగా కూర్చున్నాను. పిరిడ్ అయింతువరకూ అసలు సీతవంక చూడ కుండానే గడిపాను. పిరిడ్ అయింతయ్యే వంటనే అక్కడ్నుంచి నా సీట్లోకి వెళ్ళిపోవాలని నానంకల్పం. ఇంకా నిక్కువసేపు కూర్చుంటే నన్ను సీతతో జమచేసి చూస్తారేమోనని భయం. గంట మోగడే మోగింది. వెంటనే లేచి నావున్నతాలు తీసుకొని ముందు బెంచి దగ్గరకు వెళ్ళాను కాని బెంచిమొదట్లో కూర్చున్న సాన్నితి నాకు దారి ఇవ్వనే లేదు. అసలు నావంక చూడనే లేదు. వున్నకం తెరచి చాలా దీక్షగా చదివే స్తోంది ఎప్పుడూలేంది. రోజూ ఎంతో సరదాగా, ఆసక్తిగా పలుకరించే సాన్నితి, విమలా, రాధా, బేబి, ఇలా విద్యుదారంగా ప్రవర్తించుట నాకు ఉన్న మతిని పోగొట్టింది.

'జరుగోయ్! కూర్చోనీ! ఆ రైలు దారుడి ప్రక్కన వెను కూర్చోలేను చామా! అన్నాను సాన్నితితో మెల్లగా. సాన్నితి ఎప్పుడూ నవ్వులేదు. మిగతా పాల్కు కూడా అసలు నామాటలు విన సన్నే మరొదిక్కుకీ చూస్తున్నారు. అది పరకు నేనెప్పుడయినా అలస్యంగా వస్తే ఎందుకాలస్యం అయిందో, ఏమిటోనని అందరూ చుట్టూమూగి అడిగేవాళ్లు. ఇందుమిందుగా నాళ్ళందరకూ హింయన్లలా ఉండేదాన్ని.

'ఇక్కడ చోటు పాలదు! ముందు బెంచిలో కూర్చో!' అంది సాన్నితి మూతి బిగించుకొని. ఓవేళ సాన్నితి సరదా కలా అంటుందేమో అనుకొన్నాను. ఈలోగా మా ఇంగ్లీష్ లెక్చరరు గారు క్లాసుకి వస్తూ కనిపించారు.

'త్వరగా జరగవే! లెక్చరర్ వస్తున్నారు...' అన్నాను త్వరపడుతూ.

'ఉహూ! మరో బెంచిలో కూర్చో వోయ్! మరి ఇరుకయి పోతుంది! అంది నావంకచూడకుండానే నాక్కొద్దిగా ఉక్రోశం వచ్చింది. (ఉక్రోశం అడవిల్లం నెత్తిన ఉంటుంది. అంతేక పిలువక పోయినా వస్తాంటుందెప్పుడూ) విమలా మరో

నేను లేచి పోను

బెంచిదగ్గరకు వెళ్ళి జానకిని ధరుగ మన్నాను. జానకి తనకేమీ సంబంధం లేనట్లు, ఊరుకొంది. 'ఏళ్ళందరూ నన్నేడిసిందటానికేలా 'ప్లైన్' వేసుకొన్నారేమో అనిపించింది

ఈలోగా ఇంగ్లీష్ లెక్చరర్ రామచంద్ర రావుగారు క్లాసులోకి రానే వచ్చారు. అందరూ లేచి నుండున్నారు. నేనూ అక్కడే జానకి ప్రక్క నుంచుండి పోయాను. 'సిడోన్' అన్నారాయన క్లాస్ వంక చూస్తూ. అందరూ కూర్చు ప్పారు. సీటు లేక నేనొక్కరైని నుం చుండి పోయాను. అందరూ మళ్ళి కళ్ళు నాకేసి ఫోకస్ చేశారు. చాలా అసహ్యంగా పీలయ్యాను. బ్రతిమాలే స్వరంతో జాన కిలో గొణిగాను... 'ప్లీజ్!.....జరుగవే... కూర్చోనీ.....'

జానకి కొంచెం గట్టిగానే జవాబిచ్చింది. 'మధ్య రోజూ కూర్చునేచోట కూర్చో! ఇక్కడ చోటు లేదు!'

జానకి గొంతు విని లెక్చరర్ నా వంక చూశారు.

'యస్'... అంటూ నావంక ప్రశ్నార్థ కంగా చూశారు.

నాకు తగని సెగ వేసింది. బోలెడు హార్వెసర్ ఏడుపు కూడా వచ్చింది.

'న...ధిం...నర్!' అంటూ గొణిగి వెనక్కు వెళ్ళి సీత ప్రక్కన కూర్చున్నాను. రామచంద్ర రావుగారి ఇంగ్లీష్ పాయింట్ క్లాస్ వో ప్రత్యేకత. ఆ క్లాసులో అందరం ఆ కాసేపూ మిగతా ప్రపంచాన్ని మరచి పోతాం! క్రెస్టేబెల్ - ఆ భయంకరమయిన రాశి విచేన - ఆయన వర్ణిస్తోంటే మాకం దరికీ ఆ కథ పినిమా చూస్తున్నట్లుండేది కాని, వింటున్నట్లుండేదికాదు. అలాంటి క్లాసులోకూడా నాకు అసలేమీ విని పించలేదు. అర్థం కూడా కాలేదు. ఇలా శెండుకేలా అయింది? ఏళ్ళందరూ ఎందు కిలా మారిపోయారు? అందరూ కట్టు గట్టుకు సరిగ్గా మాట్లాడడం మానే శారే! పోనీ సరదాకనుకున్నా కూడా లెక్చరర్ ముందు కూడా సరదా ఏమిటి? ఏరయినా కారణమందా? నావల్లేమయినా పొరపాటు జగిలిందా? ఏమీ జరిగినట్లు

గుర్తు లేదే? పోనీ సీతలా ఏమిషయంతోనయినా మొగరాయడిలా, విడిచి వడి ప్రయత్నిం చానా? మగాళ్ళలో మాట్లాడానా? ఏమీ అర్థం కాలేదు. కళ్ళ వెంబడి సీళ్ళ తిరిగినయి. అఖరికి సీతలా నన్ను కూడా వేరు చేశారన్నమాట. అంటే నాతో ఏళ్ళ వ్వరూ ఇక మాట్లాడరు. నాళ్ళ ప్రక్కన కూర్చోనివ్వరు. నాళ్ళతోపాటు తిరుగ నివ్వరు. చాలెజి లైఫ్ జీవితమంతటలోకి. అందమయిన కల లాంటిది. కాని అది చక్కని స్నేహిత బంధం ఉన్నప్పుడే! ఏ స్నేహమూ లేకుండా ఒంటరిపక్షి లాగ గడపే వానికి స్కూడెంట్ లైఫ్ కాక జీవితమంతా కూడా నరకమే! మరి ఈ ఒంటరితనాన్ని సంవత్సరంనుంచి సీతలా భరిస్తోంది? కేవలం రెండుపిరియడ్లు అనుభవమే నన్ను ఉక్కిరి బిక్కిరి చేస్తోంది. మనస్థిమితం లేకుండా పోయింది. క్లాసు కాబట్టి ఊరుకుండి పోయాను. అదే ఇల్లయిన్నట్లుయితే సీనిమాలోలా మంచం మీద పడి కరువుతిరా ఏడ్చేదాన్ని. (ట్రాక్ గాడ్! సీనిమాలమూలాన జీవితంలో వనికొచ్చే దొక్కుటయినా చేర్చుకోగలిగాను.) కళ్ళ నిడుగు నిండిన సీటిలో నుంచి సీతను చూశాను. ఆమె మనగ్గా కనిపించింది. నిండుగా, ప్రశాంతంగా - తన ఒంటరి తనాన్నీ, మమ్మల్నీ లెక్చరరెయ్యడం మానేసిన ఆమెని చూడగానే నాకు దుఃఖం ఆగలేదు. నిజంగా సీత గుండె నిబ్బరం మెచ్చుకో తోంది. ఆమె అప్పుడు నాకెంతో ఆత్మీయు రాలిగా అనిపించింది. వో దేవతలా కనిపిం చింది. పిరియడ్ అయిపోయింది. ఆ పిరి యడ్ ఫోలో! అందరూ లేచి బయటకు వెళ్ళిపోతున్నారు. ఈ పిరిడ్ లో వేసుందరం నేరేడు చెట్ల క్రింద కూర్చుని కబుర్లు చెప్పుకోడం అలవాటు. కాని.... ఇవాళ, అందరూ నన్ను సీతతోపాటుగా వదిలేసి వెళ్ళి పోయారు. క్లాసు రూము ఖాళీ అయిపో యింది. అఖరి బెంచిలో వో మూల సీతా మరో మూల నేనూ మిగలాం! సీత ఏదో నోట్సు కానీ గేసుకొంటోంది. టెబుల్ నీడ తల పెట్టుకొన్నాను. నా మనసంతా దిగు లులో నిండిపోయింది. ఫాస్ట్ కోర్స్ గా వచ్చుచు చేస్తూ ఆ రూములో తిరుగు తున్నయి. నే చేసిన తప్పేమిటి? ఎంతసేపలా ఆలోచిస్తూండే పోయానో నాకే తెలికేదు.

నా భుజంమీద ఎవరో చెయ్యి పడటంతో ఉలిక్కిపడి తలెత్తి చూచాను. సీత నా దగ్గరగా జరిగి కూర్చుంది.

“ఎందుకలా ఉన్నావ్? ఆ ఇడియట్స్ అందరూ మాట్లాడ్డంతలేదనా? డోంట్ వరీ! అందుకే నేనసలు ఈ పక్కలకు దూరంగా ఉంటాను. ప్రాన్సున్న కేంసెం ఎద్దీగా వచ్చాను. అప్పుడే నీ గురించి వాళ్ళ చెపులు తెగలా కొరుక్కోవటం విన్నాను. కాని నిన్నింత దారుణంగా వెలివేస్తారమో లేదు....”

సీత మాట్లాడింది. సీతకారు. దేవత మాట్లాడింది. ఈ దేవత గొంతులో ఇంత తియ్యదనం, బాలి — వందార్లు ఉన్నట్లు నేను ఊహించనయినా లేదు. ఇలాంటి అంది మయిన మనసుగల ఈ దేవతను ఒక రోజు నేనూ వెలివేశాను. ఊలనాడాను. అమె ప్రక్కన కూర్చోవటం వో అవమానంగా భావించాను. సీత పళ్ళో తల ఉంచుకొని ఏడ్చేయ్యాననిపించింది నాకు.

“కాని.... నేనేం చేశాను?... సీతందరూ ఎందుకలా వగలుట్టేరు నా మీద?...” వెళ్ళిళ్ళనుద్య అడిగాను.

“నా దురదృష్టంకొద్దీ ఆ కారణం కూడా విన్నాను. అడదానంత పనికిమాలిన ముత్తు ప్రపంచంలో మరోటి లేదు. ఇలా అంటున్నానని ఏమీ అనుకోకు. నేను అడదానీ! కాని నే చెప్పింది నిజం! నువ్వే ఆలోచించి చూడు—మన డెవున్ సైలోకి కారణం—అడది — తనతోటి అడదాన్ని ఏదో కారణంతో ద్వేషించటం. ఈ విషయంలో మిగిలినవలు నయం! చాలామంది ప్రేమి అండ్ ప్రాంక్ గా ఉంటారు— పోనీలే! ఇదంతా ఎందుకులేగాని మీ అక్కయ్య ఎవరితోనో లేచిపోయిందటగా— నాళ్ళందరూ అనుకోంటూంటే-విన్నాను. అందుకే నిన్ను వెలివేశారు. మీ అక్కయ్య లేచిపోతే వీళ్ళ కేండుకో! సీతందరూ మొఖాలా మాడ్చుకొని, కొంసలు మునిగిపోయినట్లు మీటిం గులు పెట్టుకొన్నారు. ఇంతకూ ఈ పంజాబి అసలు నిజమేనా?... అంతా పుకారా? ”

నాకు సిగ్గుతో శరీరమంతా కుంచించుకుపోయింది. మొఖం ఎర్రగా అయింది. ఏం చెప్పాలో తెలిలేదు. అక్కయ్య వారం రోజులక్రితం లేచిపోయిన సంగతి నిజమే! ఆ నాలుగు రోజులు నేను కాలేజీ కూడా

మానేశాను. ఆ సంగతి ఎవ్వరితోనూ నేను చెప్పను కూడా లేదు. అమ్మ, నాన్న, అన్నయ్య, బడినలు దిగులుతో కుమిలిపోయారు.

తరువాత అక్కయ్య లేచిపోయినతర్వాత రిజిస్ట్రార్ మార్జీ చేసుకొని—ఇద్దరూ నాయగా కావరం చేసుకొంటున్నట్లు తెలిసి బొద్దిగా ధైర్యం చెప్పుకొని దుఃఖం దిగ మ్రొంగి పూటకొన్నారు. మూడీ—ఆ కుర్రాడిదీ వో కులం కాదు. అందుకని అక్కయ్య ఆ పని చేసింది. అక్కయ్య ఆ పని చేసి నందుకు తప్పు నాదేలా అవుతుంది? వీళ్ళందరూ వన్నెందుకిలా హింసించదలచుకొన్నారు? అదే సీతతో చెప్పాను.

“నాళ్ళను చావనీ! నువ్వు కూడా వాళ్ళకు దూరంగా ఉండు!” అంది సీత.

ఆరోజంతా ఎలాగోలా గడిపి బయట పడ్డాను. ఇంటికే వెళ్ళాంటే కాలేజీలో ఏదో విలపించిన ముత్తువుని సోగొట్టుకొన్నట్లు పిసిందింది. అతి కష్టంమీద బాధను దిగ్మిరిగి ఇల్లు చేరుకొన్నాను. కాలేజీనుంచి ఎవరిగి ఇల్లు పెరుకోడం ఇదే మొదటి సారి. ఆ క్షణంతా నాకు సరిగ్గా నిద్ర పట్టనే లేదు. మర్నాడు కాలేజీ కేళ్ళదానికి తయారయ్యానుగానీ, టైమవుల్చోకొద్దీ భయం అధికం కాసాగింది.

“ఇంకా కాలేజీ కేళ్ళవేమే?” అంటూ కేక వేసింది అమ్మ, నే నక్కడే తవ్వాడు

తూండటం చూసి.

“వెళ్ళున్నానే....” అంటూ ఖంగారుగా అనేసి బయటపడ్డాను.

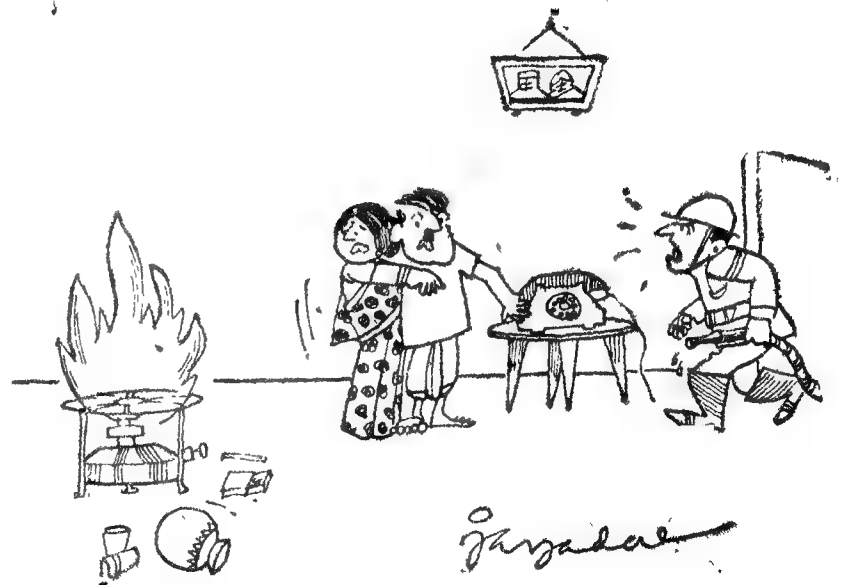
గాల్స్ వైటింగ్ రూం, కెళ్ళేసరికి అందరు గుంపులు, గుంపులుగా నుంచుచు మాట్లాడుకొంటున్నవారల్లా నన్ను చూసి చటుక్కున అగిపోయారు. ఆ తరువాత గుస గుసలు ఎక్కువయినాయి. పియసి అయ్యాయిలు కూడా నా వంక వో విచిత్రమయిన జంతువుని చూసినట్లు చూస్తున్నారు బెదురుగా. నాకు వాళ్ళను చూసే సరికి విచిత్రమయిన కోపం వచ్చింది. బహుశా నాకు పూహ తెలిసిం తర్వాత అంత కోపం రావటం అదే మొదటిసారి! వో మూల నుంచోని మాట్లాడుతున్న సాన్నిధ్య దగ్గరకు నడిచాను.

“ఏయ్! నిన్న నన్నెందుకు కూర్చో నీలేదు మీ చెంచీతో?” అన్నాను కోపంగా. నా కోపం చూసి సాన్నిధ్య కొంచెం తడబడింది.

“అబ్బే! నోటులేదు. అందుకని! అంతే! కావాలంటే ఇవార మా అందరికంటే ముందే వెళ్ళి కూర్చో!” అంది.

ఇంకొక్క క్షణంకూడా అక్కడ వాకు నుంచబుద్ధి కాలేదు. క్లాసుకివెళ్ళి ఆఖరి చెంచీతో సీతకి స్థలం వదలి ఆమెకోసం ఎదురుమాస్తా కూర్చున్నాను.

వారం రోజులు గడిచినయి. ఆరోజు కాలేజీనుంచి ఒక్కరైని ఇంటికే వెళ్ళున్నాను.

Jayadev

"పరేయో! దీక్షిత్తు లెవరయిందో! పూడిక ఇదే సేనియర్ లెవరయినో! ఎవరయినా మూసుకోండి!"

వెనుకనుంచి ఎవరో అన్నారు. వాలంటీంటులు ఖూల్చిన నవ్వులు. నాకు కోపం గలేదు. వెనక్కు తిరిగి తీక్షణంగా చూశాను. ఎవరిలోనూ నా చూపులు జానకి తవ్వబడినాడ వడినాయి. అయితే ఇదంతా జానకి స్తున్న ప్రచారం అయివుంటుంది. తమ్ముడి గ్వారా కాలేజీ అంతా వ్యాపించిపోయింది నుకొన్నాను. కన్నీళ్లు తుడిచేసుకొని గింగి అడుగులు వేసుకొంటూ నాళ్ళ నారిమండి తప్పించుకొన్నాను. ఈ గొడవ ఎక్కడితో ఆగిపోలేదు. మర్నాడు కాలేజీ గేటుమీద నా పేరు వెలసింది నా పేరు పక్కన కొన్ని అనధ్యక్షమయిన పదాలూ ఉన్నాయి. వ్యాసులకి పెళ్ళి కూర్చున్నాను వోర్డుమీద వోర్డువోరే అమ్మాయిలొమ్మి వేసివుంది, దాని క్రింద నాపేరు చాలా ముచ్చటగా (వాళ్ళ రెవరో! అలవంతుకొని ఇదేమో పట్టిండుకోకుండా కూర్చున్నాను. తరువాత నలుగు రయిదుగురు కుర్రాళ్ళు వోజూ కాలేజీ వదిలితర్వాత నాకు బాడి గార్డులుగా వ్యవహరించారు. ఈ జెడద ఎలా వదిలించుకోవాలో అర్థంకాక సతమంతువు లోంటి వో రోజూ సాయంత్రం వో క్షుర్రాడు నా వక్కకివచ్చి వో ఉత్తరం నా పుస్తకాల మీదకు వేసిరేసి

"ఈ ఉత్తరం చదువుకో! నీకోసం సర మ్మతీ టాకీస్ దగ్గర ఎదురు చూస్తుంటాను. తప్పకుండా రా!" అంటూ వెళ్ళిపోయాడు. "ఇక్కడే పూలో!" అంటూ గట్టిగా అర

నేను లేచి పోను

చాను. అంతకంటే వెయ్యగలిగిందేముందీ! ఇది కొంత మంది మూడెంట్స్ చూశారు. అందరూ గట్టిగా నవ్వేశారు.

"ఇదంతా జెబులేరా! అయినా అందరి ఎదురుగా తీసుకొంటుండేమిటి?" ఎవరో అంటున్నారు.

కళ్ళవెంబడి నీళ్లు, కారి చెలి మీద పడిందాకా నేనెదున్నట్లు నాకే తెలిలేదు. ఎలాగోలా డిగ్రీ కంప్లెట్ చేయాలని ఎవ్వరే నున్నా పట్టిండుకోకుండా పూరుకొంటూ వచ్చాను. కాని ఇంత మోదాపు ఎలా భరిం చటం? ఇక సహించటం నా వల్లకాదు. దేనికయినా హద్దు వుంటుంది. మర్నాడు ప్రెస్విటేర్ దగ్గరకు వెళ్ళి ముందు రోజు సాయంత్రం జరిగినదంతా ఆయనకు పేన రించి ఆ క్షుర్రాడు పసిరిన కవరు ఆయన 'టేబుల్ మీదుంచాను. అంతా విన్న తరువాత ఆయన వో నిమిషం ఆలోచించారు.

"కూర్చో అమ్మా!" అన్నారు ఎదురుగా ఉన్న కుర్చీ చూచిస్తూ.

"నీ గొడవంతా ఎప్పుడో నా నోటిన్ కి వచ్చింది. నేనే నిన్ను పిలిపిద్దామనుకొంటున్నాను. ఇంతలో నువ్వే వచ్చావ్! వాలా మంచి పని చేశావ్! ఈ కాలేజీలో, నా నర్సిసులో నీ అంత చెడ్డ పేరు తెచ్చుకొన్న అమ్మాయిని నేనింతవరకూ చూడలేదు. నీలాంటి ఆడ సిల్లలమూలాన కాలేజీకి చెడ్డ పేరు వస్తుంది. నిప్పు లేదే పొగరాదన్న సామెత మీద నాకు పూర్తి నమ్మకం ఉంది. అంతేకాదు నీకు టి.సి.

ఇచ్చేస్తున్నాను. మరో కాలేజీలో చేరు. అక్కడయినా జాగ్రత్తగా పడుచుకో!"

నాకు మతిపోయింది. ఎంతో మంచివాణ్ణి, ప్రతివాదంతులని పేరు తెచ్చుకొన్న ప్రెస్విటేర్ గారేనా ఇలా మాట్లాడుతుంటా! నా విషయంలో ఎందుకింత గుడ్డిగా ప్రవర్తిస్తున్నారు?

"మీరూ అన్యాయంగా మాట్లాడుతున్నారు సార్! నా కనబడేమీ తెలియదు..."

"ఇక నీ నుంచి నీ పేరూ పడదల్చుకోలేదు. ఏ ఆడపిల్లని రెయ్యని అక్కరీ పాళ్ళు నీ విషయంలోనే ఎదురుకు చేస్తున్నారు... నీలో ఏదో రోషం ఉందన్నమాట! వోగంటలో నీ టి.సి. రడి అవుతుంది. ఆగినుతో తీసుకో!" లేచి వెళ్ళిపోయారాయన.

కాలిబొమ్మలా నుంటుండేపోయాను. కాని ఇప్పుడు దుఃఖం రాలేదు. బహుశా నా మనసు కూడా బండబారి పోయింటుంది.

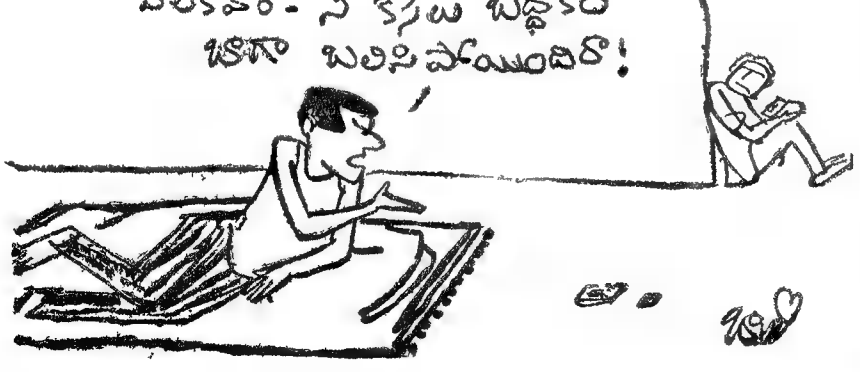
టి. సి. లీటుకొని ఇల్లు చేరుకొన్నాను.

"అప్పుడే వచ్చేశావేం? కాలేజీ తెదా?" అమ్మ అడిగింది.

"కాలేజీ లేదే అమ్మా! నా కొక్క దానికే కాలేజీ శాఖకుంగా మూసేశారు! అయినా నాకు చదువెందుకమ్మా! నాకు చదువు రాలేదూ? అంటేత పెళ్ళి చేయండి. అక్కయ్యలా లేచిపోతానని భయపడకండి. మీకు నచ్చినవాడినే చేసుకొంటాను. వాడో కోతయినా సరే! అయినా అంధ్రదేశంలో ఆడ పిల్లలకు చదువెందుకమ్మా? ఎవడడుగు తాడది? పెద్ద చదువులు వదిలితే ఎదురు కట్టుమిచ్చి చేసుకొంటారా? పోనీ ఉద్యోగం చేస్తే కట్టుం లేకుండా ఎవరయినా చేసుకొంటారా? కట్టుల బాధ మీకు లేకుండా నా మనసుకి నచ్చిన వాడితో నే లేచిపోతే సంఘం పూరుకొంటుందా? ఆ కుటుంబాల్లాంటా నాశనం చేసేవరకూ పూరుకోదు. ఆవునా? అంటేత నాకు చదువాద్దు. పెళ్ళి కావాలి. మీకు దమ్ముంటే చేయండి..."

ఆ తరువాత నాకు ఏడుపు ఆగలేదు. చిత్తరహితం చూస్తూన్న అమ్మవళ్ళో వారికి పోయాను. కళ్ళు మూసుకోగానే అసలు ఆడదనేది ఎలా ఉంటే బావుంటుందో ప్రతి ఆడపిల్లా కంటూండే కలలోని అడదాని రూపంలో సీత నా కళ్ళముందు మెదిలింది. కాని మన కలాంటి సీత లేంత మంచి ఉన్నాడు ●

కాస్త ఈ లిగరెట్ పెట్టే అగ్గిపెట్టే ఇవ్వమంటే పలకడం. నా కళ్ళు బద్ధకం కాగా బలసిపోయిందిరో!

మేషం : కొన్ని వ్యవహారాల్లో మీరు అశుభం కొనసాగి ఒకటి జరిగేది మరొకటి కావచ్చును. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో వికాసాలు యేర్పడతాయి. వ్యాపారంలో ముఖ్యమైన వ్యక్తులను కల్పి కొంటారు. రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందగలదు.

(స్త్రీలకు:— కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. దైవకార్యాల నెరవేరతాయి.

వృషభం : వ్యాపారంలో మీ ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి. వృత్తిలో పాటివారితో పాటి పెరుగుతుంది. ఉద్యోగంలో యితరుల నిమిత్తం శ్రమకు గురి కాగలరు. ప్రయాణాలలో చనినలు చేస్తారు.

(స్త్రీలకు:— ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. ఆదం బరం కోసం వ్యయం చేస్తారు.

మిథునం : సామాన్యమైన సమయం కూడా యెంతో కృషి చేయవలసి వస్తుంది. ఉద్యోగంలో గౌరవం లభిస్తుంది. స్థిరాస్థి వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. వృత్తిలో నూతనావకాశాలు లభిస్తాయి. విద్యా వైజ్ఞానికరంగాల్లో మీ కృషి రాణిచగలదు.

(స్త్రీలకు:— బంధువులకు సహాయం చేస్తారు. సంతానానికి సాఫ్త్య సంతోషాలు లభిస్తాయి.

కర్కాటకం : వ్యాపార విస్తరణ ప్రయత్నాలు బాగా ఉంటాయి. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో అనుకూలత లభిస్తుంది. ఆర్థిక వ్యవహారాల్లో మొగ మాటలు తగవు. సాటివారితో గౌరవం బాగా ఉంటుంది. ఏ వ్యవహారంలోనూ విశేషమైన ఫలితం లభించదు.

(స్త్రీలకు:— సంతోషకరమైన వార్తలను వింటారు. బంధుమిత్రులను కల్పి కొంటారు.

సింహం : అన్ని వ్యవహారాల్లోనూ మీ శ్రమకు తగిన ఫలితం లభిస్తుంది. ప్రయోజనంగల వరిచ యాలు, యేర్పడతాయి. నూతన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. అధికారులవలన జరగవలసిన వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి.

(స్త్రీలకు:— కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. వినోద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

తన్మూలం : వృత్తిలో ఆదాయం బాగా ఉంటుంది. ప్రయాణం ద్వారా కార్యసాధన చేయగలరు. సాటి వారితో గౌరవం లభిస్తుంది. భాగస్వాములతో కలసి చేసే వ్యాపారాలు బాగా ఉంటాయి. సమయానికి యేదో ఒక విధంగా డబ్బు చేతికి రాగలదు.

(స్త్రీలకు:— ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. శుభ కార్యాల విషయంలో ఆధివృద్ధిని సాధింపగలరు.

వారఫలం

15-5-1970 శుక్రవారం మొదలు

21-5-1970 గురువారం వరకు

కుంభం : అధిక వ్యయం జరగడం వలన ఆర్థికంగా ఒత్తిడి వస్తుంది. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో నష్టం రాగలదు. వారం మధ్యలో వ్యాపారంలో నూతనావకాశాలు లభిస్తాయి. ఉద్యోగంలో గౌరవం బాగా ఉంటుంది. సజ్జన సంగత్యం లభిస్తుంది.

(స్త్రీలకు:— కుటుంబ వ్యవహారాల్లో కార్య భారం పెరుగుతుంది. వినోద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

మృగశిరం : వృత్తి వ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలు ప్రోత్సహకరంగా ఉంటాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. వారం మధ్యలో ఉద్యోగంలో కార్యభారం పెరుగుతుంది. వృత్తిలో ప్రయాణ కలుగుతుంది. అధిక వ్యయం జరుగు తుంది.

(స్త్రీలకు:— ఆరోగ్యం బాగా ఉండదు. నూతన విషయాలను తెల్పుకొంటారు.

ధనుస్సు : వృత్తిలో ముఖ్యమైన వ్యక్తులను కల్పి కొంటారు. స్థిరాస్థి వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. ప్రయాణాలు ఫలిస్తాయి. సమయానికి యేదో ఒక విధంగా డబ్బు చేతికి రాగలదు. వ్యాపారంలో ఆదాయం బాగా ఉంటుంది. మిత్రుల సహాయం లభిస్తుంది.

రంలో ఆదాయం బాగా ఉంటుంది. మిత్రుల సహాయం లభిస్తుంది.

(స్త్రీలకు:— దైవకార్యాల నెరవేరతాయి. సాహిత్య కళారంగాల్లో ఖ్యాతి లభిస్తుంది.

మకరం : వ్యాపారంలో అనుకూల వార్తలను వింటారు. నూతన విషయాలను తెల్పుకొంటారు. నూతన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. అధికారుల వలన జరగ వలసిన వ్యవహారాల్లో అనుకూలత లభిస్తుంది. ఉద్యోగంలో గౌరవ ప్రాబల్యాలు బాగా ఉంటాయి.

(స్త్రీలకు:— ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. బంధు మిత్రులను కల్పి కొంటారు.

కుంభం : లాభం రావలసిన వ్యవహారాల్లోనే నష్టం రావచ్చును. ప్రయాణాల్లో శ్రమ కలుగుతుంది. ఆందోళనకు గురి కాగలరు. వారం మధ్యలో అన్ని వ్యవహారాల్లోనూ అనుకూలత లభిస్తుంది. విద్యా వైజ్ఞానికరంగాల్లో మీ కృషి రాణిస్తుంది. సంతోష కరమైన వార్తలను వింటారు.

(స్త్రీలకు:— అధిక వ్యయం జరుగు తుంది. నూతన విషయాలను తెల్పుకొంటారు.

మీనం : ప్రయత్నించిన ప్రతిపది సులభంగా నెరవేరుతుంది. రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందు తుంది. సాటివారితో గౌరవం బాగా ఉంటుంది. వారం మధ్యలో మీరు ప్రయాణం లేని శ్రమకు గురి కాగలరు. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో నష్టం వస్తుంది.

(స్త్రీలకు:— ఆరోగ్యం బాగా ఉండదు. ప్రయాణాలలో చనినలు చేస్తారు.

—మహేష్

మోదంభయపడుకండి. మీకు

పూర్తిగా నయమౌతుంది ఏడాది

క్రొందట ఒకతనకి ఇదే జన్మ

వస్తే నయం చేసి పంపను

న ననయ్య
అతన్ని

జగన్, నేనూ కలిసి గ్రాండ్ టంక్ రోడ్డు మీదుగా నడిచి పెద్దపాడు బాదా మెట్టు మీద కూచున్నాం.

సంధ్యారుణ కాంతులతో, నిండిన ఆకాశం విలాసంగా వడుకుని, సన్నగా పొడుగ్గా ఉన్న రోడ్డుని, ఇరుపక్కలా వరుచుకున్న పచ్చటి తివాసీలాంటి పంట చేమని, విశాలనయనాలతో పరేకిస్తోంది. సన్ననిగాలికి కెరటాలా ఊగుతోన్న చేమ కనుమూపు కందని తీరాలకి పాకు తున్నట్టుగా ఉంది.

జగన్ సిగరెట్టు తీసి వెలిగించాడు.

అతను చెప్పబోయేదేదో ప్రేమకథ లాంటిదని తెలుసు.

శాకు అన్నిటికన్నా విసుగెత్తించేది ఇలాంటి కథలే! నే రాసిన ఏ కథలోనూ ఆ కథావస్తువు కనిపించదు.

దానికి కారణం, నే ఏర్పరుచుకున్న కొన్ని అభిప్రాయాలు.

అందమైన వాస్తువుని చూసినప్పుడు మనసు అకస్మిత మవుతుంది.

శరీరకావసరాలు వాంఛకి మసివూసి మారేడుకాయ చేసి గొప్పగొప్ప వాక్యాలు చెప్పిస్తుంది. స్వాధీనికి మునుగేసి త్యాగాలు చేశావని నమ్మించ మాస్తుంది.

ఒక గుడ్డిపిల్లని, అ నా కారి ని ప్రేమించిన కథానాయకుడు హృదయాన్ని సాక్షిగా తీసుకొస్తే ఆ ప్రేమకథని స్వీకరించటానికి నాకు అభ్యంతరం లేదు.

'ఆ అమ్మాయి నడుం పిడికిటంత ఉంటుంది. కళ్ళు, కలువరేకులా ఉంటాయ్. నక్డజాటు ఉన్న తం గా ఉంటాయ్. పిరుదులు ప్రబంధనాయకి దుల్ల నిదిగి పోయింటాయ్' అని జగన్ నాకు చెప్పాడు.

చెప్పకపోయినా, ఇలాంటి విషయాలు తోడుకి పోయి భదవటం కరతలామతం కాదు.

'మాడు మూర్తి! నన్ను బుచ్చా అమ్మ, కాకి అమ్మ, లేదా గొప్పవాడను. విడచుకున్నా నాకు ఇబ్బందిలేదు. ఇది విజయై న కథ. దీన్ని ఇంకానీ రంగులు వూసి తయారు చెయ్యటం నీవని' అన్నాడు. జగన్.

'నూ! అని, ఒక నవ్వు నవ్వేసు: డిండుకో వావప్పు వికారంగా ఉంటుందని

నాకు అనుచూశం.

‘సరే ! ఇంక కథకెప్పు. మధ్యలో ‘ఓ’ కొట్టును. టేప్ రికార్డర్ లా మెదడు ‘సెట్ చేశాను’ అన్నాను.

ఒగ్గన్ చెప్పటం మొదలుపెట్టాడు...

తెక్కలొక్కను ఎప్పుడున్నా, ■ ముందు రోజు సాయంత్రం నాలుగు తెక్కలు ప్రెస్ చేసే అరటం నాకు అలవాటు.

ఆ రోజున ఏదో ప్రాబ్లమ్ సాల్వ్ చేస్తున్నాను. సంద్యాసమయం. ఊటీలో రోజుమీద కూచున్నాను. తెక్క చేస్తూ, మనసులో గుణిస్తూ చేతులు తిప్పటం అలవాటు నాకు.

గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగి మొహం చిట్టించుకుని వివసిపో వెళ్లిపోయింది ఎదురింటి అమ్మాయి.

ఎదురుగుండా డాబామీద ఒక అమ్మాయి నిల్చుందని గమనించలేదు నేను. ఆమె ఎలా ఉంటుందోకూడా తెలీదు నాకు. కాని ఆ నడకలో తమాషా అయిన సాగను కనిపించింది. పొడుగాటి వార్లడ విసురుతో, బోలెడంత టెక్కు కనిపించింది. పుష్టిగా, నిండుగా, పొగరు ఉన్న ఏగ్రహం ఒక్క లిప్తకాలంలో మాయమయ్యింది.

వాచేతులు తిప్పటం ఆమె తప్పగా అర్రం చేసుకుని ఉండొచ్చు. ‘సరే, అదేదో నిర్దారణచేద్దాం’, అనుకున్నాను.

మరుసటి రోజు రోజంతా నా కళ్లు ఆమెకోసం వెదికాయ్.

మూడోరోజు సాయంత్రం అదేవోలుతో మళ్ళీ కనిపించింది.

నాకేసి తిరిగినప్పుడు నిజంగానే చెయ్యి వూపాను. గబ గబా డాబా దిగి పోయింది.

ఆ సంగతి, అంతటితో మర్చి పోయాను. కాశీలో చదివేటప్పుడు ఇలాంటి కోతకన్న ఎన్నో చేశాను. స్కూల్ మేష్టరుగా జూనియర్ ఏ డాది దాటలేదంకా. దేన్నీ సీరియస్ గా తీసుకునే నైజంకాదు వాడి.

కాని ఆమెకు నా ప్రవర్తన, నామీద ఏర్పడినంత పాటు కుతూహలాన్నికూడా పెంచిందని నాకు తెలీదు.

అదీ కాకుండా కుర్రబగ్గన్ మేష్టరు దుంచినాడని ■ వీధిలో పెద్దవాళ్ళండ.

రిలే, ఒక సమ్మకం ప్రచారంతో ఉంది.

ఆమెకు కోపాన్ని కలిగించిన పంపుటర నాకు అర్థమైంది. కాని, ఈ మంచి కుర్రాడి వింతప్రవర్తన ఆమెకు అర్రం కాలేదు.

సాంబశివం, నేననిదేనే స్కూల్లోనే టీచరు. నాకు కాస్త డబ్బు ఇబ్బంది కలిగినప్పుడు నాలుగు ట్యూషన్స్ మాభించింది అతనే. చాలా సరదాగా మాట్లాడే మనిషి, ప్లేహాపాతుడు అనిపించినమనిషి స్కూల్లో అతనొక్కడే. అందువల్ల అతని పరిచయం చాలా త్వరలోనే మంచి మైత్రిని దృఢపరిచింది.

ఒకరోజు నా రూమ్ కి వచ్చినప్పుడు, ఈ విషయం చెప్పి, ఆ అమ్మాయి ■ చూపించాను. ఆ అమ్మాయి వివరాలు ఇంకాన్ని పేకరించి, నాకు చెప్పాడు. ఆ అమ్మాయి చెల్లెలికి కాల్స్ టీవీకూడా సాంబశివమే.

‘వాళ్ళ బాబు పోలీస్ ఆఫీసర్ యే నాయన ! వెర్రిచేపా తెయ్యకు. జాగ్రత్తగా ఉండు’ అన్నాడు. సాంబశివం ఆ పిల్ల వివరాలు చెబుతూను.

‘పోలీస్ సరయింది, గవర్నర్ జనరల్ బంది, వాదిలిపెట్టు. ఎవడూ మనదగ్గరకు రాలేదు. అయినా వాళ్ళ బాబుకన్నా ఆ అమ్మాయికే పోలీస్ ఆఫీసరు రక్షణ తెక్కున ఉన్నాయోయ్’ అన్నాను, ఆ అమ్మాయి నడక గుర్తు తెచ్చుకుంటూ.

నా ఎన్నికే సాంబశివం సవ్యలేమ. మొహం సీరియస్ గాపెట్టి, ‘అసవనర మైన విషయాల్లోకి రంధూర్ని ఆరోగ్యం పొడచేసుకోకు బాబ్ ! ఆ అమ్మాయి విన్న ‘ఎం’ చేస్తుందనికూడా ఆశపడకు. నీకన్నా పెద్దవాణ్ణి కావోయినా, నీమేలు కోరినవాణ్ణి అని ఇంకో బోడి ఎట్టు పేల్చాడు నామీద.

సాంబశివం జోకు నవ్వు తెప్పించేది కాదు. సాంబశివంతో నాకు ఏర్పడ్డ ప్లేహం, అతను నన్ను తేలిగ్గా హేళన పర్చేదికాదు. కాదు-ఇది నా వ్యక్తిత్వానికి సవాలు అనుకున్నాను.

‘సరే సాంబశివం. ఆ అమ్మాయి దగ్గర్నించి ఉత్తరాన్ని తీసుకొచ్చి ఆమెకు నామీద అభిప్రాయం ఉందని ధృవపరిపే ఏవంటావ్?’ అన్నాను.

సాంబశివం బతులుగా నవ్వేశాడు: నేనా పని చెయ్యలేనని అతని సమ్మకం.

నేను అవేళ అనాలోచితంగా చెయ్యి వూపటం ఆమెకి ముప్పు తెచ్చిపెట్టింది. ఒక అవరిచితుడు అలాంటి పనిచేసే నవ్వుడు, నైతికంగా ■ మనిషి చాలా చెడిపోయిపోడై ఉండాలి.

ఆ అభిప్రాయం గట్టిపర్చుకోటానికి ఆమె నన్ను జాగ్రత్తగా గమనిస్తూ వచ్చింది. స్కూలుకి వెళ్లేప్పుడూ, వచ్చేప్పుడూ, సెలవురోజుల్లో డాబామీద తిరిగివచ్చడూ, ఆమె దృష్టి నామీద ఉండటం గ్రహించాను.

చాలా జాగ్రత్తగా అలోచించినమీదట, ఆ కుతూహలం కేవలం ఒక మనిషి నైజాన్ని గుర్తుపట్టటానికి కాదని, ఇంకా బలమైన సహజమైన ఆకర్షణ అమెకు తెలికుండానే ప్రభావితమవుతూందని తెలుసుకున్నాను.

ఆడవాళ్ళ శరీరకంగా, ఇమోషనల్ గా పెరిగినంత త్వరగా ఇంటలెక్చువల్ గా పెరగరు.

అందువల్లే వాళ్లు మగాడికి లొంగి పోయేవి.

కల్యాణితో మాట్లాడే అవకాశం నాకు చిక్కలేదు. కాని చాలా త్వరలోనే కళ్ళతో మాట్లాడడం ఆమె తెలుసుకుంది. సైకిల్ మీద స్కూలుకి వెళ్లేటప్పుడు సరండామీద నిల్చుని నవ్వేది.

ప్లేహాకుల్ మాట్లాడూ వెళ్తూ ఆమెకి చినబడేలా రెండు అర్థాలు స్ఫురించేలా ఆమె అందానికి కాంప్లి మెంట్స్ విసిరేవాణ్ణి.

నిజం చెప్పాలంటే కల్యాణితో అందానికి అది సరిపోదు. ఆమె కాటుక కళ్ళను చేపల్తోనూ, అలుచిప్పల్తోనూ పోల్చటం వేరం అవుతుంది. ఆమె నా నీకమ సంపెంగతోనూ, చిన్నినోరు సున్నాతోనూ పోల్చటం ఒక పిచ్చివాడిపని.

ఆమె సొష్టవమైన దేహాన్ని చూసి నవ్వుడు, పాపపు ఆలోచనలగాలి సోకి నవ్వుడు ఒకటి రెండుక్షణాలు నా శరీరం వణకటం నిజం.

నాక్కావల్సింది చిన్న ఉత్తరం. ఆ తర్వాత, ఆమెకు నా ప్రమేయం ఉండదు. అంతవరకూ వ్యవహారం సజావుగానే

ఉంది. పోలీసు ఇక వింతమూలమో లేదు.

మూల్లో సాంబశివాన్ని పిల్చి చెప్పాను. 'ఇంక, ఎంతో దూరం లేదు. రెండు రోజుల్లో నామాట నిలబెట్టుకుంటాను' అన్నాను.

సాంబశివానికి 'నేలన్నదేనుడో సరిగా' ఇరిలేదు. అంతవరకూ నీ సడిన తిప్పలు, ఆ అమ్మాయిని దారికి తీసుకొచ్చిన వైచిత్ర్యం అంతా చెప్పాను.

సాంబశివం నమ్మినట్టు కనిపించ లేదు.

'సరే చూద్దాం' అన్నాడు.

మర్నాడు అదిగో నీవు భూపింగివ చిన్న ఉత్తరం చూసి నివ్వెనోయ్యాడు. డియర్...

చిన్న రాత్రేకపోయినందుకు క్షమించండి. మీట్టికయితే రావడానికి ఏలుగా ఉంటుంది. అదివారం మూడుగుంటకి పిరభద్రా బాకీపేదగ్గర ఎదురుమానుంటుంది.

క. చరీక్షతో పిరయినంత సంతోషం కలిగింది నాకు.

సాంబశివం, ఓటమిని గదా స్పృహగా తీసుకున్నాడు.

ఎందుకంటే ఇందులో అపవిత్ర పోయిందోమేమో గమక.

పార్టీ ఇచ్చి, 'విషయా గుడ్లంక్'

వల

అన్నాడు.

'ఏడిశావ్ నాకు అలాంటి ఉద్దేశం లేదు' అని కొట్టిపారేసినా ఎందుకో మనసులో దిగులేసింది.

ఇదంతా తమాషాకి చేసేనని చెప్పా? లేక, మేం వందేం వేసుకున్నాం, నిన్ను ఓ అట అడింతునని చెప్పా? లేక, చెంపలేసుకుని క్షమించమని అడగనా?

ఏం పాలుపోతేడు. చెప్పిన పైచికి పినిమా పాలుగేటు దగ్గర కావాలా కానను?

కల్యాణి చెప్పిన సమయానికి సరిగ్గా వచ్చింది. టిక్కెట్టు ముందే తీసు కున్నాను. హాల్లో దూరక, తెలిసినవాళ్ళు ఎవరూ లేక పోవడం మూలాన ప్రాణం తెరిపిన వడింది.

నాకోసం బయం లేదు. ఆ అమ్మాయి తెగింపుకి ఆశ్చర్యం కలిగింది. ఎవరయినా చూస్తే ఆమె జీవితం దెబ్బతినే పరిస్థితి.

కల్యాణి నేనూ అట్టి మాబాడు కోలేదు. బాప్తో మామయ్య మమడులు కూడా ఎవరూలేరు. మివమిసలాడే యివ్వనం. మనిషిని రెచ్చగొట్టి చిత్తు చేసే సాంధర్యం. తెగింది చెతవేయి పిల్ల. కాది నేను చొరవ తీసుకోలేదు.

సతీహారాలు పల్లె వెయ్యకపోతే ఒక వడుమపిల్ల సొంగత్యం చాలా మనా

యానిగా దొరుకుతుంది. అసెను ప్రేమిస్తున్నాననుకుని నన్ను నేను నాభ్యు పెట్టదల్చుకోలేదు. ఆ అభిప్రాయం తొలగించు కోవానికి స్నేహితుడికి గృహ మరల్చాను. పాథ్యుడలేను.

'కల్యాణి వేసంటే నీకు ఇష్టమేనా?' అని అడిగాను, నిడిపోయియుండు—

'అది పిచ్చిప్రశ్న. ఇంట్లో వాళ్ళం దర్జీ మోసంచేసి ఇలా వచ్చేదాన్ని కాదు' అంది.

ఇలా చాలా సెనిమాలు చూశాం. చాలా జాగ్రత్తగా కలుసుకునేవాళ్ళం. అంత వరకూ, తెలిసినవాళ్ళకంటే సడక పోవటం అద్భుతం.

దొడ్డితోవన తలుపు తీసిఉంచినప్పుడు అర్పరాత్రి దొంగలా వాళ్ళ ఇంట్లోకి దూరవాణి. కల్యాణి తండ్రి, తల్లి, చెల్లెలు మంచినిద్రలో ఉండేవాళ్ళు.

పువ్వుపువ్వులాంటి వెన్నెల్లో, కొబ్బరి చెట్టుకింద కల్యాణి ని మొదటిసారిగా ముద్దు పెట్టుకున్నాను. మగడిగా నాకు అది మొదటి అనుభవం. కల్యాణి నాకేని చూట్టానికి సిగ్గుపడింది. తీయని అను భవం తీగలాసాగి, అటు కడుపుతో కోరి కల విద్యుష్టన్ని సహించేసింది. మోహాన్ని రగిల్చి, ఉన్నతృప్తి చేసే స్వర్ణ కల్యాణిని నాదానిగా చేసింది.

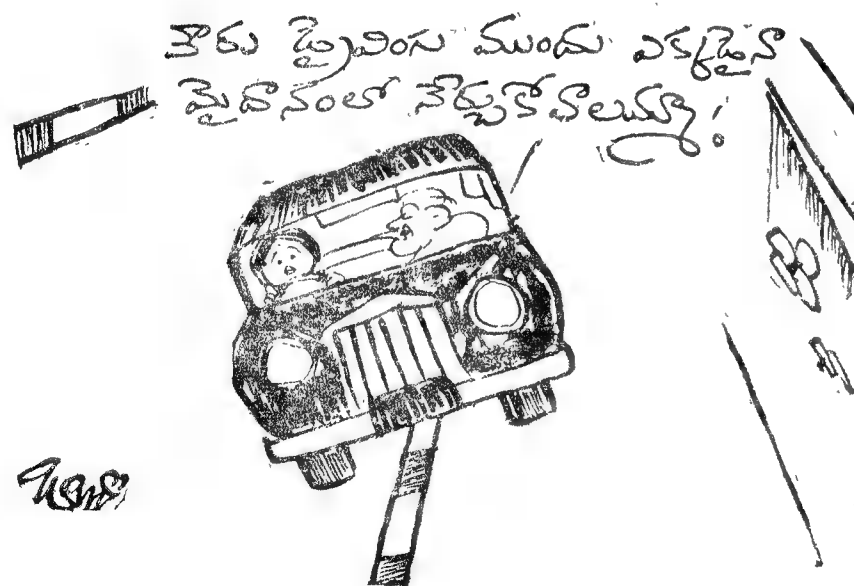
సాంబశివం మర్నాడు మూల్లో కలిసి నన్ను ఏమీ దావకుండా చెప్పాను. ఎంతటి రహస్యమయినా సరే అది ఇచ్చిన అను భూతి మనిషిని కుదిపేసినప్పుడు సాంబ శివంలాంటి ఆప్త మిత్రుడికి తెలియనిస్థి తంతో నాకు తప్పు కనిపించలేదు.

సాంబశివం ముందే ఊహించినట్టుగా నాకు తెలుసు అన్నట్టుగా నివ్వి. 'బాబూ! కాగితం ముక్కలతోనూ, కళ్ళ పైగల తోనూ అగిసాయెది కాదు—ప్రణయానికి ఇది రెండోమెట్టు' అని, అగేడు.

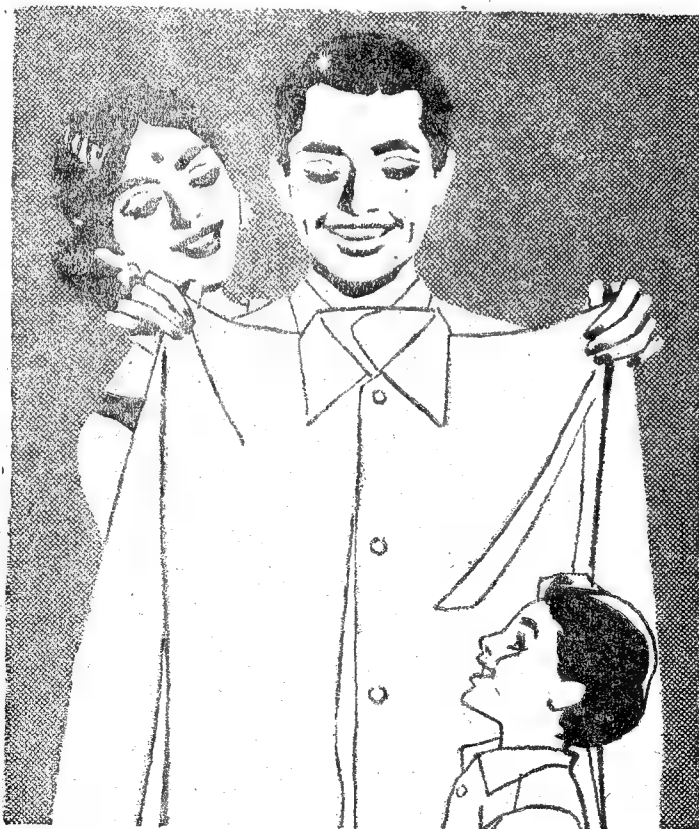
నాకు తెలియదానే ఇలా చాలా రోజులు గడిచిపోయాయి.

కల్యాణిని మాడకపోతే మనసు నిలిచేది కాదు. ఒక్కసారి అర్పరాత్రి గోడ గెంతాల్సి వచ్చినప్పుడు, కాళ్ళు చేతులు విరిగినంతవని కూడా అయింది.

రాత్రి చాలా త్వరగా తల్లారిపోయేది. పగలు సాయంత్రంపూట నిద్రలా పొడుగయి

రాబిన్ బ్లూ ప్రత్యేక హామీ

అతి చౌకగా మీ వస్త్రాలకు
స్వచ్ఛమైన తెల్లదనం

రాబిన్ బ్లూ—ప్రత్యేకంగా తెలుపు చేయగలనట్టిది.
ఇతర నీలిమందులు ఇవ్వలేనట్టి తెల్లదనాన్ని ఇది
ఇవ్వగలదు. చిటికెడు రాబిన్ బ్లూతో అనేక బట్టలను
తెల్లగా ఉతుక్కొనవచ్చు. పైగా ఇది సురక్షితమైనది—
పర్యట మీ వస్త్రాలను తనకరరంగా పుంపగలదు.

ప్రకృతి సహజమైన తెల్లదనానికి రాబిన్ బ్లూ

జీమడి:

తిన్నగా పాతాలు చెప్పటం మానేసాను. కరీక్ష రోజుల్లో పిల్లలు గోలెచెట్టే బాటా.

సాంబరీవంకి కల్యాణి విషయం చెప్పటం మానేశాను. ఏదో ఆశాంతి మనసును దోల్చటం మొదలయింది.

'ఏం జగన్ — కల్యాణి మత్తుమందు పెట్టేసిందా? నాతో మాటాడడం కూడా మానేశావ్' అనేవాడు సాంబరీవం. ఆ విషయం తప్పించి ఇంకో తోవలోకి సంభాషణ మార్చేవాణ్ణి.

ఒక మగడు, ఆడవి అంత చేధువుగా ఉన్నప్పుడు స్వీట్ నథింగ్స్ తప్ప వేరే విషయాలేమిటంటాయ్ మాటాడ్డానికి? చందమామ రోజురోజుకీ కళలు చెందుకుని చెప్పిస్తాడు. నక్షత్రాలు ఇంకా కొంత వంతంగా కనిపిస్తాయ్.

ఆరోజు మాటల సందర్భంలో చెప్పింది.

'నాన్నగారు ఏదో సందర్భం తీసుకొచ్చారు. యక్షప్రశ్నలువేసి నన్ను సెంక్కు చేశాడు అబ్బాయి. నా కిష్టం లేదని నాన్నగారితో చెప్పేశాను' అంది.

'ఏం? అబ్బాయి బాగాశెడా?' అన్నాను.

'అది నా కనవసరం' అంది.

'కల్యాణి! నాపిల్లి నిశ్చయం అయిపోయింది' అన్నాను తమాషాకి. నిజంగానే

వల

ఇంటనుంచి ఉత్తరాలు శరవరంశరలుగా వస్తున్నాయి.

'మంచిదే! సంతోషం' అంది.

'ఎవరితోనో అడగవేం?' అన్నాను.

'నా కనవసరం' అంది.

ఆ పిల్లగ్గుండే నిబ్బరానికి అశ్చర్యపోయాను.

'నిజం చెబుతున్నాను. నేను బ్రాహ్మణ్ణి. మత్తు తలగాపిల్లని.

మానాన్న మానాళ్లలో సేవనర్నమాశాడు.

బహుశా అరుసమాటకీ నేను ఎదురు

చెప్పుతూ పోవచ్చు' అన్నాను.

'నాకేం సవ్వం?' అని ఎదురు

ప్రశ్న వేసింది.

'మర్నీతా పెల్లికొడుకుల్ని తిర

క్కొట్టేంతర్వాక. మనసుగతి బయటపడి

నేను నెమ్మది అదిలేస్తే నీ నంగతి

ఉహించు. అన్నాను.

'ఈ దెబ్బతో కంట నీరుపెట్టు

కుంటుంది అనుకున్నాను మనస్సులో —

కల్యాణి తొణకలేదు. క్షణంసేపు ఆలో

చించింది.

'నన్ను చేసుకుంటే నిజంగానే

మిమ్మల్ని వెలేస్తారా?' అంది.

'అందర్నీ వేసే వెలెయ్యాలి.' అన్నాను.

కల్యాణి చేసినవని నాకు సచ్చలేదు. నేను

ఆమె జీవితంతో చెలగాటమాడినా ఆమె పూర్తిగా మోహగింపబడటం నాకు ఇష్టం లేదు.

రూపొ కొచ్చాక చాలా ఆలోచించాను. కల్యాణిని చేసుకోటానికి నేను సిద్ధంగా లేను. ఆమెతో స్నేహం చేసింది పెల్లి చేసుకోటంకోసం కాదు. నాకు ముందు మంచి అలాంటి అభిప్రాయం లేదు.

రెండురోజులు ఆమెను ఉప్పించుకు తిరిగాను, ఎదే సదే ఆమె కళ్లమూలు కదలాడింది. గుండెల్లో బాధ — దుస్సహ మైన వేదన.

నిజానికి ఆమెనుంచి నేను ఆశించాల్సిందేమీ లేదు. శరీరకంఠ ఆమె నాలో నావాన్ని రెచ్చగొట్టే అర్హుణ్ణి రావ లేదు. మునుపటిలా అనుభవం కోసం వడే తననా నాలో లేదు. అది వగ్గసక్కం.

కాని, కల్యాణి ఆకరణ మోహంబు రాయిలా నన్ను లాగుతోనే ఉంది. నా స్వార్థం అనే కేంద్రంనుంచి పట్టు బారి విస్మయంగా ఆమె చుట్టూ అల్లుకుంటున్నాను.

మూడోరోజు కల్యాణి దగ్గరకు వెళ్లాను. ఆమెను తాకుకుండా కూర్చుని కబుర్లు చెప్పటం మొదలుపెట్టాను. ఆమె కళ్లలో ఎంతటి అభిమానం నిండి ఉందని! — ఆమె మనసులో మొంత గొప్ప స్థానం నాకు ఇవ్వబడిందని!

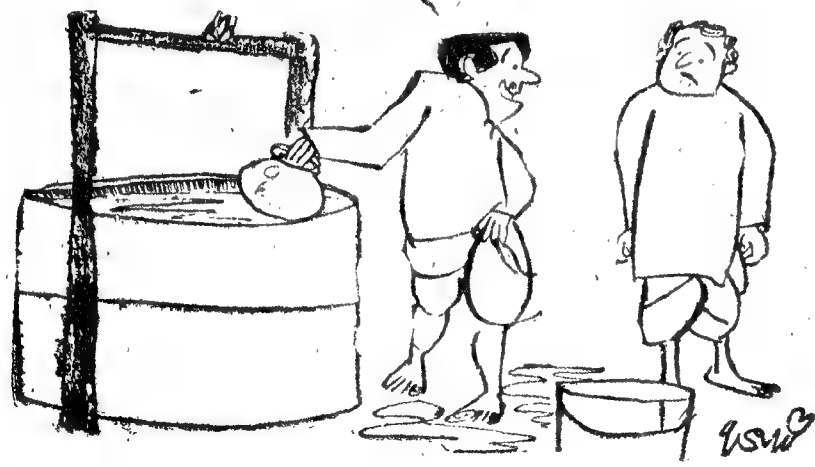
కల్యాణి రెండు రోజులు బలపు తెరిచి నా కోసం చూస్తూనే ఉంది. నిద్రలేని మొహం, తిండి తినని మొహం — బాతెత రాలులా, కొడుకుని చూసిన తల్లి పొందే ఆనందంతో వికసించింది.

నాలుగైదారేడు రోజులు చాలాయ్. నెం గడిచింది. ఇంకో రెండుమాడు — కమిషన్ గడిచాయ్. కల్యాణి సొన్ని ధ్యంలో గడిపిన ప్రతిక్షణం విలువైంది. ఆమెను తాకకుండా మాత్రం జాగ్రత్త వడేవాణ్ణి.

నేను వాంఛించేది కల్యాణి అందం కాని, యవ్వనంగాని కాదని రుజువై పోయింది. కేలం ఆమె సామీప్యం బ్రతుక్కొక అర్థాన్ని తెలుపుతుంది.

అయితే వేకోలేది కల్యాణి మనసునా? ప్రేమాభిమానాలు గుప్పించి లో బర్చు కున్న కల్యాణివా? నా లాభికు అందని

వర్షాకాలం వస్తే ను జూనియర్ నాళ్లు తోడువ సర్వేకు శ్రావ్యగాడు!

బంధం పెనవేస్తోంది? ఆమెను కోరి
నప్పుడు ఆమెకోసం ఎందుకు వెనవర్చాడు
అన్నాడు.

'ప్రేమ' అనే మాట మీద నాకు
నమ్మకం తక్కువ. నేను దానికి ప్రేమ
అని నామకరణం చెయ్యటానికి ఉత్సాహం
లేదనిపిస్తుంది.

సాంబరీయం రోజూ వచ్చి పిచ్చాపాటి చేసి
చెల్లెపోతున్నాడు. మూత్రోద్వేగం రావడం
వల్ల ఎప్పుడూ సాగుతోంది. తెచ్చే
గడవటానికి బ్యూటీష్ ను ఎక్కువచేసి
మనసులో ఆలోచనల స్రవంతికి అనకట్టు
లేట్ చేస్తూ వృధా పరిశ్రమ పడుతున్నాను.

ఆ రోజురాత్రి నా గుండెలో గూడు
కట్టుకున్న భయం నిండుగా మారింది.
కల్యాణి మాత్రం నిశ్చలంగా ఉంది.
ప్రేమాంబమయిన సరోవరంలా, కడిగిన
మంచి ముత్యంలా, ప్రపంచదనం అల
రారుతోంది. ముంగురులు కపోలాల మీదకి
జారి నింతసోయగాన్ని అందిస్తున్నాయి.

'కల్యాణి మైప్రీట్' అని చార్వాణి
లేకంతో ముద్దు పెట్టుకున్నాను. ఆ పరి
స్థితి, వాస్తవానికి భయం కలిగించే
దేవునా, కల్యాణి భార్యస్థానంలో ఉంటే
నింతటి ఆనందాన్ని కలిగించేవారా!

కల్యాణి మానవత్వం ప్రతికగా
లాబునో, పాపాయినో అందివ్వతోంది.

ఇక, ఈ నాటకానికి తెర దించేమ్యూరి.
సుఖాంతం చెయ్యాలి. కల్యాణితో వెంటనే
వివాహం చేసుకోటం తప్ప గత్యంతరం
లేదు అనుకున్నాను.

కల్యాణి తండ్రితో విషయం నేరుగా
చెప్పాలి. పోలిసీసర్ కళ్ళుకప్పి ప్రేమా
యణం నడిపించుకు గర్వగ్రానట్టు
కొచ్చి గుండెనే పేల్చలేదు. మండి వద్దా
బట్టికోక తప్పదు.

కల్యాణి వీధి గుమ్మంగుండా వెళ్లి
ద్రాంయంగ్ రూములో కూర్చున్నాను.
కల్యాణి తెల్లలు రాణి వొచ్చి వాళ్ళు
నాన్నగారు లేరని చెప్పింది. వాళ్ళు
అమ్మగారు వచ్చి చూసి వెళ్లిపోయారు.
వెనక్కి తిరిగిపోతుంటే సాంబరీయం
కనిపించాడు. ఆకనిక ఈ విషయం
చూపొకి పిల్చి చెప్తా మనుకున్నాను.

'ఏంకథ?' అన్నాడు. నన్ను చూడ
గానే! 'చూపొకి రా, చెబుతాను' అన్నాను.

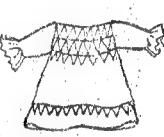

ఇదిగో!
క్రాంతి హావము

నిరాలా

కొగిలంలో చుట్టబడిన
బొరుపుని బేరూళ్ళ
సగం బారీలు

<p>పాడుపుని చేకూర్చే నిరాలా మీ బట్టలను, కుండ్రంగా, దాగా పురుగుతుంది. మీ ఎన్నో బట్టలను గొద్ది నిరాలా మాత్రమే రాదు</p> 	<p>ఆకర్షకమైన నిరాలా మృదువైన తెల్లని, సెరిగిన మరియు లేదా బట్టలను ఎంతో మెచ్చి తంగా పురుగుతుంది</p> 	<p>మృదువైన నిరాలా మీ బట్టల బట్టలను అత్యంత మృదువైనది</p>
<p>మన్నికమైన నిరాలా మీ చేతులకు పాడురేకులు వారిని అరిచేవివ్వదు</p> 	<p>నిరాలా తెల్ల బట్టలు అతి తెల్లగాను దంసు బట్టలు అతి ఆకర్షణీయంగాను అవుతాయి</p> <p>ఈ రోజు నిరాలా కొనండి</p>	

మంగళవారం ఇంద్రప్రస్థ లిమిటెడ్, కర్నూలు.

ASP-TIL-N-30 TEL

'పుండు ట్యూబ్ అయ్యేక వస్తాను. దానికి మార్కులు రావటం లేదని హాళ నాన్నగారు ట్యూబ్‌కి పుంమాయం చేయి. క్యాన్సర్ అవుతేగని పాపం ఉంటుంది' అన్నాడు.

'ఇనాల్టికి మానెయ్. నీతో కొంచెం మాట్లాడాలి.' అన్నాను.

'ఇది రెండోరోజు - మానేస్తే చూడ పాడు అయిపోతుంది. మే స్ట్రీ రీ మీ ద నమ్మకంకూడా పోతుంది' అన్నాడు.

'మను కార్న ఇబ్బందిగా మానేసరికి. 'నరే ! అరగంటలో వస్తాను. ఉండు' అన్నాడు.

సాంబశివం కోసం చూస్తూ కూచు న్నాను. చాలా పెద్దనమస్య సత్తన వేసుకోవాల్సి వచ్చింది. సంగతి తెలుస్తే నాన్న గడం తోక్కరివ్వరు.

కాఫీ పెట్టుకు తాగి జాబామిడికెల్ల నాబుకర్చీలో కూచున్నాను.

మార్కులు పర్మిమాడ్రికి విగిపోయినా పిలుతురు చెరగనివ్వకుండా విక్రయం త్నం చేస్తున్నాడు. సంద్య సేకటిని వెంటబెట్టు కుని వాస్తోంది. వీధిలాంటి రుచులు వస్తున్నాయి. చక్కలు ఒక్కటొక్క టిగా మెరుస్తున్నాయి. అరుణిను అకలి జీరలా ఆహారం కం టి లో అంతరించి పోతోంది.

మనసుతో ఎన్నో భయానా, నందే పోబా - అందర్నీ రావని కల్యాణిని చేసు కుని సుఖవంశిలా అన్న ప్రశ్నకి నరే న నమాదానం దొరకటం లేదు. కాని తప్పుడు, కల్యాణికి అన్యాయం చెయ్యలేను.

బుర్ర వేడెక్కిపోయింది. అరగంట పోటిపోయింది. సాంబశివాన్ని పిల్చి గోనా రొడ్డున తిరిగొస్తేగని కార్న ప్రశాం తత విక్కెట్టు లేదు.

రూమ్‌కి తాళంపేసి కల్యాణి ఇంటికి బయల్దేరాను.

గుమ్మరవాటి లో వ లి వరండాలోకి అడుగుపెట్టాను. ఫ్లోర్‌పెంట్ రైల్ పిలుగుతో ముగ్గురు కూచున్నారు. సాంబ శివం గట్టిగా వచ్చుతున్నాడు. సాంబ శివం ట్యూబ్‌ను చెప్పటం లేదు. చేపలు ఆడుతున్నాడు. పదమూడేళ్ళు నిండని పిల్ల రాణి, దీర్ఘాలోచనలో ఉండి పేక ముక్కను ఎత్తుకుంటున్న కల్యాణి,

వ ల

వాల్చిగ్గరితో ఆడుకోవ్వు సాంబశివం.

ఎంత సెషియరయితే అనాప్యూక్, చనువుందొప్పుగిరి, నయమతో కొన్ని పిల్లల్లో పల్లెగ్గు చేపలు ఆడుకున్నా ఉంటే ఆశ్చర్యం కలిగింది.

నేబుల్‌మీగ కాఫీవప్పులు, పుక్కాలు వడి ఉన్నాయి అడుగు ముందుకి వెళేదు.

ఇంతలో పేరముగ్గు ఎత్తుచుని, కేంద్ర కటి వడికి 'కల్యాణి ! ఆ ట. కట్టు. డైమాన్‌రాగే గెలిపించింది' అని పెద్దగా నవ్వుతూ సాంబశివం కల్యాణి తొడమీద చేస్తా కొట్టాడు. అతని అరంగంలేని నవ్వు నీ గది ప్రతిధ్వనిస్తోంది.

నాకు తల తిరిగిపోయింది. చెయ్యి ద్దానం తగిలిపట్టుగా అయింది. రక్త ప్రసారం ఆగిపోయింది. గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగి వాస్తోంటే కల్యాణి ఇల్లి ఎదు రయింది. వట్టు సీరలో, ఎక్కడ పువ్వులు వట్టుపని శిశులముంలోంచి గుబొలు వస్తోంది.

తిన్నగా చూస్తూకొచ్చి మంచంమీద కూలబడ్డాను.

ఎంత దగ - ఎంతమోసం - ఎంతకాట్ర. కల్యాణి కల్యాణికామ. రేదాణ - నాదు, డైమాన్ రాణి.

సాంబశివంగడు స్నేహితులు కాదు. పయోయిఖ విషతుంభం.

రాగికి ట్యూబ్‌నోకు కుదిరినట్టుగాని, కల్యాణిలో చూటాడిపట్టుగాని నాను తెలికుండా ఎంత జాగ్రత్తపడ్డాడు!

ఎంత పనులు తీరవోతే ఆమె ఒంటిమీద వెయ్యివెయ్యిలాడు.

ఇంకో అరగంట తర్వాత సాంబశివం వచ్చేడు.

'గోరారొడ్డుకి వద' అన్నాను.

మనస్సులో కోపం ప్రజ్వలిల్లు తోంది. ఏటిఉడ్డునగాలి చల్లదనాన్ని ఇవ్వటం లేదు. ఆరొచ్చి కుకకుత ఉడికిస్తోంది.

అంతవరకూ కల్యాణితోఉన్న సంబం ధాన్ని ఏదీ చేసు దాచిపెట్టలేదు సాంబ శివానికి.

కల్యాణి విషయం తనంతట తానుగా బయటపడాలి. సాంబశివం ఆ విషయం అప్పించి లోకంలో జరిగే విషయాల్ని

తనవిగా చూట్లాడుకున్నాడు.

ఏటొడ్డున వివకతల్లి చొక్కాపిప్పి ఇంటికి వెం పొయ్యగలను. లేదా ఇంకో స్నేహితుడే - సెడిరొడ్డున వెంపలు వాయిదగలను

కాని కల్యాణికూడా నా దగ్గర వాస్తోంది. పల్లిబాతు? మెలుగుతోంది. మోసానికి మోసం - సాంబశివంగేత నిజం కక్కింగటానికి ముందు నాదగ్గర వుంది.

'నీకు ఒకవిషయం చెబుతన్నానా సాంబశివం, గుర్తుందా?' అన్నాను.

'అవునవునుకదా - రూమ్‌కి అందు క్కూ వచ్చింది. నేనే అడుగుదామను కున్నాను' అన్నాడు.

'కల్యాణిలో సంబంధాల్ని తెంచేసు కుందామను. కు. టువ్వానోయ్ - ఇప్పు లేకుండా పక్కాన్ని చూపించింది. ఇప్పుటికి ఆ అనుభవంచాలు? బయలుపడితే మొదటికి మోసం వాస్తోంది' అన్నాను.

సాంబశివం చూట్లాడుతడు.

'ఎమంటావ్?' అని తెల్లండాను.

'ఇది నీ పక్కకిగతమైన విషయం; అయినా అడిగేవు కాబట్టి గెను తున్నాను. ఈ పరిస్థితిలో వాదితెయ్యటం మంచిది కాదు' అన్నాడు.

'సిడికావ్ ! - మానవ ప్రతివాన్నీ మెళ్ళో కట్టుకోవాలని ఎక్కడెడిసింది? - ఇవాళ నేను. నేనుపోతే ఇంకో తలమానవ వెధవ. లయిరా, బీవింట్లో అంత సుకుమాంగా, అంత బిగువుగా ఒంపు తన్ను ఆడరాన్ని చూట్టం కష్టం' అన్నాను పరిశీలనగా చూస్తూ - సాంబ శివం ముహూలో రంగులు మారాయి. ఏదో చెప్పబోయి ఆగిపోయినట్టుగా కని పించాడు.

ఆ రాత్రి కల్యాణి దగ్గరకు వెళ్ళాను. నా కోసం ఎదురు చూశోంది. 'జెహ' ఆడని ఎంతజాణ? అనుకున్నాను.

కల్యాణిలో బెదురులేదు. మోసం చేస్తున్న కళ గుర్తుపట్టటం నా శరం కాలేదు. గుచ్చిగుచ్చి చూస్తున్న నా చూపులు కంగాడు పెట్ట లేదు. ఆశ్చర్యం కలిగించి ఉండొచ్చు.

కళ్ళల్లో అదృష్టం. పల్లివత అనేది పుంటి కట్టుకున్న మొగాళ్ళ అంత

కంటే ఆరాధనతో, ప్రేమతో మాడటం కష్టం.

మాటల్లోదిండి సాంబరణం ప్రసక్తి తెచ్చాను.

‘రాణి ప్రైవేట్ మేస్టరా?’ అంది. అంతకుమించి సంభాషణ పొడిగించే చేప కల్యాణి ఎదురుగా నాకు లేచింది.

మనసులో, ‘ఈమె నాబిడ్డకి తల్లి, ఇంకో ప్రియుణ్ణి వెతుక్కుంటున్న నయ వంశకి’ అనుకున్నాను.

‘అమ్మకి అనుమానంగా ఉంది. ఇంక దానిపెట్టుటం కష్టం. ఏంచేద్దాం?’ అంది.

‘ఇప్పట్లో పెళ్లి అసాధ్యం కల్యాణి! ఇద్దరం బెట్టవడకుండా ఉండాలంటే ఒకటే మార్గం... ..పోనీ... కూడదూ?’ అన్నాను.

కల్యాణి కళ్ళల్లో అదే ప్రశాంతి. కళ్ళల్లోంచి రెండు నీటిబొట్లు కిందకి జారాయి.

‘ఏం?...భయమా కల్యాణి?’ అన్నాను. లేదని తలపాపింది.

మర్నాడు నాకు తెలిసిన డాక్టర్ దగ్గిరికి తీసికెళ్లాను.

‘జీవితంలో ఇవి తీపిగుర్తులు. కల్యాణికి, నాకూ కూడా ఇది సూరమైనా కాదు — వా రకంగా, నాకపి తీరటానికి ఇవి మార్గం...’ అని కూడా అనుకున్నాను.

కల్యాణి మనిషికాదు. రాక్షసి. ఎంతటి బాధనైనా విరువవ్వతో వారుస్తుంది. ఎంతటి మ గాల్గొనినా విరువవ్వతో గొంతుక కోస్తుంది.

నెలరోజులు కల్యాణి బ మాడకుండా ఉండిపోయాను.

అది జరిగాక, కల్యాణితో పూర్తిగా తెంచుకుని చేతులు కడుక్కుని బయట పడ్డప్పు నేను. కల్యాణి లేకుండా బ్రతకలేను. ఎంత నిగ్రహించు కుండామనుకున్నా ఆలోచనలు అమె దగ్గరకు పోయేవి.

సాంబరణంతో నవ్వుమొహం పెట్టుకుని మాటాడేవాణ్ణి. డాబామీదికి తీసుకొచ్చి, కూచోపెట్టి, కల్యాణి ఎదురుదాబామీది ఉన్నప్పుడు ఇద్దర్ని కరిశీలించేవాణ్ణి.

నాకు నిజం కావాలి. వాళ్ళిద్దరి మధ్యా

వన్న రహస్యంతో నా జీవితం ముడిపడివుంది. కల్యాణిని విడిచిపెట్టి బ్రతకటం ఎంత కష్టమో, చేసుకున్నాక సాంబరణం ఎదురు పడ్డప్పుడు, నే నూసిన దృశ్యం గుర్తు కొచ్చినప్పుడు, నే పడే సరకయోతనను భరించటం అంత కష్టం.

అమె విసిరిన ప్రేమ అనే ఇంద్రజాలం నన్ను ఉప్పులో బిగించింది. కంటికి నిద్రలేదు — మనసులో ద్వేషం — అమె పట్ల తెంచుకోలేని ప్రేమ.

ఒడ్డున పడ్డ చేపపిల్లలా, గిలగిలలాడే మనసుకి నిజం కావాలి.

ఆ రోజు రాత్రి పిచ్చివాడిలా కల్యాణి ఇంటికి బయల్దేరాను.

నిజం తేల్చుకోవాలి. కల్యాణి నిజంకర్మేదా తిరిగొచ్చేది లేదు, అనుకున్నాను.

పెరటి వీధిగుండా వెళ్లి తలుపు తోశాను. చీకట్లో కొబ్బరి చెట్టు దెయ్యంలా నిల్చుంది. రోపల తలుపులన్నీ నేనున్నాయి. కల్యాణి పడుకునుంటుందనుకుని, చేస్తేది లేక వెనక్కి తిరిగితిని.

డాబామీది, చీకట్లో కల్యాణి ఆకారం కనిపించింది. బెట్ట మెట్లగుండా దాబా ఎక్కేను.

‘వనకాతల వేపు అద్దెకి వ్వాం. మెట్లగా మాట్లాడండి. అమ్మానాళ్ళా ఇంకా పడుకోలేదు’ అంటి కల్యాణి.

నెలరోజులయి అర్పరాత్రి మంచులో నాకోసం కల్యాణి కళ్ళల్లో నొత్తులు

పెట్టుకుని నిద్రీపోయింది. రోపల్నించి ఉన్న మెట్లలోను, కల్యాణి నాకు రావటానికి అస్సారం ఉంది.

గబగబా అడిగెయ్యారి. ‘కల్యాణి! నీకూ, సాంబరణంకి ఉన్న సంబంధం నాకు పూర్తిగా తెలియాలి. అబద్ధం చెప్పటానికి ప్రయత్నించకు. నాకిప్పటికే సాంబరణం చాలా చెప్పాడు’ అని బాంకేను.

కల్యాణి నింతగా చూసింది.

‘త్వరగా చెప్పు. ఏ డ్డణంనయినా మీవాళ్ళా రావచ్చు. ఈ డ్డణం మనిగ్గది జీవితాలకి పరిష్కారమయి’ అన్నాను.

‘అయిన, రాణికి మేస్టారు. ఎక్కువ నారవ తీసుకోవటానికి ప్రయత్నించేవారు. అమ్మతో చెప్పి మాన్పించేశాను. ఇప్పుడు బ్యూషన్ కి రావటం లేదు’ అంది.

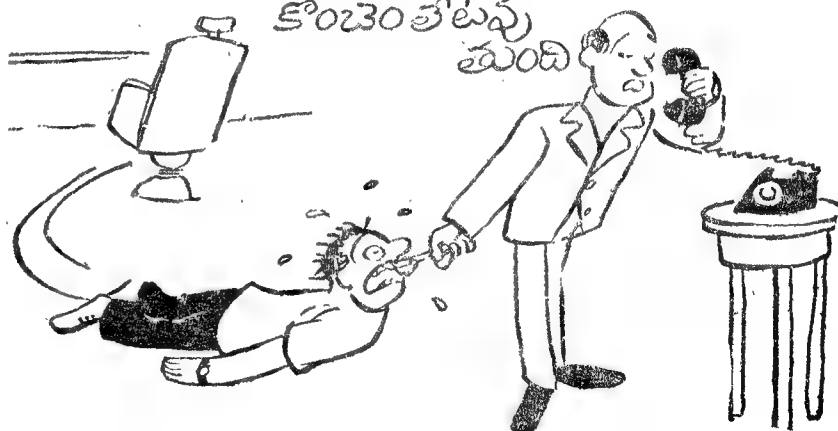
‘సాంబరణం నాకు చెప్పాడు. నువ్వు దానిపెట్టి రాజంలేదు. నిజం కావాలి కల్యాణి! — నేను నిమ్మ బెరిరించటం లేదు. అరిచున్నప్పుడు — ప్రాణేయవడమన్నాను కల్యాణి...’

దా మాట పూర్తికావేను.

కల్యాణి తల్లి రోపలి మెట్లగుండా తలుపు తెరుక నొచ్చింది. నేను స్నానం పురా ఒక్క డ్డణం ఉండిపోయాను. అంతవరకూ మా మధ్య వున్న రహస్యం అమెకు తెలియదు.

కల్యాణి నేల చూపులు చూస్తుంది —

....ఆ...నువ్వుభోజనం
చాసేయ్, నానాజ్ఞసరికి
కొంచెంలేటవు
తుంది

మీరు అనేకరంగా గాడన య్య కండి. నేనేం పొరపాటు చెయ్యలేదు. అని చెప్పి పాతాళానికి దాబామించి గెంతేశాను.

ఎందుకలా చేశానో చెప్పలేను. నన్ను పట్టుకుని అల్లరి చెయ్యటానికి వాళ్ళకి అవకాశం ఉందనిపించింది. అంత!

నాకు బుర్ర పూర్తిగా చెడిపోయింది. రెండునెల్లు సెలవు పెట్టి ఇలా వచ్చే శాను. ప్రతిక్షణం, సాంబశివం కల్యాణి నా కళ్ళముందు కదిలి మనశ్శాంతిని తీసేస్తున్నాడు.

కల్యాణిని నేను విడిచి పెట్టలేను.

ఆ దృశ్యాన్ని మర్చిపోలేను.

ఆ రుపానుహారు నుంచి తప్పించు కోవాలంటే, కల్యాణిని చూడకుండా ఉండగలగాలంటే, ఎక్కడికో పారిపోవాలి.

మాట్ కేప్ లో రెండు బట్టలు కుక్కి, రెండోదలు అప్పుచేసి ఇలా బయల్దేరాను. మళ్ళీ వెనక్కి వెళ్తానో తేదో తెలేదు. నాకు మరి గమ్యం అంటూ లేదు. చదువున్న ఊరిది. కాస్త దుశ్శాంతి దొరుకుతుందన్న భ్రమలో ఇక్కడి కొచ్చాను. మీరంతా ఉన్నా, ఆలోచనలు వెంటాడి నన్ను పీక్కు లింటూనే ఉన్నాయ్.

నాలో తప్పు లేదనను. నేను మోసం చెయ్యలేదనను, కాని చివరికి కల్యాణిని మనస్ఫూర్తిగా స్వీకరించాను మారీ! —వాళ్లు చేసిన దగ్గా నన్ను దహించి చేసేస్తోంది.

నన్ను కాడి అను, బుచ్చా అను, దగా కోరను. కల్యాణి నాకు జీవితాన్ని చూపించింది. కల్యాణిని మనసారా నమ్మేను—చివరికి మోసపోయింది నేను. ఆ రోజు చూసిన దృశ్యం మరిచిపోలేను. సాంబశివం ఎంత మిత్రద్రోహి అయినా ఆమె ప్రోత్సాహం లేకుండా అంత చనువు తీసుకోడు. కల్యాణి నాకు చేసిన అన్యాయాన్ని భరించలేను. ఆమె లేకుండా బ్రతకలేను. —ఇది ఎటువంటి సమస్య. నన్ను నిలుపునా క్షణక్షణం కాలేస్తోంది. మువ్వ కథలు రాస్తానని తెల్పు. ఇది మువ్వ కథగా రాయాలి. దీనివల్ల నాకు కలిగే లాభం అంటూ లేదు, నిజమే! ఒప్పుకుంటాను. వాళ్ళ ద్రోహ మిది.

వల

వాళ్ళకు వెల్లడి కావాలి వాళ్ళలో గొన, మానవత్వం ఉన్నా తప్పు తెలుసుకోవాలి. వచ్చా తా వ పడాలి నాకు జరిగిన అన్యాయం వాళ్ళకు తెలిదు. తల్పుకుంటే, ఇద్దర్నీ బజార్లు పెట్టి శిక్ష వెయ్యగలను. ఒక హంతకుడికి ఉరిశిక్ష వెయ్యెప్పు. కాని, అతను చేసిన పాపాన్ని, దుర్మార్గాన్ని, చూపించటానికి మరసుకు మర మ్మత్తు చేయాలి. పౌడమం కరగాలి —కంటేను కాల్వగా కట్టాలి. అప్పుడు తను చేసిన తప్పు తెలిస్తే గుండె పగలి చస్తాడు. వేరే శిక్ష అవసరం...

... జగన్, చివరిముక్కలు ఆవేశంగా చెప్పి, సుదుటమ వట్టిన చెమటని రుమాలుతో తుడుచుకున్నాడు. సాయంత్రం అయి దింటికి మెట్టుదగ్గర కూచున్నాం. వాచీ చూసుకున్నాను. రేడియో అంతా ఎనిమిది చూపించింది.

చీకట్లో కనిపించటం లేదుగాని జగన్ మొహం ఎర్రగా కంది ఉంటుంది.

కథంతా విన్నాక ఎవరికయినా జగన్ మీద జాలేస్తుంది. నాకు కలిగినభావాన్ని మొహంలో చసగట్టటం, వట్టవగలు కూడా సాధ్యంకాదు.

సానంతో, జీవితాన్ని, అందులో సుఖాన్ని దుఃఖాన్ని అనుభవించి, సుతి మెత్తని అనుభూతుల్ని శ్రుతిచేసి, సెలయేరులా, జలసాతంలా, అనుభవాల లోతులో నిండుగా ప్రవహించే నదిలా, కాలమనే సాగరంలోకి, నింపాడిగా కదిలి పోయే మనిషి జగన్.

అందువల్ల నా కతనిమీద జాలి వడ వల్లిన అవసరం కనపించలేదు.

నల్ల కళ్ళద్దాలుతీసి ఒకసారి తుడుచు కున్నాను. ఒంటరితనంలా చీకటి బిక్కు బిక్కు మంటోంది.

‘చాలా చీకటి వడింది — నడుద్దాం జగన్’ అన్నాను. దార్లో జగన్ చెప్పిన కథ గురించే ఆలోచిస్తున్నాను.

కల్యాణిని పట్టుటానికి వల విసిరింది జగన్. ఆ వేట విఫలం కౌనం. అది శ్రుతిమించి రాగానవడి జగన్ ఎర్రగా మారేడు. సాంబశివం అనిరి పట్టుకుని కల్యాణికి ఉప్పులు బిగించాడు.

జగన్ కి; కల్యాణికి ఉన్న సంబంధం చాలావరకూ పోయిందని సాంబశివానికి తెలుసు జగన్ కథనిబట్టి, సగం, జగన్ సాంబశివానికి చెప్పాడు. మిగిలింది, సాంబశివం పొందివుండి గమనిస్తున్నాడు.

సాంబశివం తీసుకున్న చొరవ కల్యాణి ఇచ్చింది కాదు. ఆమెకున్న అక్రమ సంబంధం అతనికిచ్చిన ధైర్యం అది.

కాని, సాంబశివం అరచనా తప్పి పోయింది. కల్యాణి జగన్ ని మరస్పూర్తిగానే ప్రేమించింది. అతనికి తన్ను అర్పణ చేసుకోటంలో తప్పు కనిపించలేదు. అది అలుసుగా తీసుకుని, సాంబశివం హద్దు మీరేదానా తను తొండు ఊడని తెల్పు కోలేక పోయింది.

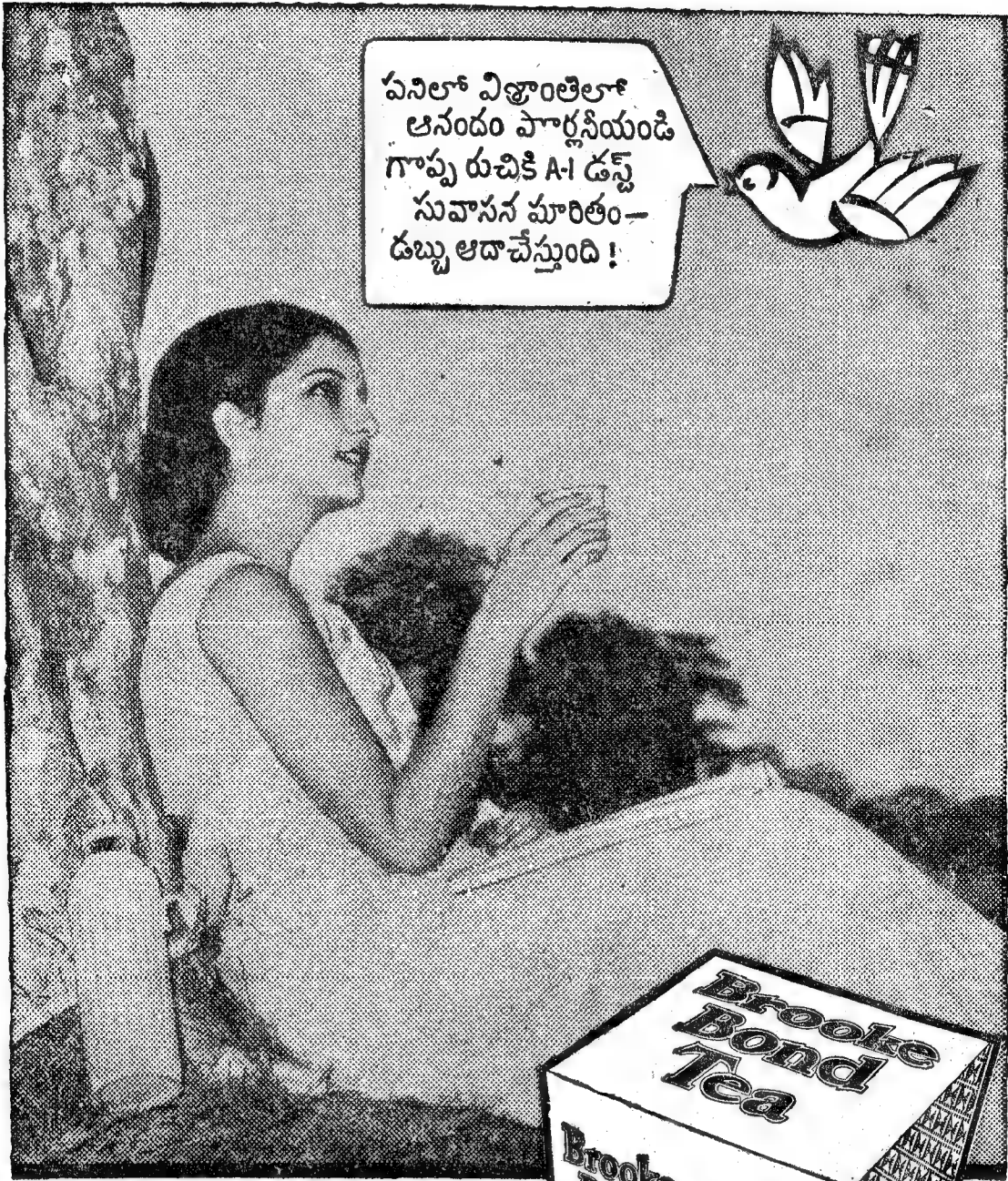
తన అంచనా తప్పిపోయాక జగన్ ముందు తప్పు ఒప్పు కోటానికి సాంబశివంకి ధైర్యం చాల్లేదు. దాక్కారణం. అంతకుముందు ఆతనితో కుదిరిన మైత్రీతో స్వల్పభాషేక్ష లేదు.

జగన్ తను కల్యాణిని ప్రేమిస్తున్నానని తెలుసుకునేముందు సాంబశివందగ్గర ఏమీ దాచలేదు. అతను చెప్పినదాంట్లో ఆమెను ఆకర్షిస్తున్నానన్న దర్పంఉంది. —రెండోది, ఆమెపట్ల అతనికి ఏర్పడ్డ మోహం. కేవలం ఒక ఆడదాని మీదుండే కోరిక.

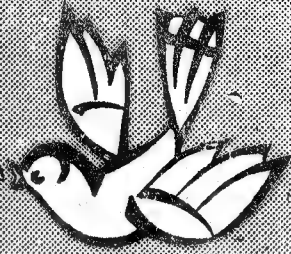
దాంతో సాంబశివం పుర్రలో దుర్బుద్ధి పుట్టింది. అప్పటికే జగన్ జాగ్రత్త పడ్డాడు. ఆమెపట్ల అనురాగం కలిగేక ఆ విషయం సాంబశివానికి దూరంగా ఉంచేడు.

నిజమాలోచిస్తే జగన్ ప్రేమలో మొదటి నుంచి ఉదాత్తత లోపించింది. ముందు ఆమెతో చేరిగాట చూడటం వినోదం కౌనం. తర్వాత, మోహాన్ని చల్లార్చు కోటం కౌనం. అతనికి కల్యాణిపట్ల ఉంది ప్రేమ అనటంకన్నా, కృతజ్ఞత అంటం బావుంటుంది. ఆమెలోని స్వేచ్ఛత ఏర్పడ అంతఃకరణ, అతనిలో కృతజ్ఞత ఏని నింపింది.

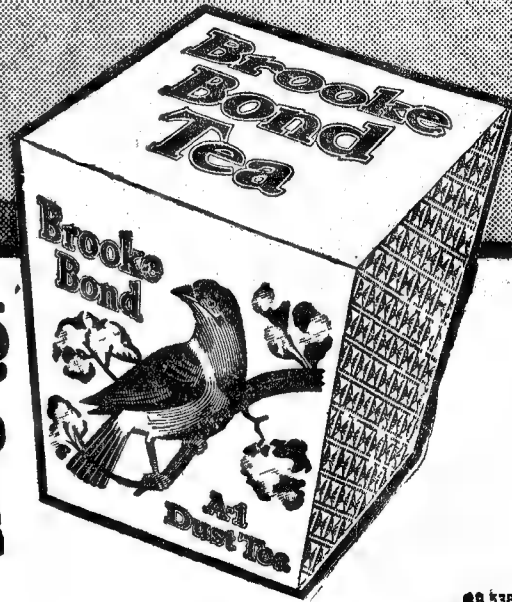
జగన్ ఆమెను ప్రేమించి ఉంటే, అతనికి సమస్య అంటూ లేదు. అతనికి తెలికుండానే ఆమెను వదులుకోవాలన్న కారక్ష అంతర్గతంగా ఉంది. దానికి బలమైన కారణం కావాలి. అది వచ్చినిజంలా

పనిలో విజ్ఞాంతేలో
ఆనందం పొరల్లనీయండి
గాప్ప రుచికి A-1 డస్ట్
సువాసన మూరితం—
డబ్బు ఆదా చేస్తుంది !

బ్రూక్ బాండ్ A-1 డస్ట్
వ్యాకెట్టుకు
హెచ్చు కప్పుల మంచి టీ

68 53804

కనిపించాలి.

దానికి మల్లా సాంబశివమే ఆధారం అయ్యాడు కాని, ఆ నిజం నే చెలితే జగన్ భరించలేడు. తాత్కాలికంగా బాధపడుతూ అణచుకుంటే ఉపశాంతిమాడా, దూరమవుతుంది.

కాలం విలాంటి గాయాన్నయినా నయంచేస్తుంది. జగన్ ఆమెను ప్రేమించలేడు. పెళ్లి చేసుకోలేడు. జగన్ చాలా దురద్రుష్ట జాతివాడు. కల్యాణిలాంటి పిల్ల నా బీవితలో తారపడితే, ఆమె కోసం సర్వస్వం ధారపోసేవాణ్ణి. ఆమె వ్యక్తిత్వంమొందు జగన్, సాంబశివాల మిణుగురులు.

సాంబశివం పుర్రోపుట్టిన బుద్ధి

వల

ఇంకో అడ్డులోపం తొక్కుతుంది. కారణం లేకుండానే, ఆమెమీద పగతీర్చుకోవాలన్న కాంక్ష బలీయ మవుతుంది. ఆమె చరిత్రను, వీధిలోకి ఈడ్చుకొనడం.

చివరికి వలతో చిక్కుకుని గిరిగి తాడేది కల్యాణి.

నేను అనుకున్నట్టుగానే జగన్ చెప్పింది చాలా మామూలు ప్రేమకథ.

ఒక గుడ్డి పిల్లని, అనాకారిని ప్రేమించిన కథనాయకుడు వృద్ధయాన్ని సాక్షిగా తీసుకొస్తే, ఆ ప్రేమ కథని స్వీకరించటానికి నాకు అభ్యంతరంలేదు.

నా ప్రేమభంకి కొలలు పేరు. నే ప్రేమిద్దామనుకున్న ఏ అమ్మాయీ నా కోసం కల్యాణిలా నొత్తులు పెట్టుకు చూడలేదు. కనీసం క్రిగంట పీడించలేదు. అందుకని నాళ్ళని తప్పపట్టుటం నా కిష్టం లేదు. నా దురదృష్టానికి చింతించను.

నా కలానికి ప్రేమకథలు అతకవు. నా మనసుకీ నామోహం అతకనట్లు.

ఆడపిల్లని ప్రేమించటం అనేది, నాకు చేతయినట్టుగా ఏ మొగాడికీ కాదని నా గుడ్డి నమ్మకం.

జగన్ ఇంకో రెండ్రోజులుండి వెళ్లిపోయాడు. వెళ్ళేముందు 'జగన్! కల్యాణి అడ్రస్ నాకియ్య భ కథకి ముగింపు ఇవ్వటానికి, ఆమె నొక్కసారి చూడాలి' అన్నాను.

జగన్ వెళ్ళిన వెళ్ళోజులకి అతని పెళ్లి శుభలేఖ నాకు అందింది.

పెళ్లికూతురు కల్యాణి, రోజు, డైమాన్ రోజు కాదు వెంకట సుబ్బలక్ష్మి.

పెళ్లికి వెళ్ళాల్సిన మిత్రులు చెప్పారు—మంగళ స్వాతంత్రం కట్టేదాకా జగన్ దేవదాసులా ఉన్నాడు. అమ్మాయి కుందనపు బొమ్మలా ఉంది. పెళ్లి జరిగిన మర్నాటినుంచి జగన్ ఆమెను అమితంగా ప్రేమిస్తున్నట్టు.

నా రెండో జోష్యకూడా నిజమైంది. సాంబశివం, కల్యాణిని అల్లరిపాలు చేశాడు. దప్ప తగలించుకుని, ఊరూరా తిరిగి, ఆమె కళంకాన్ని కీర్తించాడు.

కల్యాణికి పెళ్లి కాలేదు.

వలలోపడింది ఎవరో కాదు, కల్యాణి—గుండెమీద కుంపటి—రిటైర్డ్ పోలీస్ ఫీసర్ కూతురు, కల్యాణి తిలకం.

ఆమెను వలవేసి పట్టింది జగన్ కాదు సాంబశివం కాదు. మీకు చెబుతోన్న కథ కుడు.

ఇప్పుడమె. కల్యాణిమూర్తి.

(ప్రేమంటే నాకు గొప్ప ఎలర్జీ. మా కల్యాణికూడా అదంతా ఉత్త 'ట్రాన్స్' అంటుంది. కల్యాణిని చేసుకున్నాక రాత్రిపూట వలన కళ్ళద్దాలు పెన్సిల్ కోటం మానేశాను.

ఇప్పుడు నమ్మూ; నా గజకంటిపి కూడా కల్యాణి ప్రేమిస్తుంది.

మూలములు : రీతి కలిగి ఉన్నవి
 భవము, విద్య, ఉత్తమ వంశ
 మున్నా. విద్య లేదోయినా,
 ఉత్తమ వంశంలో పుట్టిపోయినా,
 భవం ఉంటే గౌరవాన్ని పొంద
 వచ్చును. లేక-భవం లేదోయినా,
 తనది ఉత్తమ వంశం కాదోయినా
 విద్య ఉంటే - దానినిబట్టి నలుగురి
 లోనూ పేరు సంపాదించవచ్చును
 లేదా-విద్యా భవాలలో యేదీ లేక
 లోయినా-ఉత్తమ వంశంలో పుడితే-
 అట్టివానిని జనులు గౌరవిస్తారు. ఈ
 విధంగా-విద్యా-భవ-వంశాలు గౌర
 వానికి ముఖ్యమైన పాత్ర పులని
 తెలుస్తున్నది.

అయితే - ఇవి గౌరవ కారణా
 లయినా ఆశ్రయభేదాన్ని బట్టి గర్వా
 నిక కూడా కారణాలు కావచ్చును.
 దురహంకారంతో ఉన్నవారిని ఇవి
 ఆశ్రయించి ఉంటే గర్వాన్నే కలిగి
 స్తాయి. అట్టివారిదగ్గర భవం ఉంటే
 అది దుర్బేనియోగమై ముఖస్తుతి
 పకులపాలవుతుంది. అందువల్ల ఆ
 భవకునికి మదం కలుగుతుంది. ఆ
 రీతినే అతిడు విద్యావంతుడయినా-
 తన్ను మించిన విద్వాంసులు మర
 వ్వరూ లేరనే అహంభావం ఏర్పడు
 తుంది. అందువల్ల సాటి విద్వాంసు
 లను అవమానించడానికి అతిడు
 వెనుక పడడు. ఈ రీతిగానే దుర
 హంకారీ పుట్టిన వంశం గొప్పదైతే
 ఆ పేరు చెప్పుకుని గర్విస్తూ యిత

భర్తృపథం:

మదము దమము

ముదము వంశరమణ్య

కున్న ఎంతో తేలికగా మార్చాడు.
 ఉత్తమ వదార్థాలు అయోగ్యుల
 దగ్గర వున్నావాడా అవి స్వభా
 వాన్ని మార్చలేవు.

భవ, విద్యా, వంశాలు ఉత్తమాల
 దగ్గర ఉన్నట్లయితే మదానికి బదు
 లుగా దమాన్ని కలుగజేస్తాయి.
 నీటివల్ల వారి పహసత్కీ, విషయ
 విభేదాలు పెరిగిపోతుంటాయి.
 నత్తురుమల వద్ద భవం వుంటే అది
 అయోగ్యులకు దానిం చెయ్యబడు
 తుంది. అందువల్ల ఆ గణ్యమైన
 పుణ్యఫలం వారికి లభిస్తుంది. వారి
 వద్ద విద్య ఉంటే-దాన్ని ఇతరులకు
 బోధిస్తాడు గాని - ఎవ్వరికీ చెప్పి
 కూడదని దాచుకోరు. విద్య పున్న
 కొద్దీ-ఏమీ తెలియదనే అనుకోంబూ

యంకా విద్యారమసాక్షకు యెన్నీ
 పాడు. నాడు ఉత్తమ వంశంలో
 పుట్టి వుంటే-అంతమాత్రాం గర్వం
 పొంది యితరులను హేళనగా
 చూడరు. అప్పు వ వారిని తమతో
 సమానంగా గౌరవింపింపబడే తమ
 గౌరవం పెరుగుతుందని వాడు
 గ్రహిస్తారు. పురుగుపల్ల విర్రదే
 పట్టు పునీతినుపచిగా ఉంటున్నదనీ,
 నుట్టిలో మాజీక్యాలు లభిస్తున్నా
 యనీ చెప్పుతూ - అప్పు వ వారిని
 కించపరచకుండా, వారికి ఉత్తా
 హాన్నే కలిగిస్తూ ఉంటారు. అందు
 వల్లనే-

“విద్యా మదో భవ మదో

త్వేవాభిజనో మదః,

ఏతే మదా మదాంభావాం

ఏత ఏవ ఎతాం దమాః”

అని మన పెద్దలు చెప్పారు. ఈ అభి
 ప్రాయాన్నే దీని అనువాదం

“భవమును విద్యయు వంశం

మను దుర్బుధులకు మదం బోర

రించును; న

జ్ఞమజ్ఞైక వారి కేధావ

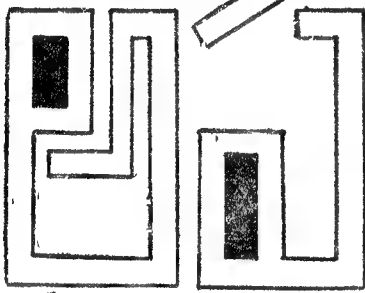
యును విషయము నీయి చెప్పు

సుర్వీకాథా:”

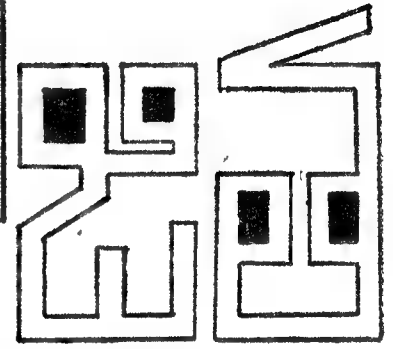
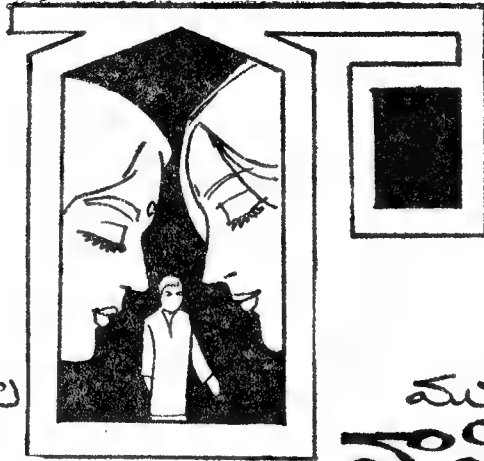
అనే వద్యం వివరంగా తెలుపు
 తున్నది.

ఉత్తమాలయిన భవ, విద్యా
 వంశాలను సరస్వతి సద్ధిలో ఉప
 యోగించుకోవడమే సులు, అలా
 చేసింపబడే నలుగురి లోనూ
 “బ్రాహ్మ” అనిపించుకోవడానికే పీలవు
 తుంది.

గాలుసునవల

నలుగురురచయిత్రుల సంయుక్తరచన

మూడవభాగం
వాసిరెడ్డి సీతాదేవి

జ రి గి స క థ

శ్యామల రాధలతో పాటు మాధవి కూడా ద్వితీయ కూతుర్లాగే పెళ్ళిచెంది పరమేశ్వరి. శివ శాస్త్రికి మాధవి మీద కంటే మాధవు తెచ్చే జీతం మీద అశ్రమం పెట్టువ. శ్యామలకి రాజా రావుతో పెళ్ళయింది. శ్యామల బిడ్డనికని కన్ను మూసింది. ఆ బిడ్డభారం మాధవిపై వడింది. ఆ యింటల్లోనే అడ్డకుంటున్న మధు మాధవిని ప్రేమించాడు. మాధవి రాజారావు పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకుంటున్నాడని తెలుసుకుని మధు కింగ్గ పోయాడు. రాధ తిరుగుళ్ళ గురించి మాధవి హెచ్చరించాలని వస్తుంది. రాజారావు ఉత్తరానికి మాధవి హతాశురాలవుతుంది. పాపి అతనికి అప్పగించడానికి పరమేశ్వరి ప్రయత్నం చేస్తుంది.

11

రాజారావు కట్టుం డబ్బు పంపించి నట్లు చెప్పలేదు. మాధవి చెబితే శివ శాస్త్రి మొత్తం డబ్బు తీసేసుకుంటాడని భయపడ్డది. మధుకు ఇవ్వాలని చెయ్యమని ఇచ్చేవాడని చెప్పాలని, మిగిలిన డబ్బు ఇంటి ఇరుగుట పరమేశ్వరి చేతికి ఇవ్వాలనే అనుకుంది. పరమేశ్వరి బయటకు వెళ్ళగానే కళ్ళు మూసుకొని పడుకుంది. కుసుకు పట్టింది.

‘నిమ్మా! రాజా అమ్మాయిని పంపించ మన్నాడట!’ శివశాస్త్రి కంఠం విని ఉలిక్కిపడి లేచి కూర్చుంది. శివశాస్త్రి గది గడవతో నిల్చున్నప్పుడు.

‘అన్నను పెదనాన్నా!’ ముఖానగా జవాబిచ్చింది మాధవికి మాట్లాడాలని లేదు. కాస్తేపు వూరినగా, ఒంటరిగా కళ్ళు మూసుకొని పడిపండాని వుంది. ‘మగవాడు ఎలా పెంచుతాడు? పెళ్ళి చేసుకుంటున్నాడా?’

‘లేదు.’ అనబోయి ‘నాకు తెలియదు’ అనేసింది.

శివశాస్త్రి మాధవి ముఖంలోకి పరిశీలనగా చూశాడు. ముఖం బాగా వాడిపోయి వుంది. రాజారావు మాధవిని చేసుకోవటం లేదని అందుకల్లానే పిల్లను పంపించ మన్నాడని అర్థం చేసుకొన్నాడు. తేలిగ్గా నిట్టూర్చాడు. ఆ మధ్య కొంత కాలంగా అలాంటి వా దిగులు పట్టుకొంది. మాధవి పెళ్ళి చేసుకొని వెళ్ళిపోతే అల్లు గడవటం ఎలాగా అనే చింత వీడించసాగింది. శివశాస్త్రికి సంతోషాన్ని కలిగించిన విషయం ఏదో మాధవి లీలగా గ్రహించింది. శివశాస్త్రి చిన్నగా అక్కడనుంచి వెళ్ళిపోయాడు.

చూ! ఏం మనసు! పెదనాన్న, ఒక నాడు తను ఆ ఇంటికి రావటానికి ఇష్టపడని పెదనాన్న, ఈనాడు తను ఆ ఇంటిని వదిలడం ఇష్టపడటంలేదు. తనే అతని బిడ్డయితే తన వివాహం గురించి అలోచించడా! అక్కయ్య పెళ్ళి కోసం ఎంత గడవ పడిపోయాడు? రాధ తన పెళ్ళి తానే వ్యయంగానే చేసుకో

గలదని బహుశా నమ్మకమేమా? రాధ అప్పుడప్పుడు తెచ్చిపెట్టే చిరుతిండ్లకు ఆశ పడుతున్నాడు. కూతురు ప్రయోజకుర అనుకుంటున్నాడు. అనుమానం వివాహం చేసుకోకుండా అలాగే వుండపోతే చాలు పెదనాన్నకు. చీకూ చింతా లేకుండా తిని తిరగొమ్మను. ఎంత స్వార్థం!

తన జీవితం ఇలా వీళ్ళందరికోసం బలి అయిపోవాల్సిందేనా? తను ఎవరికీ అక్కరలేదు. ఈ ఇంటల్లో వాళ్ళను తన సంపాదన కావాలి.

చిన్నతనంలో తల్లిదండ్రుల చల్లని నీడకు దూరం అయింది. యవ్వనంలో మొదటిసారిగా తనను ఆకర్షించి, ఆటలు చూపించిన మధు కూడా తనను వదిలేసి వెళ్ళిపోయాడు. ఏ అధారం ఆనరాలో తను మిగిలిన జీవితాన్ని నిర్మితంగా గడపాలని అభిలషించిందో అదీ తనకు అభింసలేదు. భగవంతుడు తనను ఎందు కింత దారుణంగా శపిస్తున్నాడు!

బావదగ్గరకు వెళితే! బావకు తన అనపాదుతను తెలియజేసి ఇంత అనరా ఇవ్వమని అడిగితే? బావ మంచివాడు. అన్నక తనను స్వీకరిస్తాడు. కాని ... ఒకసారి అలా రాసిన బావదగ్గరకు తను వెళ్ళి ఏం అడగగలడు? చిన్నప్పటినుంచి తను నివర్తీ, నోరుతెరిచి ఏదీ అడగలేదు. తను బావను గౌరవించింది. మధును

ప్రేమించింది. మధు దగ్గర కే వెళ్లి
బరిగిందంతా చెబితే? విప్లవ మధు!
వట్టి ఉద్రేకం. జానతో తనను
పార్కులో చూసి ఆపారం చేసుకున్నాడు.
మధు ప్రవర్తనకు ఆశ్చర్య పడవలసిందీ,
అభిమాన పడవలసిందీ ఏమీ కాదు.
ఆ పరిస్థితిలో మధే కాదు ఎవరైనా
జలాగే అరం చేసుకుంటారు. తను
మాత్రం ఏం చేసింది. మధులో మనస్సు
విప్లవ మాట్లాడిందా? తనూ అభిమాన
పడిందిగా? తను అడక్కుండానే నాలుగు
వేలు అప్పు తెచ్చాడు. అది తీర్చటానికి
ఓర్ పర్క చేశాడు. అదంతా ఎవరి
కోసం చేశాడు? తనకోసమే, కేవలం తన
కోసమే. అలాంటి మధు వెళ్లిపోగానే తను
జానను చేసుకోవటానికి సిద్ధపడింది.
అందుకే తనకు భగవంతుడు మంచి శిక్షే
విధించాడు.

మధు ఎంత బాధపడి ఉండకపోతే
తనకు ఒక్క ఉత్తరం అయినా రాయ
కుండా సంతాపం! డబ్బు పంపించితే
తన తండ్రి అడ్డనుకు పంపించమని
ఇదనాన్నకు అడ్డను రాశాడు. ఆ అడ్డను
తన దగ్గర వుంది. మధు ఉద్యోగం
మానేసి వుంటాడు. లేకపోతే తన అడ్డను
ఇవ్వకుండా తన తండ్రి అడ్డను ఎందుకు
ఇచ్చివుంటాడు. రోపే తను వాళ్ళకివ్వ
వలసిన డబ్బు పంపించివేస్తే? ఎలా?

మాధవికి నో ఆలోచన వచ్చింది.
ఆ డబ్బు నంకర్ తను మధువాళ్ళ
ఊరికి వెళ్ళవచ్చు. మధు కనిపిస్తే అన్ని
విషయాల్నూ అభిమానపడకుండా మాట్లా
డొకోవచ్చు. అలా కాకపోయినా మధు
ఎక్కడ వుండేదీ, ఎలా వుందీ తెలుసుకో
వచ్చు.

తెల్లెళ్ళారి పరమేశ్వర్ని బస్ ఎక్కించి
తనూ మధూ వాళ్ళ ఊరికి వెళ్ళటానికి
నిశ్చయించుకొంది మాధవి. అంతవరకూ
బరువుగా వున్న మనస్సు కొంత తేలిక
పడినట్లునిపించింది.

అప్పటికి బాగా పొద్దువాటారింది.
గదిలో ఉక్కగా వుంది. అలా చల్లగాలికి
ఎక్కడికైనా వెళ్ళాలనిపించింది మాధవికి.
కానీ నోపికలేదు. లేచి, ముఖం కడుక్కొని
డాబాపైకి వెళ్లి పనారు చేస్తూ లో
చిస్తూ, రోడ్డుమీద పచ్చేళాయే బావాన్సి

‘వక్తావళి’ కిర్మిత్ ప్రశ్నలను
పంపేవారు కవరుమీద వున్నంగా
‘వక్తావళి’ అంధ్ర పత్రిక వార
పత్రిక, ముద్రాణ — 1. అని
వ్రాయుకోరుత్తన్నము. — సం॥

1970 లో మీ అదృష్టము

మీకు ఒక పన్ను కార్డు మీద యే పుస్తకము
‘శుభవైవాహిక’, మీ ఆదర్శము తెలుపండి.
మేము మీకు రాబోయే వత్సంపునందులో, తరుగు
ముఖ్య సంఘటనలు

అనగా వ్యాపారంలో
రాధ వడ్డలు, వర్ష
మోత ప్రమాదాడ
ప్రాన్యపర, పిల్లల
అనవం, వివాహం,
మరియు సంవత్సరము

మరియు చెడు వడ్డలు తాళుకు శాంతి చేసుకోను
విధానములు రూ. 1-25 లోక పంపెదము. పో
స్టల్ ఆదనం ఒకదానిచేతపుస్తకం పంపిండు.

PT. DEV DUTT SHASTRI
RAJ JYOTISHI (WAPM)
P.B. 86, JULLUNDUR CITY.

మీకు ఆనందాన్నిచ్చే పుస్తకాలు

1. తెలుగు కోర్కె - మీ జీవితమును సంతోషముగా మారుతుంది. రూ. 5-00
2. అదృష్టవశాత్తూ - మీరు అదృష్టవశాత్తూ ఉన్నారని తెలుసుకోండి. రూ. 3-00
3. శుభవైవాహిక - చివరికి మీరు అదృష్టవశాత్తూ ఉన్నారని తెలుసుకోండి. రూ. 3-00
4. ముగ్ధుల కోరిక - మీరు అదృష్టవశాత్తూ ఉన్నారని తెలుసుకోండి. రూ. 3-00
5. చివరికి మీరు అదృష్టవశాత్తూ ఉన్నారని తెలుసుకోండి. రూ. 3-00
6. ముగ్ధుల కోరిక - మీరు అదృష్టవశాత్తూ ఉన్నారని తెలుసుకోండి. రూ. 3-00
7. చివరికి మీరు అదృష్టవశాత్తూ ఉన్నారని తెలుసుకోండి. రూ. 3-00
8. ముగ్ధుల కోరిక - మీరు అదృష్టవశాత్తూ ఉన్నారని తెలుసుకోండి. రూ. 3-00
9. చివరికి మీరు అదృష్టవశాత్తూ ఉన్నారని తెలుసుకోండి. రూ. 3-00
10. ముగ్ధుల కోరిక - మీరు అదృష్టవశాత్తూ ఉన్నారని తెలుసుకోండి. రూ. 3-00

ఇండియాలో మొదటి దఫా E-70 స్టాండ్ రూ. 100/- లో

3 బ్యాండ్, ఆర్ సర్క్యూ
సర్క్యూట్ (ట్రాన్సిమిటర్
(2 ఏంజు గ్యారంటీ)
కొద్ది స్టాండ్ గలదు.

వాల్చర్లం. మీ కలుసుకోండి.

EVERY ELECTRONICS
INDUSTRIES,
922, Kūqā Rohilla Khan,
Dārjā Ganj, Delhi-6.

అచరాదిత

మానూ... కలెక్షన్ చేసుకోండి.
దూరంగా రాధ, ఎ. రో యువకుని కళ్ళుగా
నడుస్తూ కనిపించింది. అలా నడిచేస్తూనే
సవరలోలో రాసుకుంటూ నడుస్తూన్న
రాధను చూస్తుంటే మాధవికి ఎట్టె
ట్టుగా తోచింది. అంతకుముందు రాధతో
కనిపించే యువకుడు కాదు అతను, రోజు
కొక యువకునితో అలా వంతరించే రాధ
జీవితం, ఎటు పోతుందో, ఎక్కడకుపోయి
ఆగిపోతుందోననే దిగులు కలిగించింది
మాధవికి. ఏమయినాసరే రాధను మంచి
మార్గంలో పెట్టుటం, ఆ ఇంటికి పెద్ద
పిల్లగా అన బాధ్యత వుంది!

ఆ యువకుడు, ఇంటికి అల్లం త
దూరంలో ఆగిపోయాడు. ఇద్దరూ వో
క్షణం ఏదో మాట్లాడుకున్నారు నిలబడి.
ఆ యువకుడు తన చేతిలో వున్న ప్యాకెట్ ను
రాధ చేతికిచ్చి, ఆమె చేతిని ఒకసారి
తన చేతిలోకి తీసుకొని వదిలి వెళ్లి
పోయాడు. రాధ ఇంటికేసి నడక సాగిం
చింది. మాధవికి కంపరమెత్తవట్టాయింది.
గది గబా డబా దిగి కిందకొచ్చింది.

రాధ చేతిలో ప్యాకెట్ లోలో వలకు
వచ్చింది. మాధవిని చూసే చూడనట్లే
నిర్లక్ష్యంగా లోలకు వెళ్లిపోయింది.
మాధవి రాధ వెనకే గదిలో ప్రవేశించింది.
రాధ చేతిలోని ప్యాకెట్ విప్పింది. మున్ను
వన్నె ధర్మవరం పట్టుపర. మాధవి
తెల్లబోయి చూసింది. రాధ వీర చెట్టులో
పెట్టి వెళ్ళు మర్చింది. గది గడలో
నిలబడి వున్న మాధవి చూసి చూడం
చిట్టించుకొంది.

‘రాధా!’ కలుపుగా వుంది మాధవి
స్వరం.

‘ఏం?’ అన్నట్లు నిర్లక్ష్యంగా
చూసింది రాధ మాధవి ముఖంలోకి.

‘ఆ వీర ఎక్కడిది? అంత ఇగిలైన
వీర కొవటానికి వీరు అంత రంగు
ఎక్కడనుంచి వచ్చింది?’ మాధవి రాధ
ముఖంలోకి తీక్షణంగా చూస్తూ ప్రశ్నిం
చింది.

‘ఏం వీరు చెప్పారా?’ స్వగంలో నిన్న
కొన్నింటికి మాధవికి కోపం ఎక్కువయింది.
‘అవును!’

‘మీరుకో తెలుసుకోవచ్చురా?’
‘ఈ ఇంటికి నేను పెద్ద బిడ్డగా,
నీకు అక్కగా...’

‘నానా అలాగా? అంటే నేను నీ అడు
పల్లెలో పుండాలంటావు?’ వామ్యం
పెద్దది చెప్పూ కసిగా అడిగింది రాధ.
రాధ స్వరంలోని తీవ్రతకు మాధవి
కొంచెం వెనక్కు తీసింది.

‘అది కాదు రాధా! మువ్వలా పురుషు
లతో పెద్దలనిడిగా తిరగటం ఏమీ బాగా
లేదు. చూసేవాళ్ళు ఏమనుకుంటారు?
వెంట్రును నేనూ వాళ్ళే పాతులూ
నినీమాకు వెళ్ళే అక్కడ మనస్థిరమూ,
ఇద్దరు మగవాళ్ళతో నీనీమాకు వచ్చావు.
నాకు తెలి కొట్టే నీవట్లు యింది. ఇంటి
రైల్వో లేదే విచ్చేశాను.’

‘ఇంతా?’ స్వగంగా ప్రశ్నించింది
రాధ.

‘ఈ అకరకాల వీరలు నీకు విక్కడ
నుంచి వస్తున్నాయి? ఇప్పుడు నేను
చూడలేదునున్నావా? వాడెవడో నీది
చివరనుకూ వచ్చి నీచేతికి ప్యాకెట్
ఇవ్వడం చూశాను.’

‘అంటే ఏమంటావ్?’
‘కాస్త ఇంగిలెజ్జా సంతో ప్రవర్తించ
మంటాను.’

‘అలాగా? మధురీ నీవు ఏకాచ్ఛ
కొట్టించి ఇంగిలెజ్జా సంతోనేనా?
ఆ అర్థాంత స్వధుకు ముండిచెయ్యి చూపించి
బాకలో సార్కులకు అరగటం కూడ ఇంగిలె
జ్జామేనా?’

‘రాధా!’

‘ఏంకరలా అదుస్తావు నన్ను
మాటంటే? నేనే అప్పునములు చెయ్యటం
లేదు. పురుషులతో స్వతంత్రంగా తిరిగి
సంగమాత్రందేత అడవాళ్ళు చెడిపోతు
న్నారనుకోవటం తమ అజ్ఞానాన్ని బయట
పెట్టుకోవటమే. అడవాళ్ళు అడవాళ్ళూ
మహిళాగా వున్నట్లుగా, మగవాళ్ళూ
‘మహిళాగా వున్నట్లుగా, మగవాళ్ళూ మగ
వాళ్ళూ - అడవాళ్ళూ ఎందుకుండకూడదు?
నీలా నీకు మగవాళ్ళంటే భయం లేదు?
సంఘం అంటే అంతకంటే నంకు లేదు?
నాకు అజ్ఞానానందం వుంది. నా ఇష్టం
లేకుండా నీ మగవాడగా నామీద చెయ్య
వేసే భైష్ట్యం చెయ్యలేదనే నమ్మకం

నాకుంది. మేగవాడు అడదాన్ని అమె ఇష్టంలేకుండా ఏదో చేసేస్తాడనే విషయాన్ని నేను నమ్మును.' రాధ అనేకంతో మాటలు పెగలక ఆగిపోయింది.

మాధవి ఆశ్చర్యంగా రాధ ముఖంలోకి చూస్తూ నిల్చుండిపోయింది.

వో తనం ఆగి రాధ మళ్ళీ అందుకొంది. 'నాకవ్వన్నీ ఎక్కడనుంచి వస్తున్నాయనీ, ఎవరిస్తున్నారనీ కాదూ నీ అనుమానం? కొండరు యువకులు నాచుట్టూ భ్రమరల్లా తిరుగుతున్న మాట నిజమే. నా అనుగ్రహంకోసం నాకు రకరకాల బహుమతుల్ని ఇవ్వటానికి పోటీ పడుతున్నారు. వాళ్లందరూ సూపేరీ నిజమైన నిష్కల్మషమైన ప్రేమనని నేను భ్రమపడటం లేదు. వాళ్లు నన్ను భ్రమపెట్టి తమకోర్కెల్ని తీర్చుకోవాలని చూస్తున్నారు. నేను వాళ్లను మూర్ఖుల్నిచేసి నాకు కావాల్సిన పస్తువుల్ని సంపాదించుకుంటున్నాను.'

రాధను చిన్నపిల్లగానే ఊహించుకుంటూ వచ్చిన మాధవికి రాధమాటలు మతి పోగొట్టాయి. తెల్ల పోయి చూడటం అప్పించి ఏమీ మాట్లాడలేక పోతుంది.

'ఒక విషయం గుర్తుంచుకో, నేను మార్గం తప్పి ప్రవేశించాలనుకుంటే నన్నెవ్వరూ అవలేరు. నాకు కావాల్సిందీ, నేను మనసారా కోరుకొనేదీ నిర్భయంగా చెయ్యగలను. అనననరం గా వామిద పెత్తనం చెలాయించటానికి ప్రయత్నించకు. నా స్వనిష్యాలతో జోక్యం కలుగజేసుకోకు. నేను ఇప్పటికే రచయిత్రిగా కొంత పొనాన్ని సంపాదించు కున్నాను. నీకంటే నేను ఎక్కువ చదువుదాను. ఎక్కువ ఆరోచిస్తాను. నాకు నచ్చిన మార్గంలో నేను నడుస్తాను. నీలా ఎదీ తేల్చుకోలేక, నాకేది రానాలో నాకే తెలియని పరిస్థితిలో నేను లేను.'

'ఏవిట్రా అన్నానను రారేం? ఎంత సేపు కబుర్లు!' అంటూ పరమేశ్వరి వచ్చింది.

మాధవి తృప్తిపడి నంటింటోకి పడింది. రాధ తువ్వాలూ, నబ్బుపెట్టా తీసుకొని 'బాతరూం'కేసి పడింది.

ఆ రాత్రంతా మాధవికి కంటిమీదకు కునుకురాలేదు. రాధ ఎంత విదిగిపోయింది?

ఏన్నిమాటలు మాట్లాడింది? అలాంటి భావాలు రాధలో ఎలా ప్రవేశించాయో! రాధ సందియుగంలోని స్త్రీకి ప్రణాదితా మాట్లాడింది. ఆమెలో ఏదో తుఫాను చెలరేగుతోంది. కసి కట్టలు తెచ్చుకుంటుంది. చివరకు రాధ జీవితం ఏమవుతుందో, తెగిపోయిన గాలివటలా గమ్యరహితంగా విహరిస్తున్న అమె జీవితం ఎటు చివరకు ఎక్కడపోయి వారిపోతుందో! అది ముళ్ల కంచేమీదయినా వాలవచ్చు లేక నందవనం మీదయినా వాలవచ్చును. రాధ జీవితాన్ని గురించిన ఆలోచనలు మాధవి మనస్సును అమితంగా కలవరపెట్టు పోయాయి.

రాధ అన్నట్లు నిజంగానే తనకేం కావాలో తనకే తెలియదు? అవును? ఇంతవరకూ తనకు మధుకావో, బావ కావో కూడా సరిగా నిర్ణయించుకోలేక పోయింది. అందుకే తను మధును...తనను అంతగా ఆరాధించిన వ్యక్తిని...తనకోసం ఎలాంటి కష్టపన్నయినా నవ్వుతూ భరించిన మధును ... తను తెలిసి తక్కువగా దూరం చేసుకొంది. తనకు నిజంగానే రాధ కున్నటువంటి ధైర్యం లేదు. తను తప్పక మధును వెతుక్కుంటూ వెళుతుంది. ప్రపంచంలోని మరే శక్తి తనను మధునుంచి వేరు చెయ్యలేదు.

తెల తెలవారుతుండగా ఆలోచనలనుంచి విద్రులోకి జారిపోయింది మాధవి.

* * *

శకుంతలను తీసుకొని పరమేశ్వరి బయలుదేరుతూ వుంటే మాధవి పిల్లను హృదయానికి గాఢంగా హత్తుకుంది. పెంచిన సుమకారంలో మాధవి సునస్సుకానికై నిలిచింది. కళ్లలో నీరు కుళ్లు తరిగింది. 'అక్కా నన్ను డిమిండు, నీకు మాట ఇచ్చిన ప్రకారం నీ బిడ్డను వా బిడ్డగా చేసుకోలేని అనమరురాలను.' అంటూ శ్యామలకు మనస్సులోనే క్షమా పని చెప్పింది. శిశుశాస్త్ర భార్యను బవ్వవరకూ దిగబెట్టుటానికి బయలుదేరాడు. మాధవికి అంతవరకూ కూడా వెళ్లాల్సిన అనసరం కలగలేదు. పరమేశ్వరి పిల్లను తీసుకొని రిక్తా ఎక్కుచూ వుంటే మాధవి దిగులుపడి గడవలేనే నిల్చుండి పోయింది. రిక్తా కదిలిపోతుంటే కన్నీటితో పసిదాన్ని సోగసంపించి మాధవి. తీరా లోపలకు వచ్చాక ఇల్లంతా జాఫరు మంటూ బోసిగా, ఖాళీగా కనిపించింది. శకుంతలను దూరం చేసుకొన్న జాడ ఒక వైపు, మధును దగ్గర చేసుకోబోతున్న ఆనందం మరోవైపు, వీకటి వెలుగుల్లా ఆమె హృదయాన్ని చుట్టి వేశాయి.

మాధవి తన పెద్ద హ్యాండ్ బ్యాగ్ ను తీసుకొని, అందులో ఒక ఏరా, జాకెట్ పెట్టుకుంది. రాజారావు సంపించిన డబ్బు కవరుతో బ్యాగ్ లో పెట్టుకొంది. బయటకు రాబోతున్న మాధవికి రాధ తన గదిలోకి నమ్రా ఎదురైంది. మాధవి

నీకాని నీయని ఇది! ఇహనే బతకను
నీదేమిల్ల దిక్కు తర్వాత బ్రతకడం
కల్ల దేవుడేమో!

శకుంత

ప్రశ్నార్థకంగా రాధవైపు చూసింది:

‘ఇకంజను ఎందుకు అమ్మ తీసు కెళ్లి బోయింది. బావ సంపించున్నాడా?’ కుతూహలం ఆమె స్వరంలో స్పష్టంగా ద్యోతకం అయింది.

‘అవును!’ మాధవి ముక్తసరిగా జవాబిచ్చింది.

రాధ వోళ్లం రాధ ముఖంలో గుచ్చి చూసింది. అక్కడ ఆమెకు ఏ భావమూ గోచరించలేదు.

‘బావ పెళ్లి చేసుకోవటం లేదా?’

‘ఏమో నాకేం తెలుసు?’ మాధవి విసుగ్గా అంది.

‘నిన్నే చేసుకుంటా ఉనుకున్నాను?’ రాధ స్వరంలోని వ్యంగ్యం మాధవికి చెంపరెబ్బ కొట్టినట్టయింది.

‘రాధా! ఏమిటా వాగుడు?’ అంటూ మాధవి విసురుగా బయటకు వెళ్లి పోయింది.

అలా వెళ్లిపోతున్న మాధవికేసి జాలిగా చూస్తూ రాధ నిట్టూర్చింది. ఆ సమయంలో రాధను మాధవి మాడ గలిగితే, రాధకు తనమీద అను ఊహించు కొంటున్నలాంటి కసిగానీ, కోపంగానీ, ఏమీ లేదని తెలిసిపోయేది ఆమెకు.

మండుత్తన్న జ్యోతిమీద బుట్ట బోర్లించినట్టు అప్పుడే ఆకాశంలో వెలుగు తెరిపోతూంది. దుమ్ము రేపుతూ వచ్చి ఆగింది బస్. బస్ దిగి కాలిబాటన ఊళ్లోకి నడక సాగించింది మాధవి. మాధవికి ఆ సరే వాతావరణంలో వో వింత ప్రశాంతత గోచరించింది. నకులలు ఇళ్లకు తిరిగొస్తున్నాయి. పిల్లలు గుంపులు గుంపులుగా చేరి రకరకం ఆటలు ఆడుతున్నారు. దాదాపు అన్ని ఇళ్లకూ వీధివాకిలికి ఇరువైపులా రాతి అరుగులు పున్నాయి. వయసు ముళ్ళినవారు అరుగులమీద కూర్చొని పున్నారు. మాధవి, చిన్నతనంనుంచీ బస్లోనే పెరిగిన మాధవి, ఆ వరిన రాల్చి ఉక్కుంతో నరికితిస్తూ నడుస్తూంది. పిల్లల దగ్గిర్నుంచీ పెద్ద వాళ్ల వరకూ, వీధిలో విదురైన ప్రతి ఒక్కరూ, తననో వింత పనులను చూసినట్టు చూస్తున్నారనేది గ్రహించ

అపరాధిత

చిన మాధవి తనలోకి అనే కుంచించుకు పోసాగింది. సమిట చెరగును భుజాల మీదగా కప్పుకొని, తల వంచుకొని గబగబా నడక సాగించింది.

ఊరు చోరాస్తా చేరుకున్న మాధవికి ఏటు వెళ్లాలా అనే సందేహం కలిగింది. తనను వో వింత జంతువులా చూస్తున్న వాళ్లను ‘ఫలానావారి ఇల్లు ఎక్కడ’ అని అడ. లంటే మాధవికి అభిమానంగా వుంది. అయినా తప్పదు అనుకున్న మాధవికి రచ్చబండమీద కూర్చొని వున్న కొందరు పెద్దలు తనకేసీ చూస్తూండటం కనిపించింది. ధైర్యం చేసి రచ్చబండ దగ్గరకు వెళ్లింది.

‘ఏంమా? ఎవరిల్లు కావాలి?’ సందేహిస్తూ నిల్చున్న మాధవిని ఓ గుబురుమీసాల ముసలాయన ప్రశ్నించాడు. అతని కంఠంలో ఆశ్చర్యంతోపాటు ఖేద రణకూడా నిండివుంది.

‘పాపయ్య కాస్తి గారి ఇల్లు!’ చిన్నగా గొణిగింది మాధవి.

‘ఏ పాపయ్యకాస్తి? ఈ ఊళ్లో ఇద్దరున్నారు?’ అన్నాడు లంక పొగాకు చుట్ట తాలుకు పొగమ గుప్పగుప్ప వదులుతూ.

మాధవికి ఏం చెప్పాలో తెలియక

అన్నం పండే పద్ధతి

అన్నం అందరూ వండకలరు. కాని కొందరు పేస్టులా వండేస్తారు. కొందరు మేకుల్లా వండేస్తారు. మొదటిది చూడ్డానికి బాగుండదు. రెండోది తింటే కడుపునొప్పి! అన్నానికి పెట్టిన దినరు సలసలాడుతున్నప్పుడు ఓ మూను నూనె వేసి తరువాత బియ్యం కడిగి పోయాలి— అప్పుడే ఉడుకుతున్నప్పుడూ తరువాతాకూడా అన్నం విరివిరలాడుతూ చక్కగా ఉడుకుతుంది.

కూనం వహించింది:

‘ఇంటి పేరేమిటమ్మా?’ అన్నాడు రాఫుపాటి ముసలాయన.

ఇంటి పేరేమిటో మాధవికి తెలియదు. మధు ‘ఏ’ అని రాసేవాడు.

‘వాళ్ళ బ్యాపిషేరు మధు. ప్లాదరా బాడులో ఉద్యోగం చేస్తూంటాడు. ఇంటి పేరు ‘ఏ’ అని రాసేవాడు.’ అంది మాధవి చిన్నగొంతుతో జంకు జంకుగా.

ముగ్గురు పెద్దమనుషులూ ఒకరి మొఖాలు ఒకరు చూసుకొన్నారు. పాదం నందునుంచి చీల్చుకుంటూ సూర్యకీరణాలు వచ్చినట్టు, గుబురు మీసాల నందుల్నించి హాసరేఖలు ముందుకొచ్చాయి. గుబురు మీసాల తాలుకు పెద్దమనిషి ముఖంలోకి, అతని చిరునవ్వు ‘అలా చెప్పు. అబ్బాయిని వెతుక్కుంటూ వచ్చిన పట్నం అమ్మాయిని అన్నమాట!’ అని నిలదీసి అడిగింది అతని చిరునవ్వు. మాధవికి అక్కడ నిల్చేవాలంటే ఇరుగ్గా, ఇబ్బందిగా వుంది. అక్కడనుంచి పారిపోగలిగితే బావుట్లా అనిపించింది. తను ఇలా వచ్చివుండాల్సింది కాదని పించింది.

‘ఈ వీధినే వెళ్లి రెండో నందు... కుడివైపు రెండోనందులో చివరి డాబా ఇల్లే మధుమూదనరావు ఇల్లు.’ అన్నాడు వో వయసుమల్లిన పెద్దమనిషి.

బ్రతుకు జీవుడా అనుకుంటూ మాధవి అక్కడనుంచి ముందుకు నడిచింది. ఆమె ఎంతవేగంగా నడుస్తున్నా ఆ పెద్దమనుషల తాలుకు చూపులు తనను వెంటాడుతున్నట్లే అనిపించింది మాధవికి.

సరేలూర్లు స్వర్గసీమలని వింది. కాని తను కాలుపెట్టిన క్షణంనుంచే తనకు అది సరకసీమలా, చాలా ఇరుగ్గా అనిపిస్తోంది. చిన్నతనంనుంచీ బస్లోనే పెరిగి పెద్ద ఒక్కసారి వల్ల టూర్లో కాలుపెట్టిన వాళ్లకు వల్ల వాతావరణం అలాగే అనిపిస్తుందో ఏమో?

(ఇంకా ఉంది)

“బాబూ, లేమ్మా లే, యింతపేపు పెడుకో కూడదు. అందరూ లేచిపోయారు.” విజయ దినచర్యలో వో భాగం కొడుకుని విద్రుదలెడంతో ప్రారంభం అయింది.

బద్ధకం! కళ్ళు తెరిచాడు యెనిమిదేళ్ళ బాబు. తల్లిని చూడగానే చివ్చ చిరునవ్వుకటి నీసరి మళ్ళీ కళ్ళు మూసుకున్నాడు, చిలిపిగా.

‘లే బాబూ,’ బుజ్జగింపుగా తంసిమిరింది విజయ. కొడుకు పుట్టి, కొంత యెదిగాక భర్తకి మేలుకొలుపు పాడినా పాడకపోయినా రోజూ పొద్దున్నే బుజ్జగించి బాబుని లేపాలని ప్రయత్నిస్తుంది. రనావని చెయ్యలేనని తెలిసినా తన ప్రయత్నం మాత్రం మానదు.

‘నాన్నా లేవరా?’ బాబు వక్కపేతే యిటూ అటూ దొర్లాడూ.

‘లేచి గంటయింది. నీళ్ళు కూడా పోసేసుకున్నారు. తే మరే.’

‘డాడీ లేచితేనే లేస్తాను. మనోబాగా లేవస్తూ’ అయివ్వత తెలియచేసాడు బాబు.

‘తండ్రీకి తగ్గి కొడుకువే’ చిరుకోతం పటిష్టా వెల్లిపోయింది విజయ.

బాబుని రోజూ వాళ్ళనాన్న ‘పాల్లో గుడ్డమార్చింగ్.’ అంటూ లేపుతాడు. ఆ మాటల అర్థం బాగా తెలియకపోయినా ముఖం చింకిరాటంత చేసుకుని లేస్తాడు బాబు వెంటనే శ్రీ కాంత్ బుగ్గిలిల్లి ‘గుడ్డబాయ్’ అంటేనే బాబుకి తప్పిస్తే. ఆ విధింగా ప్రారంభం అవుతుంది సాధారణంగా ప్రతి ఉదయం.

శ్రీ కాంత్ నేనరు వదవటం అయ్యాక, బాబుని ఏర్పి కొంతపేపు వాళ్ళో కూర్చోపెట్టు కుని కబుర్లాడతాడు. వార్షికారి వాళ్ళో కూర్చుని ఆయన చెప్పే సంగతులు వివటమంటే బాబుకి చాలా సరదా. ఆకాశంతో ఝామ్మని యెగిరి పోయే విమానాలగురించి స్పృహకు చేరే కిచ్చలు వింటూంటే, బాబుకి తమకూడా పేర్ల వాడయిపోయి నాన్నారిలా వో బుల్లి విమానం నడిచెయ్యా అనిపిస్తుంది. వెంటనే అడిగేస్తాడు ‘నాన్నా. నేనెప్పుడు నీ అంత అవుతాను’ అని.

‘బాగా బుద్ధిగా వదువుకుంటే, అప్పుడు’ అంటాడు శ్రీ కాంత్. అలాగే

నేనుడునివిదాడు

వి.విజయమూర్తి

అన్నట్టు తలొపుతాడు బాబు.
‘నాన్నా, మరేం, అప్పుడు నేను కూడా నీలాగే మాంచి బోపీ పెట్టుకుంటాను కదూ. అప్పడించక్కా తెల్ల బట్టలేమ్మని నీకన్నా జోరుగా విమానం

నడిపేస్తా’ అంటాడు ఊహల్లో లేచిపోతూ.
‘మరి నన్నెక్కించుకుంటావా?’ శ్రీ కాంత్ అడుగుతాడు.
‘నా’ కళ్ళిగిలేస్తాడు బాబు తమా

**దేహపుష్టికి
ఆరోగ్యానికి**
గుండె-డిగోహాలాద్యలవారి
జీవామృతం
1998 నుండి ప్రసిద్ధి గాంచినది

అయుర్వేదార్థమం
(ప్రైవేట్) లిమిటెడ్
మదరాసు-17.

వాయిదాల చెల్లింపునై ట్రాన్సిస్టర్

సౌండ్ ర్
(గ్యారంటీ)
వలతురు. 5/-వంతున
చెల్లించి, 3 బ్యాండ్ ఆల్ వర్క్డ్ పోర్టబుల్
ట్రాన్సిస్టర్ పొందండి. ప్రతి గ్రామమవకు
వెట్టబానునకు వందగలము. వివరములకు:
AMBA AGENCIES (60)
Model Town, Delhi-9.

డి ర రో గు ల కు

డి ట్ల మ వై ద్య ము
వపుంసకత్యము, శుక్ల నష్టము,
హస్త ప్రయోగము, అపంబుస్త్రి,
ఉబ్బుము, (దమ్ము) బోడకాల్లు, చెపుడు,
కడుపునొప్పి, కుమ్మ, బొల్లి, చర్మవ్యాధులకు
పోవలద్యరా కూడా వైద్యము చేయబడును.
శ్రీ. బాలాజీ వైద్యశాల,
డా. పి. కుమారస్వామి దేవర,
ట్రావెల్స్ బంగళా రోడ్, తెనాలి.

ఎలెక్ట్రిక్ & రేడియో
ఇంజనీరింగ్ కోర్సు
ఎలెక్ట్రిక్ ఇంజనీరింగ్, రేడియో రిపేరింగ్,
రింగ్, అసెంబ్లీంగ్, ఎలెక్ట్రిక్ మావర్
వైజరి, వైరింగ్ వగైరాలకు సమగ్రమైన
గైడ్ (800 బొమ్మలు కలిపి).
ఉ. 12-50. ఎ.పి. పోస్టల్ రు. 2.
Mr. CHANDRAS (E)
Box No-1271. Delhi-6.

దేముడు పిలిచాడు
షిగ.
'అమ్మనా?'
ఈసారి బాబు కొంచెం ఆలోచించి
వట్టు కనిపిస్తాడు.
'వద్దు నాన్నా! అమ్మకి భయం'
అంటాడు.
శ్రీ కాంత్ కి కొడుకంటే చాలా
యిష్టం. అసలు బాబుకి నిన్న నయను
మంచి తండ్రిగగ్గరే మాలిమి యెక్కున.
శ్రీ కాంత్ యింట్లో శున్నంతసేపూ
నాన్నా నాన్నా అంటూ తండ్రివెనకే
తిరుగుతాడు బాబు.
సాయంత్రం బడినుంచి వచ్చేసిన
బాబు అమ్మ చేసిన చేకోడిలు జబులో
నింపుకుని తాతయ్య దగ్గరికి పరిగెత్తాడు.
ఎప్పుడూ యేవో మండలు మారుతూ,
గంగురంగురి సీసాల్లో నింపుతూ కాలం
గడిపే తాతయ్యని 'మాస్తే చాలా
తమాషాగా వుంటుంది బాబుకి. బారిపోయే
కళ్లద్దాల్లోంచి చూస్తూ మధ్యమధ్య
వాటిని పెక్కి యెగతొసుకుంటూ చాలా
విచిత్రంగా కనిపిస్తాడు తాతయ్య.
తాతయ్య గదినిండా యేవో వేరు
ముక్కలూ, గజా బాజీల్లో అకులూ
యింకా యెన్నెన్నో వుంటాయి.
'ఒరేయ్, అది ముట్టుకోకు, యిది
ముట్టుకోకు' అంటూ హెచ్చరిస్తూం
టాడు బాబుని తాతయ్య.
'తాతయ్యా, తాతయ్యా' గదిలోకి
గంతుతూ గట్టిగా అరిచాడు బాబు.
చేస్తూన్న పనాపి కళ్లద్దాల్లోంచి
వాలుగా చూసాడు ముసలాయన.
'మరేం. యివాళేమో! వో బుల్లి
విమానం చూసాను తాతయ్యా దాని
బుర్రమీద పేద్దపక్రం గరగా తిరుగు
తుంటే యెంత బావుందని?' నాన్నగా
రుంటారా అందులో?' అసలు బాబు
ఈ ప్రశ్నని అమ్మనే అడిగాడు రాగానే.
కానీ తనేం జవాబు చెప్పలేదు. చేకోడిలు
చేస్తూ ఆ...ఊ...అంటూ సమాధానం
యిచ్చింది. అలా జవాబు చెప్పే బాబుకి
వచ్చుదు.
'అబ్బే, నాన్నగారు మరోవిమానంలో
ఉంటారా!'

'ఏం, యిందుకో యెందుకుండరు
తాతయ్యా' బాబు త్వరలో వదిలేరకం
కాదు.
'నాన్నగారు యింకో పేద్దవిమానం
వదుపుతారు, అందుకని.' బాబుకి యీ
సమాధానం రుచించలేదు.
'ఏం, యిదెందుకు నడవరు? ఈ
బుల్లి విమానం బావుంటుంది తాతయ్యా.
నువ్వు చూసావా? అసలిది యెంత
తక్కున యెక్కులో యెగిరిందో!...
మరయితే చక్రం దాని బుర్రమీద
యెందుకుంది?' బాబు మనసులో దాగిన
ఆలోచనలు ప్రశ్నల రూపంలో వచ్చే
స్తున్నాయి.
చిన్నపిల్లలు ఒక్కోసారి మాటిగా
అడిగే అమాయకపు ప్రశ్నలకి సమా
ధానం చెప్పలేరు తల వెరిసినవాళ్లు.
అలాంటప్పుడు తమ అనమరతనని
చికాకుతో కప్పిపుచ్చుతుంటారు. అలాగే
తయారయింది. యిక్కడ తాతయ్య
పరిస్థితి. బాబు వేసిన యీ ప్రశ్నకి
యేమని సమాధానం చెబుతాడీయన?
'అబ్బబ్బ, నువ్వు నీ ప్రశ్నలూ...
తలా కాలోలేదు, మీ నాన్నని అడుగు'
అంటూ తెచ్చుకోలు విసుగుని ప్రదర్శిం
చాడు తాతయ్య.
'నీకు తెలిదా అయితే' బాబు రెట్టిం
చాడు.
తల అడ్డంగా అడించాడు తాతయ్య.
నిరుత్సాహంగా బాబు వీధిలోకి నడిచాడు.
ఆకాశంలో హెలికాప్టర్ యెగురుతూ
కనిపించింది. దాన్ని చూడగానే పోయిన
పుత్సాహం పుంజుకుంది బాబులో.
'ఇవాళ, నాన్నగారిని దీని గురించి
అడిగేయ్యాలి. నాన్నగారెంత మంచివారో!
తాతయ్యకి తెలిసి వెళ్ళే నాన్నకి తెలుసు
కదా. అసలు తాతయ్యకి విమానాచంటేనే
బోల్చుభయం!
'వేగిరంగా పెద్ద వా'డ యి పోయి,
యింటి విమానాన్ని నడపాలి. దృఢంగా
నిశ్చయించేసాడు బాబు కమమరుగవు
తున్న హెలికాప్టర్ ని చూస్తూ.
'దాన్ని హెలికాప్టర్ అంటారు. అది
గాలిలో పడి పోకుండా నింపొగలదు.
ఎక్కడపడితే అక్కడ అపచు' శ్రీ
కాంత్ హెలికాప్టర్ గురించి చెప్పాడు.

బాబుకి. అంతా దాగేస్తుంది కానీ ఎలా
'మమ్మ' పడితే అక్కడ అవచ్చు 'అనేదే
బోధపడలేదు బాబుకి. 'మరయితే దాన్ని
మనింటి దాబామీద కూడా అవచ్చా?'
ఉత్సాహంగా అడిగాడు.

'ఓ' అన్నాడు శ్రీ. కాంత్.
బాబు కళ్ళలో ఆశ్చర్యం తళుక్కున
మెరిసింది. నాస్యవేషేమాటలు వింటూంటే
బాబు వృధయం పుచ్చేగంతో గంతు
లేస్తూంది. అన్నింటికన్నా శ్రీ కాంత్

అయిన చెప్పే మోటి ఆ బాబుతో
కొండంత సంవరనాన్ని కలిగించాయి.
'రేపు నేను ఆ విమానంలోవే చాలా
దూరం వెళ్తాను. నేను వచ్చేదాకా అల్లరి
చెయ్యకుండా బుద్ధిగా వుండాలి మరి.'

పళ్ళలోని పగుళ్ళతో బాధపడటం దేనికి?

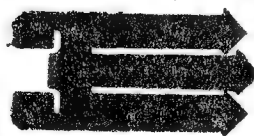

బినాకా ఫ్లోరైడ్ వాడండి

ఇది మీ పళ్ళలోని పగుళ్ళు మిమ్మల్ని బాధ పెట్టకుండానూ, దంతక్షయానికి దారితీయకుండానూ చేస్తుంది. బినాకా ఫ్లోరైడ్ మీ పళ్ళను గట్టి పరుచి, అరోగ్య శుభ్రతను ఉంచుతుంది. దంతక్షయానికి దారి తీసే పక్షంలో, వంటి ఎనామిల్, రెచ్చి తిన వియ్యమిండా ముమ్మందుగానే తాపాడుతుంది.

బినాకా ఫ్లోరైడ్ దంతక్షయంలోని ఒకే ఒక ఫ్లోరైడ్ టూత్ పేస్ట్ ద్వారా మాత్రమే ఫోర్మియమ్ హైడ్రో ఫ్లోరో ఫాస్ఫేట్ (యన్.ఎఫ్.ఎస్.ఎస్.) ఉంది. ఇది

- పోడిలో హానినే ప్రపంచదాన్ని తయారు చేయకుండా చేస్తుంది
- వంటి ఎనామిల్ గట్టి పరుస్తుంది
- తాపాడే వంటి పగుళ్ళను తాగుండా అడ్డకుతుంది

దంతక్షయాన్ని, పంటి పగుళ్ళని
అరికడుతుంది మూడు రకాలుగా
— బినాకా ఫ్లోరైడ్

ULKA-21-70

CIBA COMPANY

అన్నాడు శ్రీ కాంత్:

'అరే, వాన్నగరికి ఈ విమానం కూడా నడవటం వచ్చే! మరి తాతయ్య లాదన్నాడుగా. అయితే తాతయ్యకేం తెలి దన్నమాట.' బాబు విశ్వయించేసాడు.

ఈ కొత్త హెలికాప్టర్ నిగురించి రేపు బిల్లి అందరికీ చెప్పేయ్యాలి! బాబు మనసు రేపటికొనం తహతహ లాడింది. రేపు రానేవచ్చింది.

శ్రీ కాంత్ చాలా ఉత్సాహం గా ఉన్నాడు. చూస్తూండగానే ఎయిర్ టెండ్రియా వాన్ గుమ్మంముం దాగింది.

'నాన్నా, మళ్ళీ యెప్పుడొస్తావు?' బాబు ప్రశ్నకి రెండోజాల్ వచ్చే దీక్షని జవాబిచ్చాడు శ్రీ కాంత్.

'అమ్మదగ్గర అల్లరి చెయ్యకూడదు తల్లీ! మువ్వ గుడ్ బాయ్ నని అమ్మ చెబితే ికో మాంచి ప్రె జెంట్ యిస్తాను. సరేవా!' అన్నాడు. బాబు మంచి కుర్రాడిలా తలూపాడు.

శ్రీ కాంత్ బాబు ని యెత్తుకుని ముద్దు పెట్టుకున్నాడు.

విజయ ఆనందంగా తొండి కొడుకు అని చూపింది.

'ఏం ప్రెజెంట్ నాన్నా?' అడిగాడు బాబు.

'అమ్మకిచ్చి వెళ్తాను. మువ్వ చెప్పిన మాట వింటే ఆమె సీకిస్తుంది.' శ్రీ కాంత్ చిలిపిగా నవ్వు రా తోచికివెళ్లాడు.

దేముడు పిలిచాడు

తనవెనకే వచ్చిన విజయని రెండు చేతు లతో పెనవేసి దగ్గరగా లాక్కున్నాడు. ప్రేమగా హృదయంమీదకు వాలిపోయిన విజయ కళ్ళ లోకి చూస్తూంటే శ్రీ కాంత్ కి చాలా బా వుం టుంది. ఆమె మెత్తటి పెదవులని సున్నితంగా ముద్దు పెట్టుకున్నాడు శ్రీ కాంత్.

విజయ కళ్ళలో రెండు కన్నీటిబొట్లు కదలాడాయి. చూపుడువేటుతో కంటికోప లవ్వాడు శ్రీ కాంత్. విజయ జీవితంతో సాధారణంగా కలిగే మధురయిన మరపు రాని ఘట్టాల్లో యిదొకటి. శ్రీ కాంత్ ని యెక్కించుకుని ఎయిర్ టెండ్రియా వాన్ కదిలిపోయింది.

రెండురోజులూ వేగంగా గడిచి పోయాయి.

'నాన్నగారు ఈ వాళి వస్తారు' అను కున్నాడు బాబు. పక్కమించి లేస్తూనే వాన్నగారిని తల్లి కోగానే బాబులో ఉత్సాహం ప్రవేశించింది.

రోజూవచ్చి లేపే అమ్మకొనం బాబు కళ్ళు వెలికాయి.

'అమ్మా' పిల్చాడు. జవాబు లేదు. మరోసారి పిలిచాడు. వీధి వరండావైపు నుంచి యెవరో యేడుస్తున్నట్టు విని పించింది. భ యం గా వూ దా రోదన వింటూంటే. బాబునొళ్ళు జలదరిం చింది. 7 భరాగా 'అమ్మా' అంటూ

కరుగతాడు!

బాబుకి, వెక్కి వెక్కి యేడుస్తున్న విజయ కనపడింది. ఆ మె చుట్టూ పక్కింటివాళ్ళూ, యెదురింటివాళ్ళూ, తాతయ్యా...యింకా, చాలామందిన్నారు. బాబుకి భయంగా వుంది.

అమ్మ యేడవటం యేదాడూ చూడ లేదు బాబు. రోజూ నవ్వుతూ యేమ రయ్యే అమ్మ యెం దు కి లా యేడుస్తూ, న్నాదో అరణికాలేదు,

'అమ్మా' అంటూ హీనవ్యరంబో తల్లిని చేరుకున్నాడు. ఎంతమంది ఓదార్చిరా విజయదుఃఖం హెచ్చుతున్నదే తాని అగ్గలేదు.

కొడుకుని చూడగానే గుండె లవిసేలా యేడుస్తూ బాబుని హృద యానికి వాళ్ళు కుంచి. మరోక్షణంలో విజయకి స్పృహ పోవడమూ, చుట్టుపక్కలవాళ్ళూ బాబుని దూరంగా తీసుకోవడమూ జరిం యి.

జరిగేది చూస్తున్న బాబు ముఖంలో అతివేగంగా రంగులు మారాయి. ముందు బిగ్గిమెహంపేసి చివరికి యేడ్పు లంఘించుకున్నాడు.

అటు కొంతమంది తల్లినుట్టు మూగరు.

నిశ్శబ్దంగా రోదిస్తూ, మరనడిని వోచార్చటానికి తాతయ్య తలవీధాల ప్రయాల్నిస్తున్నాడు.

ముందురోజు రాత్రి కళకళ లాడుతున్న యిల్లు వొక్క రాత్రిలో మనోవిధారకంగా తయారయింది.

శ్రీ కాంత్ విమాన ప్రమాదంలో మరణించాడు!

భార్యనీ, కొడుకునీ, తండ్రినీ వదలి మరోలోకంలోకి వెళ్లిపోయాడు. అతడిని దేవుడు పిలిచాడు.

రోజులు గడవటం దుర్లభంగా వుంది విజయకి. ఒక్కసారి దుఃఖం దిగమింగలేక యేవరూ చూడకుండా చాలుగా రోదించేది. ఇంత చిన్నవయసులో ఆమెకి వగిలిన యీ అనూతంమంచి తెలుజోటం యేసుంత మలభం కాదు. రోజులు నిర్విరామంగా, నిర్విరారంగా సాగిపోతు వాళ్ళయి.

'అమ్మా, వాన్నెప్పుడొస్తాడు' అని ప్రతిరోజూ, క్షణక్షణం బాబు దీనంగా

నోషాకు తగలడం - పండువుతోవులేరా?

అటుగూతుంటే విజయపుడయం జవాబు చెప్పలేక మూగపోయేది బాధగా. విజయకి తెలుసు మరణించిన శ్రీ కాంత్ మళ్ళీ రాడని.

కానీ బాబు యింకా నాన్నగారు రపో మాపో వస్తారనే నమ్ముతున్నాడు. రోజు రోజుకీ బాబు గొడవ యెక్కువై పోతుంది.

ఇంత చిన్న వయసులోనే బాబు మనసులో చావు మొదలయిన భయంకర వదాబు గూడుకట్టుకోవటం విజయకి యిష్టం లేదు. కానీ యంతకాలమని దొడటం ?

బాబు వాకరోజు తాతయ్య, అమ్మ చెప్పే కబుర్లు నమ్మలేదు. ఎలాగయినా నాన్నని ప్రూఫ్ తీరాలని వెట్టువట్టాడు.

నాన్న మరింక రాడని బాబు పూద

యానికి మిస్సితంగా చెప్పాకా

'నాన్నగారు దేముడి దగ్గరికెళ్ళారు. ఆయనింక రారు' అతి కష్టమీద చెప్పింది విజయ.

'ఏం ? ఎందుకు రారు ?' విజయకి యేం సమాధానం చెప్పిలో తెలిలేదు.

'దేముడి దగ్గరకి వెళ్లినవాల్ని రారు బాబూ, దేముడు వాళ్ళని మరీ వంపడు.'

తాతయ్య బుచ్చిగింపుగా చెప్పాడు. ఎరరెన్ని చెప్పినా బాబు మనసులో యేదో అశాంతిగా వుంటుంది. అరోజు అమ్మ యెడ్డినప్పటినుండి మళ్ళీ అమ్మ కళ్ళలో వెలుగు నీ పెదవులపై చిరు నవ్వునీ చూడలేదు బాబు. అమ్మ అలా గంభీరంగా వుండటం బాబుకి నవ్వులేదు.

రోజు రోజుకీ నాన్నా నాన్నా అని కోరిక అంంంగా పాతుకు పోయింది. ఎన్నిసార్లు, ఎంతమందిని అడిగినా నాన్న దేముడి దగ్గరకి వెళ్లాడని దేముడు వాళ్ళని వంపడని మాత్రమే జవాబు వచ్చేది.

దేముడ్క్కడున్నాడో తెలియకానీ బాబుకి యెలాగయినా దేముడిని కల్చుకుని నాన్నారితో కబుర్లు చెప్పాలని ఆయన వళ్ళో కూర్చుని కబులు వివారిం పుంటుంది.

'అమ్మా దేవు డెక్కడున్నాడే ? నాన్న గారిని చూడాలనుందమ్మా, దేముడిదగ్గరి కెలా వెళ్లటం ?' బాబు వేళే ప్రశ్నల్ని అమాయకత్వంతో పాటు నాన్నగారంటే ఆ చిన్ని పూదయానికున్న ఆ స్వయం త గోపరిస్తూంది.

విజయ బాబుని దగ్గరకి తీసుకుని ముచ్చ

మరో సంతుప్తిచెందిన ఖాతాదారుడు

ఈయన ఒకప్పుడు అర్థిక ఇబ్బందుల్లో రాత్రింబగళ్ళు సతమతమయ్యేవాడు. కానీ ఇప్పుడో...హాయిగా అదమరచి ప్రశాంతంగా నిద్రపోతున్నాడు. దిగులు వగలులేని ఈయన మార్గదర్శి చిట్ ఫండ్ కాలా దారుల్లో ఒకరైనాడు. ఆ సంతుప్తివల్లనే ఇంత సుఖనిద్ర పట్టింది! మార్గదర్శి అతనికి 'ఇక భర్యా లేదు' అన్న భద్రతని సమకూర్చింది. ఆవసరానికి అదుకొనే పెద్దమొత్తం తనచేతి కందుతుందని తెలుసు !

అంట నగరాల్లో ఉన్న చిట్ ఫండ్ సంస్థలోకల్లా మార్గదర్శి సుస్థిరతా, భద్రతా కలిగిన పెద్దసంస్థ ! ఎదుగు బాదుగు లెకుండా పడివున్న మీ కబ్బుని సురక్షితమైన పెట్టుబడిగా మార్చాలనుకున్నారా ? అవే - దినదినాభివృద్ధిని, సంతుప్తిని పొందుతూన్న మార్గదర్శి చిట్ ఫండ్ కాలాదారుల్లో చేరవేరండ ! కచ్చరికాన్ని పొందండి !

కబ్బుకోసమేనా మీ పాత మార్గదర్శి ఫన్నది మీ చేత !

మార్గదర్శి
చిట్ ఫండ్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

హెడ్ ఆఫీసు: అవిద్ సెంటర్,
హైదరాబాదు-1 ఫోన్ : 48225
బ్రాంచి : విసెంటో రోడ్డు,
విజయవాడ-2 ఫోన్ : 7797.

kliron

ను తాతయ్య; బాబు మరింత దగ్గర
రాడు.

'ఒరే, దూరంగా వెళ్లు, చిన్న
శిల్పాలు దీన్ని ముట్టుకో కూడదు' గభ
రాగా కళ్లు చిట్టించాడు తాతయ్య.

'ఏం?'

'ఎందుకేమిటి? యిది విషం!'

ఉలిక్కిపడ్డాడు బాబు. గోపీ నాళ్ళమ్మ
యిది తినే దేవుడిదగ్గర తెలిపేయిందన్న
మాట. బాబుకి గోపీ మాటలు జ్ఞాపకం
వచ్చాయి.

'ఎందుకు తాతయ్య మరి దీన్ని
మారుతున్నావు? యిది తింటే యేం?'
ముసలతను చురుగ్గా జారిపోయే కళ్ళ
వృద్ధులు సర్దుకున్నాడు.

'తింటే చచ్చిపోతారు. జడ్డి ప్రశ్నలూ
నువ్వు. ముందు నువ్వసలు దూరంగా
వెళ్లు' అన్నాడాయన చెస్తున్న వనాసి.

'చచ్చిపోవడమంటే ఏమిటి తాతయ్య?'

తాతయ్యకి యెలా చెప్పాలో తెలీలేదు.

వానడం అంటే దేవుడిదగ్గర కెళ్ళడ
మన్నమాట' ఒరేయ్, నువ్వెళ్లి అడుక్కో,
నీ కవనసరంలేని ప్రశ్నలూ నువ్వు.'
కసిరినట్టన్నాడు తాతయ్య.

బాబు గదిలోంచి బయటకెళ్లి పోయాడు
యిద్దిగా. కిటికీలోంచి తాతయ్య చేపడి
మరించసాగాడు.

ముసలాయన మారుతున్నది వాక
దొషడం. ప్రాణం పోయ్యడానికి ఉపయో
గించే ఈ మందుతో ప్రాణం తియ్యటం
కూడా చాలా సులువే.

ముసలాయన మందుని చిన్న నీసాతో
కాచి, దాన్ని జాగ్రత్తగా తన మందుల
పట్టెలో పెట్టాడు.

తాతయ్య యిల్లు కదలగానే బాబు
చెమ్మడిగా అతని గదిలోకి వెళ్లాడు.

విజయ వంటింట్లో వుంది.

మందుల పెట్టెలో దాచిన నీసా బాబు
టంబ వడింది.

కొండంత సంతోషం కలిగింది బాబుకి.

మెల్లగా నీసాతో బయటకి వడిచి గది
కలుపులు జారేసాడు.

వంటింట్లోకి తొంగి చూసాడు బాబు.

అమ్మ వంట చేస్తున్నాది.

బాబు దృష్టి గోడమీది నాన్నగారి
పటమీద పడింది. చిత్రంలో శ్రీకాంత్
సాయిగా వస్తున్నాడు.

- నాన్నగారి పటం చూస్తూంటే
బాబుకి చాలా ఆనందంగా వుంది. నాన్న
గారి పటం వక్కనే వున్న దేముడి పటం
వైపు చూసాడు బాబు. దేముడు ప్రశం
తంగా వస్తున్నాడు.

'నీ దగ్గరికి వచ్చేస్తున్నాను ... మా
నాన్నని నా కిచ్చేయ్యి' బాబు మనసు
దేవుడిని కోరింది.

బాబు నీసామూత తీసాడు. ఎరటి
ద్రవం దీపం కాంతిలో మరింత యెర్రగా
వుంది.

బాబు మనసుతో భయం లేదు. తను
చేస్తున్న పనేమిటో తెలియని వయస్సుది.
బాబుకి వాక్కటే తెల్పు. అదే, తన
చేతిలో వున్నది తింటే దేముడి దగ్గర
కెళ్ళవచ్చు. అక్కడ నాన్న వుంటాడు.
అది చాలు బాబుకి.

నీసాతోని మందు ప్రశాంతంగా బాబు
గొంతులోకి దిగిపోయింది.

మరోక్షణంలో—

బాబుకి తల తిరుగుతున్నట్టు న్నించింది.
చుట్టూ నీ కెట్లు క్రమ్ముతున్నాయి.
కానీ...కానీ...ఆ మనక వెలుగులో దేముడు.
...నాన్న...కనిపిస్తున్నారు. నాన్న దేముడి
వాళ్ళో కూర్చున్నాడు. బాబుని చూసి
రమ్మంటున్నాడు.

బాబు విల్పునే శక్తి కోల్పోయాడు.
చేతిలోని నీసా జారి శబ్దం చేస్తూ, వగిలి
పోయింది. బాబు వెంటనే నేలమీద పడి
పోయాడు.

ఏదో పడిన చప్పుడు విని విజయ గజ

గజా అక్కడికి వచ్చింది. చెదరిన గజా
ముక్కలు. కూలిపోయిన బాబూ, కన్నీ
చాయి విజయకి.

'బాబూ' గభరాగా కొడుకుని చేరింది.

బాబుకళ్లు మూతలు పడబోతున్నాయి.

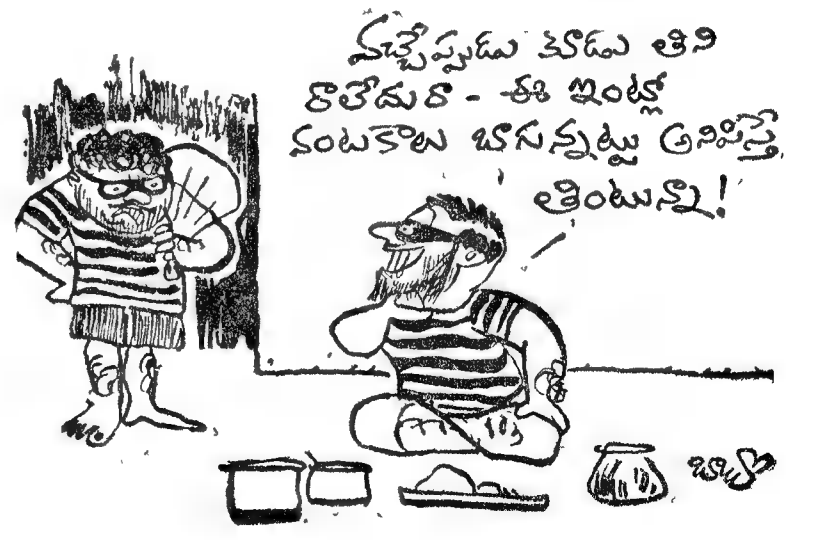
'అమ్మా' హీనస్వరంతో పిలిచాడు.

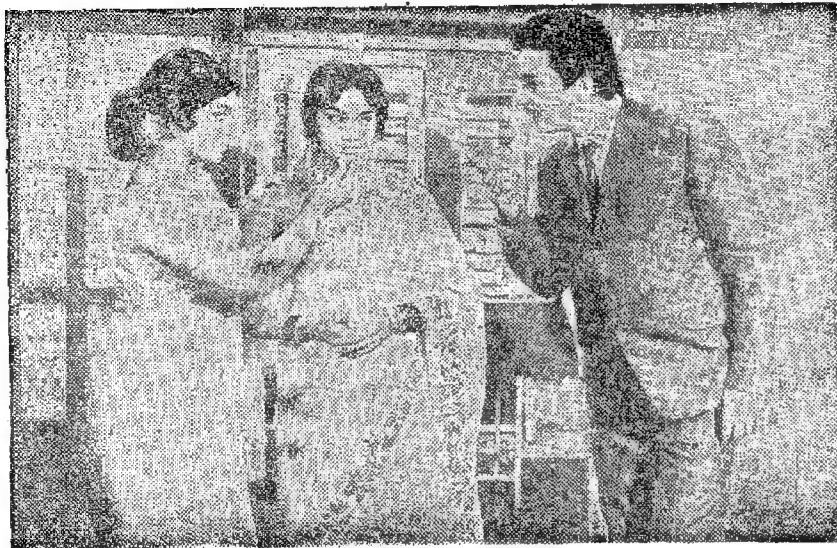
విజయ జరిగిందేమిటో గ్రహించలేక
కాయించి. బాబుకి యేదో అయిపోతున్నా
దని మాత్రమే తెల్సుకోగలిగింది. గట్టిగా
యేడమ్మా బాబు అలని ఒడిలోకి
లాక్కుంది.

బాబుకి అమ్మ కన్నీరు మసగ్గా కని
పించింది. అమ్మ యేడుస్తున్నది.
ఎందుకూ? తను దేముడిదగ్గరికి వెళ్తు
న్నాడుగా. నాన్నగారిని కూడా తెచ్చేస్తాడు
కదూ. మరెండుకు అమ్మ యేడుస్తుంది?
ఏమో? 'అమ్మా ... విషం... నేను...
నాన్నారూ...' బాబు మరి పలకలేదు. అతని
చిన్ని పెదాలమీద యెన్నటికీ మాయని
చిరునవ్వుమాత్రం మిగిలిపోయిందివిజయకి.
జీవితంలో మరేదీ మిగలేదు.
పలకమీద అంతకుముందు బాబు రాసిన
'నాన్న' అనే అక్షరాలు మాత్రం
మిగిలాయి.

అంతా అయ్యాక యింటికివచ్చిన ముసలి
తాత యీ దృశ్యమాని నిశ్చేష్టుడై
పోయాడు.

అందరి హృదయాలనీ కరగించిన
బాబు సోయిగా, చిరునవ్వుతో దేముడి
దగ్గర కెళ్లాడు. బాబుని దేముడు
పిలిచాడు. ●

“పెత్తందార్లు”లో విలయిల్లాల, సంధ్యాదాసే, శోభిని బాయి.

చిత్రసమీక్ష:

పెత్తందార్లు

■ ‘కున్నే వాడి దే కూమి’ అన్న వివాదంపై నిర్మించిన చోటి పేరి పిండికేట్ వారి ‘పెత్తందార్లు’లో గ్రామ జీవితాన్ని ప్రతిబింబించే చెయ్యాలనే ఉద్దేశ్యంతో—అక్కడి దొర్లవ్యాపి దురాగతాని జవరంజకమైన పినిమానుకరణం చెయ్యడం ద్వారా నిర్వాకలు ఆశయాన్ని వెలవెల్పుకున్నారనే చెప్పాలి.

తెండు కుటుంబాలు ఒక చలన చిత్రానికి నరిపడవ వైరుధ్యాన్ని పెంచు కుంటాయి. మామూలుగానే ఒక మంచి, ఒక చెడ్డ. చెడ్డ వాడైన యిండు కుటుంబ ముగ్ధులుగు శతకాయలు. వీరంతా కలిసి కథానాయకుడి విస్ఫూర్త స్వేచ్ఛ విలువని ప్రజలకి ప్రేక్షకులకి తెలియవరుస్తూ ఆ పాత్రధారి నటనని సానపడతూ తమ దౌష్ట్యాన్ని నిరూపించుకుంటూ వుంటారు. పాపం చెండవచ్చుడు దుష్టశిక్షణ శిష్టు రక్షణతో కథ సుఖాంత మవుతుంది. ఇది క్లీకరం ఇతివృత్తం మూత్రమే ఇందులో తేలేకనుంది జీవితాలు, వారి జీవన విధానాలు కలిసి కథని రసవంతంగా నడిపించాయి.

ఈ రకహా చిత్రాలు వారి వచ్చినప్పటి

టికీ ‘పెత్తందార్లు’ చిత్రంతో ప్రత్యేకత జూపి బాగా ఆకర్షిస్తుంది. భారీ తారాగణంతో నిర్మించిన ఈ చిత్రంలో యన్. టి. రామారావు నటన ఒక విశిష్ట కర్నణ. యువజన వాయకుడుగా అతని కృషి ప్రజాదరణ పొందినట్టే యన్. టి. ఆర్. నటనకూడా ప్రశంసలందు కుంటుంది. వక్కని పెంటిమెంటు కల ఒక ముఖ్యపాత్రలో పావిత్ర నటన ప్రేక్షకుల్ని బాగా అలరిస్తుంది. రామారావు జరిటగా విజయవిర్మల సిండ్రేయ న నటన కనబరచింది. పెత్తందార్లుగా వాగ భూషణం నటన అద్వితీయం. చిత్రానికి నటుత్వాన్ని కూర్చే పాత్రల్లో ముక్కామల, రావుగోపాలరావు, అల్లు రామలింగయ్య ప్రతిభావంతమైన నటనని ప్రదర్శించారు. తదితర ముఖ్య పాత్రలని రేలంగి, ప్రభాకరరెడ్డి, నత్త వారాయణ, విజయలలిత, జ్యోతిలిక్ష్మి మొదలైనవారు పోషించారు.

స్పృశ్యవతులైన పెత్తందార్లనల్లు గ్రామజీవితం ఎలా అంతరించుతున్నదో నిరూపించే ఈ చిత్రానికి ఎడ్యుకేషనల్, సోషల్, పోలిటికల్ అండ్

ఆకర్షణలు. సి. యన్. రావు దర్శకత్వం వహించిన పెత్తందార్లు నంగిల సాహెబ్ కె. వి. మహదేవన్. కె.ఎ.రా.జి. కె. రాము. రజన టి. పి. మహారథి. నిర్మాత యు. విశ్వేశ్వరరావు.

— సీకరాజు

జన్మదినోత్సవం

■ ‘సుడిగుండాలు’ ‘ఉండమ్మా బొట్టు’ ‘సిడతా’ ‘అంగారాసి చికి’ ‘మరో ప్రపంచం’ చిత్రంలో నటించిన కుమారి ప్రసన్నరాణికి 16 సంవత్సరాలు

ప్రసన్నరాణి

నిండాయి. మదరాసులో ఏప్రిల్ 27 న తన 17 వ జన్మదినోత్సవాన్ని జరుపుకున్నది.

కూచిపూడి నృత్యం, భరత నాట్యం లో శరీరు పొందిన ఈమె తన నాట్య ప్రదర్శనల ద్వారా రూ. 80,000 జాతీయ రక్షణ నిధికి ప్రోగు చేసింది.

ప్రస్తుతం ఈమె ప్రసన్నరాణి శ్రీ బాపు దర్శకత్వంలో నిర్మితమవుతున్న ‘బాలరాజు కథ’లో ఒక ప్రముఖ పాత్ర ధరిస్తోంది. (ఓ.వి.)

ప్రభాకరరెడ్డి చేతుల్లో

ఉన్న సత్యనారాయణ గుట్టు

ప్రభాకరరెడ్డి దగ్గర సత్యనారాయణకు ఒక పెద్దవిప్పేటు వుంది. ఆ విప్పేటు యొక్క కార్యభారాన్ని ప్రభాకరరెడ్డి నిర్వహిస్తుంటాడు. సత్యనారాయణకు ఒక్కగానొక్క చెల్లెలు వుంది. ఆమె ముగ్గులరాణి; అందాల అలివేటి! ఆమె పేరు రాధ అనబడే విజయనిర్మల! ఈమె హీరో కృష్ణను మనసారా ప్రేమించింది. ఆయన్నే నాథుణ్ణి చేసుకోవా అనుకుంది.

(ఒకరోజు రాధ (విజయనిర్మల) ఒంటరిగా వున్న సమయంలో ప్రభాకరరెడ్డి ఆమెతో ప్రేమపురాణం ప్రారంభిస్తాడు. అతణ్ణి నానా మాటలు అని కోరికతో తన అన్నయ్య సత్యనారాయణ దగ్గరకొచ్చింది. హీరో నుంచుని అన్నయ్య, అన్నయ్య అని పిలుస్తుంది. సత్యనారాయణ వేగంగా వస్తాడు. వచ్చి 'నువ్వమ్మా, ఏమిటి యిలా వున్నావ్, ఎందుకిలా వుడికిపోతున్నావ్' అని ప్రశ్నిస్తాడు. 'ఎందుకా, వాడు, ఆ దుర్మార్గుడు నన్ను పెళ్లిచేసుకోమని నిర్బంధిస్తుంటే, వాణ్ణి విడిచింపుకుని వచ్చాను నేను నీ చెల్లెల్లాగా. నీను దిక్కులేని పక్షిని చేస్తావా? నన్ను రక్షించే భారం నీది కాదా?' అని ఆవేశంతో మాట్లాడింది. 'ఏమిటమ్మా, ఎవడమ్మా వాడు, ఏం చేసాడు, వాడి అంజం మాస్తాను' అంటూ సత్యనారాయణ రివాల్యూట్రీనుకు బయల్దేరబోతుంటే 'నేనే ఆ దుర్మార్గుణ్ణి' అంటూ ప్రభాకరరెడ్డి వస్తాడు. 'యూ రాస్కల్, గెట్ అవుట్, యూ ఆర్ డిస్మిస్డ్— వెళ్లిపో యిక్కడుంచి. ఒక్కక్షణం వున్నావో, నేనేం చేస్తానో నాకే తెలియదు' అంటూ సత్యనారాయణ బెదిరిస్తాడు. 'నీ బెదిరింపులకు, అదిరింపులకు లొంగే ఘటాన్ని కాదు నేను. నీ గుట్టు నాచేతుల్లో వుంది' అంటూ ప్రభాకరరెడ్డి విషపు నవ్వు నవ్వుతూ వెళ్లిపోతాడు. 'కట్' అన్నాడు దర్శకుడు

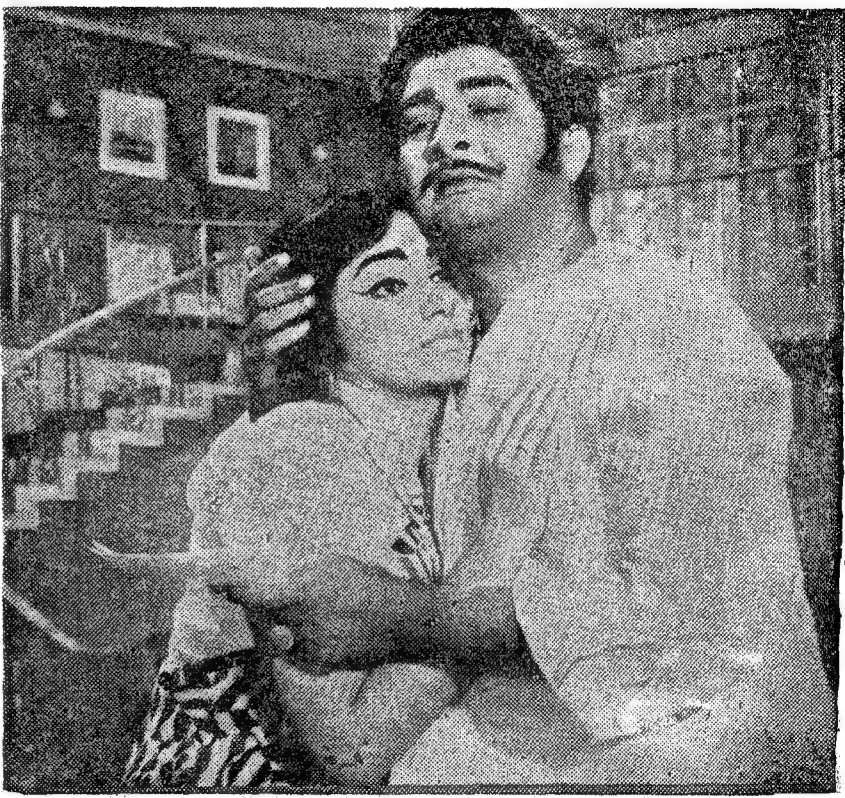
కుటుంబరావు; డి. కే అన్నారూ కెమెరా మన్ లాల్. ఈ సన్నివేశం రవిచిత్ర వారి 'నగ సాధిస్తా'లో కనిపిస్తుంది. ఈ చిత్రం మే నెలలో పూర్ణా పిక్చర్స్ ద్వారా విడుదలవుతుంది. శ్రీ. వై. వి. రావు నిర్మిస్తున్న యా కయిం

స్లిమా

థ్రిల్లర్ విజయనిర్మల; కృష్ణ నాయక్ నాయకులుగా నటించారు.

* * *
'విధి బలీయమైనది; విచిత్రమైనది' అంటే పొరపాటు లేదనుకుంటూ, ఎవరూ

నీది, నీందుకు భయమిస్తుందో ఆ జాగ్రత్తా దొక్కడికే తెలుసు. మనం కేవలం నిమిత్త మాత్రులం. ఒక్కొక్కరికీ ఒక్కొక్కరకపు మనస్తత్వాన్ని ఆ దేముడు ఎందుకిస్తాడో మనకర్థం కాదు. 'నంఘ పేర, కార్మిక సంరక్షణ' అంటూ కట్టు కున్న భార్యకు, కన్నకొడుక్కు దూరమయిన ఒక తండ్రి; 'డబ్బు, హోదా, నలుగురిలో ప్రశంస' కావాలంటూ తాళి కట్టిన భర్తను దూరంచేసుకున్న తల్లి; 'అన్నంపెట్టిన అన్నదాతకు అన్యాయం తలపెట్టిన అయిన బంధువర్గం', 'కాని వారిని కాలదప్పి, కాలచక్రంలో ఏకాకిగా తిరిగి తిరిగి కడకు కన్నకుమారుడి వాకిటికే వచ్చిన తండ్రి', 'విలువయిన భర్తలేని లోటును గుర్తెరిగి ఆ భర్త పొంగత్యమే శీరామ రక్ష' అని వాపోయిన తల్లి, పిల్లల భవిష్యత్తును తీర్చి దిద్దడానికి తల్లి + తండ్రులు యిద్దరూ అన సరమే అని నిరూపించిన కుమారుడు'— ఈ విచిత్ర మానసిక ప్రవృత్తులు కల్గిన కథాపాత్రలనుగొన్న కుటుంబ

'నగ సాధిస్తా'లో నంధ్యారాణి, సత్యనారాయణ

“ధర్మచాతీ”లో కాంచని, బాగళ్ళరతావు.

దీక్షితులు కామవిజేతావారి ‘తల్లి తండ్రులు’ చిత్రం. ప్రతి ప్రీతి, ప్రతి పురుషుడు, ప్రతి వాడు వింతవరకు ప్రయోజకుడుగా వుండాలనే నగ్నసర్వాన్ని చాటిచెప్పే యీ చిత్రంలో తల్లిగా విశ్వప్రి, తండ్రిగా జగ్గయ్య. కుమారుడుగా కోభవదాను నటిస్తున్నారు. ఇతర ముఖ్యభూమికలను పారబాళ్ళ, రేలంగి

సినిమా

రాజరాజు, అల్లు రామలింగయ్య, బాబ్రిశ్రీ, విజయలలిత, వంద్యారాజ్, పుష్పకుమారి, విజయ భరిస్తున్నారు. ‘తల్లి తండ్రులు’ చిత్రానికి పివిసెట్టి మూటలందు, మంట పొం నం గీ తామ్మి నమకూడుతున్నారు. శ్రీ కె. వి. ప్రభాకర్ నిర్మిస్తున్న

సినిమా డైరీ

- ఎస్టి ఆర్ నిర్మిస్తున్నార “కోడలు చిద్దిన కాపురం” మూటలను బాపానితో బహదూర్ సినిమాలో చూశాం. రామారావు, జగ్గయ్య, నివ్వెలి, బాబ్రిశ్రీ, నర్సరాజు, సంధ్యారాజ్, రాగభూషణం ముఖ్యులు రేలంగిగారు పాల్గొన్న సన్నివేశాలను శ్రీ యోగానంద చిత్రీకరించారు.
- నవశక్తి పిక్చర్స్ వారి మూటలను శ్రీ సి. ఎన్. రావుగారి దర్శకత్వంలో నందీడ్ స్టూడియోలో ఒకవారం రోజులు జరిగింది. రామారావు, బాబ్రిశ్రీ, కారదలు పాల్గొన్నారు.
- అక్కినేని జెమినీవారి కంత్ చిత్రంలో పాల్గొని, “దసరా మల్లండు” అవుట్ తోకకు అల్లు సెనమట్రా గ్రామానికి వెళ్లి, అక్కర్లుండి మద్రాసుకు వచ్చి, కాశ్మీర్ కు గారి కోర్కెకారకు వెళ్లి ప్రయత్నాలను చేస్తున్నారు.
- శ్రీమతి జమీన డైరెక్టరుడు మండి ఏప్రిల్ 23 న మద్రాసు వచ్చి, 23 నుండి 28 వరకు “అడవిన్న” మూటలనులో పాల్గొని, 30 నుండి “బంగారుబిల్లు”కి పోవాలి, మే 6 నుండి 13 వరకు ఉత్తమచిత్ర వారి మూటలనులో (నిరర్థి స్టూడియో) పాల్గొన్నారు.
- కుమారి నాటిశ్రీ నవశక్తి పిక్చర్స్, ఎస్టి ఆర్ నిర్మిస్తున్న, జిమినీ మూటలనులో ఏప్రిల్ 10 నుండి 29 వరకు పాల్గొని, ఏప్రిల్ 30 న “దసరా మల్లండు” అవుట్ తోకకు వెళ్లి, మే 6 న గోవా వెళ్లారు.
- శ్రీ నరం నటస్తున్న శ్రీ జమీనచిత్ర వారి సినిమాలో కథాబాయిగా జమీన నటించడానికి అంగీకరించి, మే 11 నుండి కాల్షేట్లించింది.

యీ చిత్రాన్ని శ్రీ బాబారావు డైరెక్టు చేస్తున్నారు.

స్త్రీ త్యాగనిరతిని చాటిచెప్పే చిత్రం

‘భర్తా కల్యాణ దైవం’ అనుకునే పుత్రుడు యిర్లాలు జానకికి ఆ భగవంతుడు అవిటి వాడయిన రఘును భర్తగా ప్రసాదించాడు. జానకి అగర్బ శ్రీమంతురాలు. రఘు గర్భదర్శి యుడు ఆ రఘుడు

“విష్ణువం వకిలాల్లి”లో కాంచని.

నీని లేమితో కలిపాడు ‘స్త్రీవి దైవ’ వ్యయోనిజీగ, మాతృమూర్తిగా, పురుషు ప్రతినింబంగా ప్రితింబిన ఆ సర్వేశ్వరుని జూదా మనం నిందించే విధంగా అడవిన్నను వ్యవస్థించాడు. అడవిన్న వింత వచిత్రమయినదో, అంతభయంకరమయినదిగా కూడా. ‘తన భర్త మఱా నంతోనింకోసం, అయిన అర్హ్య అయి మృతకోసం ఒక స్త్రీ విన్ని కథాల్లో విలువ యొందుకోగలదు. చివరకు అనే

3. మొదటి బహుమతి: రూ. 20,000 | 2 రెండవ బహుమతులు: రూ. 40,000 ఒక్కొక్కటి | 3 మూడవ బహుమతులు: రూ. 20,000 ఒక్కొక్కటి
 టిక్కెట్ నెం. N 068100 | క్యూటి టిక్కెట్ నెం. 0778334 N722741 | టిక్కెట్ నెం. 0541721 N821997 L633914

డాక్టర్ వి. హరిప్రసాద్, ఆపరేటింగ్ కంట్రీ.

విశ్వరూపము మరియు అమృతయము - అంధ్రప్రదేశ్ సండేషు నిధి లక్ష్యము

“అడవి”లో జమున, హరనాథ్.

బెగ్గలదు’ అనేది బగ్గలదాన్ని చాటి చెప్పే చక్కటి చిత్రమే విజయలక్ష్మి మూవీస్ వారు నిర్మిస్తున్న ‘అడవి’ చిత్రం. ఈ చిత్రంలో జానకిగా జమున బటేస్తున్నారు. అవిటి భర్త రఘుగా హరనాథ్ వటేస్తున్నారు. శ్రీ జి.వి.ఎస్. రాజా నిర్మిస్తున్న ‘అడవి’ చిత్రానికి భువిడిపాటి మాటలను, వేణు సంగీతాన్ని విరచిస్తున్నారు. శ్రీ అయ్యన్ మూర్తి

సినిమా

దర్శకత్వంలో నిర్మితమవుతున్న యీ చిత్రం 11 రీళ్లు తయారైంది. చిత్రంలో కనిపించే ఇతర ప్రధాన పాత్రలను నాగభూషణం, గీతాంజలి, పత్త్య వారాయణ, రాజబాబు, మాలతి, జాని యర్ కాంచన పోషిస్తున్నారు. ప్రీతాతి బాబుత్యామ్మి, త్యాగనిరతిని ప్రమోదించ

“అలలుడు”లో భారతి, కృష్ణ

లేనే యీ చిత్రం ప్రతివారిని కట్టిబి తడిసి, వృధయ్యాన్ని కరగించే అదనడంలో అతిశయోక్తి లేదు.

మైసూరులో తయారవుతున్న తెలుగు చిత్రం

‘మానాస్సు నిర్వృషి’ చిత్రాన్ని నిర్మించిన మహలక్ష్మి మూవీస్ తమ రెండవ చిత్రంయొక్క పూటంగు కార్యక్రమాలు మైసూరు ప్రీమియర్ స్టూడియోలో ప్రారంభించారు. శ్రీ ఎస్. భావనారాయణ ప్రాసిన కథకు, పాలగుమ్మి పద్మరాజు సంభాషణలను నమకూర్చారు. మే 8 న పూటంగు స్టూర్టు అయింది. ముఖ్య పాత్రలను టి. ఎల్. కాంతారావు, బాలయ్య, నత్యనారాయణ, రాజబాబు, రాజశ్రీ, విజయ లలిత గార్లు పోషిస్తున్నారు. సంగీతాన్ని పత్త్యం, భాయను ప్రకాష్ నిర్వహిస్తున్న ఈ చిత్రం మూడు మాసాల్లో మీ ముందు వుండగలదని తెలుస్తోంది.

రాజులలో చన నృత్యం

సటిగా, నాట్యగతంగా మీ అభిమానాన్ని మారగొప్ప శ్రీమతి రాజమల్ చన ‘పుష్పాంజలి’ నృత్య కళా కేంద్రాన్ని స్థాపించి, తన బృందంతో వివిధ ప్రదేశాల్లో విభిన్న నృత్య ప్రదర్శనల నెప్పి మెప్పించింది. ఆ మధ్య ఆమెకు రాజమండ్రిలో ఒక యాక్సిడెంటు జరిగింది. తొమ్మిది అడుగుల ఎత్తుగలి ప్లేజిసుండి (డ్యాన్సు చేస్తూ) క్రింద పడింది. కాటా విరిగింది. ఆమెకు మళ్ళీ కాటా పన్ను అవుతుంది. ఇటీవల ఆమె ‘అంద్ర మహిళా సభ’లో భరతనాట్యం + కూచిపూడి నృత్యాన్ని అభినయించింది. ఆమె ప్రదర్శించిన ప్రతి అయిటవే, ప్రేక్షకుల్ని మైచురిపించింది.

‘షియర్ ట్యాలెంట్’

పెద్ద హీరోల ప్రక్కన ఎక్కువ చిత్రాల్లో నటిస్తున్న హీరాయిన్ ఎవరో తెలుసో? ఇంకెవరు. ఒక బాటి రట్టు

కుమారి — ఈ నాటి వాణిశ్రీ; ఇంత
పున్నతన్నీటిని అమె ఎలా అందుకుంది?
దిన్న విన్న పాతల నివ్వడానికి బయటడ్డ
వాణిశ్రీ, యిప్పుడామె కావాలి అనే స్నేహితి
రావడానికి కారణం ఆమెను, అమె నట
నను ప్రేక్షకులు అభిమానించడం వల్లనే
'మొల' పాత్రకు పోషించిన తర్వాత,
ప్రజలకు ఆమెపై ఒక ప్రత్యేక అభి
మానం యేర్పడింది.

"జగత్ బెట్టిలు"లో వాణిశ్రీ.

వివరికి వారే యమనా తీరే

మద్రాసులో ఏడవ టెండం ప్రభావం
వివరికగా వారిది. ఉదయం నీడగుంట
మొదలు సోమంకాలం ఆరుగంటలవరకు
భారతీయం వేదిగా ఉన్నాయి. వీరి
వ్యాపారం ఈ ఏడాదికి అట్టుకోలేక కొంత
మంది నటనలు 'వేసవి విడిది'కి వెళ్ల
డానికి విశ్రాంతిగా ఉన్నారు. అక్కడే మాటలు
పెట్టుకుంటూ ఉంటూ, కొందరు నిర్మా

కరుణ వాళ్ళా మిత్రమా!
మీ అమ్మని నీకు ఎయోసాల్
ఇమ్మని అడుగు. అది పిల్లలకు
అత్యంత ముఖ్యం.
అస్వాదకరముగాను ఉంటుంది.

TELEGRAM

బయో-సాల్
(రైప్ మిక్చర్)

జే. థాండ్ ప. డి. ప్లెన్
ప్రాధికారం. ఇండియా

జే. థాండ్ ప. డి. ప్లెన్

సుఖ జీవిత సేవ

"నిర్వృత్త్యనుహిత"

పిచ్చుం పాటేసి కీర్తికి ఒక తార్కాణము

జే. థి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్య గారి

'మేల్ మాయిల్ మందు'

(Regd)

పీఠికాం భర్తృత్వగమనలకు చక్కని నివారణ

నల్లరంగు, ఎర్రరంగు పిడలు, దిద్దుబాటు పోట్లు, గడ్డి (చర్మ సంబంధము) పాడగు గం పోట్లలో
తిమ్మన్న, నాదితో పాడినప్పుడు పోప్ రేకుండలు, పిచ్చుం బొట్టలు గరిగినా తెలియకుండుట,
దుర్బలను నర్తన అనుభవములందు వ్యాపించి, రక్తముతో కలిసి పుట్టు కలుగజేయుట, (నరమం
సంబంధము) వేలి వేళ్లు ముడుచుకొనుట, బొట్టలు లేచుట, ముక్కు బంధనములు, పాదము
వండు పల్లెను పుట్టు నిర్వృత్తులు, కాలుచేతుల వ్రేళ్లు తగ్గుట, ముక్కు పొట్టువెడలు
మామూలుకానివిమల పుట్టించు రుణములు (అస్థి సంబంధము) నివారణ చక్కని నివారణ

1 మందలం (40 గజాలు) నూనె, రేపాము రు. 12/- తపాలం అర్బు రు. 8.00
8 బొమ్మలం శ్రీ పరమాత్మ తైలం రు 6/- తపాలం అర్బు రు. 2/-

పీఠికాం భర్తృత్వ

జే. థి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్య గారి సన్మ

5/22, మేల్ మాయిల్ P.O. (N.A.D.)

“పద్మని సంవారం”లో కృష్ణ, వాణిశ్రీ,

తలు ఆనందోరసు ఆ ప్రదేశాల్లో ప్లాన్ చేస్తున్నారు. ఏమయినా యీ సంవత్సరం చిత్రవిశ్వాసం మందకొడిగా సాగుతుందనే చెప్పాలి. మన తెలుగు రంగానికి దర్శకుల కొరత, నాయకుల కొరత, దినుసుల కొరత తీరేట్టు కనిపించడం లేదు. వస్తున్న కొత్తతారలకు బ్యాటెన్లు తప్పి, పర్యాధికారంగా ప్రవర్తించడం వల్ల, వచ్చినవాళ్లు వచ్చినట్టే పోయే

ని ని మా

భాషలు కనిపిస్తున్నాయి. ఒక్కొక్క దర్శకునికి కక్కిరిమిదిన వర్క్ రూపం వల్ల, వాళ్లు యే ఒక్క చిత్రాన్ని రక్తి కట్టింపలేరేమో అనిపిస్తుంది. విడుదలకు సిద్ధమయిన చిత్రాలకు ధియేటర్లు సకాలంలో దొరికే వరసీతులున్నట్టు కనిపించడం లేదు. తారలు తమ రెట్లను

“ఎసిడిమెంసులు”లో విజయలలిత, శోభన్ బాబు.

యన్వేషం చేస్తేనేం పొందొచ్చుంది. నర్తకుడికి సరిపోయే నటులుకూడా అందులేరారు. విశ్వాసంను తమకు భావం చెట్టే ‘ఆ న్నదా త’టుగా భావించడం మాసి, వారిని అబద్ధప్రాయంగా కొంత నుండి దొంగడం ప్రారంభించారు. మన పాళ్లకు కథలు దొరికితే, నటీనటులు దొరకరు నటీనటులున్నప్పుడు వారికి తగ్గి ఉధుల దొరకవు. ఈ రెండూ ఏమి కలిగినప్పుడు దర్శకుడు దొరకడు—యిదీ నేటి మాం తెలుగు ఎరితమ. ‘ఎవరికి వారే యమునా తీరే’—యిదీ మనవాళ్ల ప్రవర్తన. ‘పాడుగంటి పుల్లకూం రుచి’—యిదీ మనవాళ్ల అభిరుచి.

* * * ‘మనా ప్రపంచం’ నిత్యం జీవితానికి నాగేశ్వరరావును కాదు. దిక్షువు వేషంలో మూసిన మరుదినం హీరోను తెమిసి స్పృహతో కలిపాను. ‘మీరు వివేకానందుడిగా తారా బాగుంటారండి’ అన్నాను. ‘ఎవరయినా కిసేవాళ్లుంటే నేను ఆ ప్రాతమే తప్పకుండా పోసిస్తాను. కానీ, కమర్షియల్ గా అలాంటి కథలు చేయొక్కనూ కుంటా’ అని చెప్పింది. మరి ‘తుకారాం’పై మీ ఆభిప్రాయం ఏమిటని అడిగా. ఎప్పుటికయినా ‘తుకారాం’గా నటించడం భాయం అన్నారు.

* * * పురాణకథలను, చక్రిని ప్రబోధించే కథలను నిర్మించడంలో తనకొక ప్రత్యేక టేబుల్ ఫర్నీచర్లు శ్రీ ఉన్నాడని వ్యాఖ్యాతగ నిరూపించుకున్నారు. శ్రీ వర్మూడి ‘భక్తతుకారాం’ను నిర్మించే వయస్సు అను చేస్తున్నట్లు తెలుస్తోంది. నేటి వరసీతులకు యిలాంటి కథల అవసరం యెంతయినా వుంది. కాబట్టి పద్మాదం గారు ‘తుకారాం’ను తప్పక నిర్మించాలని ఆశించవచ్చు.

హాస్యనటుల జిహ్వన్ ట్రీప్

నటుడిగా, దర్శకుడిగా, నిర్మాతగా ప్రజాభిమానాన్ని మార్గంపై శ్రీ పర్వ నాథం, అనంతరాంబోనే ప్రేక్షకుల అభిమాన హాస్యనటుడిగా గుర్తించబడితే శ్రీ రాజబాబుగార్లు మే మూడవవారంలో

శంకర్ కుడా శివాజీ గణేశన్ వాయుకునిగా

మీకు తెలుసా?

ఈ మధ్య సినిమాతారలు, నిర్మాతలు వారామంది రేసుగుర్రంను కొంటున్నారు!

హిందీనటుడు 'షేమ్ చోప్రా' ఒకప్పుడే 'టైమ్స్ ఆఫ్ ఇండియా' పత్రికలో గుమస్తాగా పనిచేసేవారట.

కాయమ్మ మనీల్ దత్ సినిమా రంగానికి పరిచయం చేసారట.

శ్రీమతి శాంతకుమారి హిందూస్తానీ తోడి రాగాన్ని అద్భుతంగా పాడగలదు. ఈమె శ్రీ సాంబమూర్తి య్యారాలట.

మైసూరులోగల 'నందిహల్స్'లో అవుట్ డోర్ చిత్రీకరణకు కర్ణాటక నిర్మాతలకు ఒక ధర, మిగతావార్తలకు మరొక ధర తీసుకుంటున్నారు.

గత సంవత్సరం హిందీలో 78 చిత్రాలు విడుదలయ్యాయి. అందులో 50 శంకర్ నిర్మించ బడ్డాయి.

హాకియా 'నగరానికి ఒక హాజీరే నిజాత్'

దయ్యేనున్నట్లు రాజబాబు చెప్పగా తెలిసింది. 'నాకు అన్నయ్య, గురువు, స్నేహితుడు, అవుతు అన్నీ పద్యవాదం శారేవయ్య' అప్పుడు యుటేవల రాజబాబు. శ్రీ రాజబాబుకూడా 'బాల్ అండ్ బ్రదర్స్'ను స్థాపించాడు. జాన్ లో 'ఎవరికివారే యమనా నీరే' చిత్రాన్ని ప్రారంభిస్తున్నారు.

శంకర్ సాంఘికం

'విపాయి చిన్నయ్య' చిత్రనిర్మాత శ్రీరామాచాయుడు జాన్ లో మరొక సాంఘికాన్ని ప్రారంభించే యోర్నాట్లను వూర్తి చేసారు. ఈ చిత్రానికి కథ, స్క్రీన్ ప్లే, దర్శకత్వాన్ని శ్రీ కె. ఎన్. ప్రకాశరావు నిర్వహిస్తున్నారు. మాటలను అచార్య ఆశ్రయ, పాఠకు ఎన్.ఎన్.లాల్, కూర్పును మార్కాండ్ చేపట్టగలరని తెలుస్తోంది. శ్రీ అక్కినేని కొత్త తరహా చిత్రను పోషిస్తారట.

తెలుగుచిత్ర నిర్మాణంలో నాలుగు శాతం
 1954-55

శంకర్ కూడా శివాజీ గణేశన్ వాయుకునిగా ఒక చిత్రాన్ని, చిన్న తారలతో మరొక చిత్రాన్ని నిర్మించనున్నట్లు శ్రీ నాయుడు వెల్లడించారు.

కొత్త పథకం

సవకత్తి అధిపతి శ్రీ గంగాధరరావు ఒక ప్రక్క తెలుగు చిత్ర నిర్మాణాన్ని, మరొక ప్రక్క హిందీ చిత్రనిర్మాణాన్ని 'స్టాన్' చేసారు. తెలుగుచిత్రం మాటలను ప్రసాద్ స్టూడియోలో రాకెట్ చేగంలో సాగిపోతుంది. శ్రీ పి. ఎన్. రాజ్ దర్శకత్వంలో శ్రీ రామా రావు, శారద, వాణీశ్రీ ముఖ్యపాత్రలను పోషిస్తున్నారు. సంగీత పాద్యాన్ని శంకర్ జైకిషన్సు నిర్వహించడం ఈ చిత్రానికి పైరైటు.

తెలుగులో విజయవంతంగా ప్రదర్శించబడ్డ 'బ్రహ్మచారి' చిత్రాన్ని శ్రీ గంగాధరరావు హిందీలో విర్మిస్తున్నారు. ఈ చిత్రాన్ని శ్రీ ప్రత్యగత్వ జైరత్న చేస్తారు. శంకర్ జైకిషన్సు సంగీతాన్ని సమకూరుస్తారు.

—శ్రీనివాస్

అని-ఇది...

'ధర్మానికి సంకెట్'

(నాటక ప్రదర్శనం)

"కట్నం—ధర్మం ముందు, మనశా. మన

కారానికి తాను లేదు" అన్న ప్రధానమోక్తి అదా రంగా రచించబడ్డ నాటకం "ధర్మానికి సంకెట్". రచయిత శ్రీ భీమట్లకృష్ణారావు, దర్శకత్వం: శ్రీకె. పారవాహ్.

ఏప్రిల్ 18వ తేదీన విజయవాడ రామమోహన్ క్రిజరి హాలులో శ్రీ నత్యకళానికేటన్ ప్రజయత వాడ నాటక నాటకాన్ని సమరధరితంగా ప్రదర్శించారు.

సాధారణమైన ఒక కాచిక్కిరి మల్ విధి విద్యపాతి రీత్యా ధర్మంకోసం, గర్భవతియైన కన్యకాకుర్చి—అల్లాడీ వేరు పరచి, అల్లాడీ ఉరికంబం ఎక్కించడం—ప్రధాన యితీపుత్రంగా గ్రహించి రచించిన యావిషాదాంత నాటకం వరమాంకంలో ప్రేక్షకుల హృదయాలను అమితంగా ఆకట్టుకుంది.

తండ్రిగా పి. శేషగిరిరావు, మాతరుగా కుమారి విజయభామల సలహా నాటకానికి పైరైట్. మిగతా పాత్రలలో కె. పారవాహ్, ఐ. శ్రీనివాసరావు, ఐ. రమణమూర్తి, కృష్ణారావులు చక్కగా నటించారు. శ్రీ నత్యకళానికేటన్ టీమ్ వర్క్కు ప్రశంసలీయం. —[ఐ. పి.]

వివాహం

బ్యూటీ ఇన్ వెన్యూ మెంట్రి జెట్ ఇండియా లిమిటెడ్ పొరసంబంధం శాఖాధికారి శ్రీ ఎం. గోపాల కృష్ణన్ గారి కుమార్తె చి. పి. సరస్వతి దివలక్ష్మికలో యాభైనరేన్ (వై.వేట్ లిమిటెడ్ మానేజింగ్ డైరెక్టరు శ్రీ టి. ఎన్. నటేశన్ గారి సోదరుడు చి. టి. ఎన్. గోపాలకృష్ణన్ కి జుడూనులోని రాజేశ్వరి కల్యాణ మండపంలో ఏప్రిల్ 29వ తేదీన వైరవంగా వివాహం జరిగింది. వివాహ సుహృద్భారానికి సలహా ప్రసాదలు విచ్చేసి బహుచరులని అభివర్ణించారు.

ప్రముఖ చిత్రకారుడు పి. గంగాధర్ కి చి. పి. నాగమర్రి కి ఏప్రిల్ 22వ తేదీన రాజేశ్వరి వైరవంగా వివాహం జరిగింది.

"నెత్తించాడు"లో రాజబాబు, రమాప్రభ.

శాంతకుమారి

తదయితః పంచత్ సర్కార్, వికాస్ పబ్లిషింగ్స్,
 టి డిర్యాగంజ్, అవ్వారీరాడ్ మ్యూజిటీ - 6.
 ధర: రూ 12 లు.

భారతదేశం, తానా వెనుకబడిన దేశం. కాని
మీరండు శైఖాని ప్రయత్నిస్తున్న దేశాల్లో
ఒకటి. దీనికి తగిన ప్రయత్నాలు ఎటువంటి
విధంగా జరుగుతున్నాయో చాలా మట్టుకు ఎంద
రికో తెలుసు. ఇప్పుడు ప్రయత్నాలకి సహాయపడి
ప్రయత్నం వనర్థి సాధనాల ద్వారా జరిగే
ప్రయత్నం. ఉద్భావన ద్వారా, కేవలం సమాచార
ప్రచారం ద్వారా ప్రజలలో, కేరళ, పైతానాస్, బె
ంగాల్, పశ్చిమ బెంగాల్, సినిమాల మొదలయినవి
వీరితో పోయేదూరాలు.

५. ఏదీ జేసేము బుద్ధులు జేసేము
మొదలగు వ్యాధులకు ఆపరేషన్
లేకుండా క్షారంజీకారము చేయుటచేయు

ತೆಂಟ್ ಶೌಕಸ್ಯ
ಗಾಂಧಿನಾಡ ನಯಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣ ಎದುರು,
ಹೈದರಾಬಾದ್ - 12.
ಫೋನ್ ನಂ: 42870. ಇಂಟರ್ ಫೋನ್: 45428.

తానుకు వుండివుండేది. కిరి పోనీ పుస్తకం వెళు
రెండు రూపాయలు. (వేచుచు) పద్మి కేసన్,
ఏజయనాడ. [వేచుచు]

రచన: శ్రీమతి శివరాజా నుబ్బలక్ష్మి, ప్రముఖా: యం. శేషచలం అండ్ కో., మచిలీపట్నం., పుద్రాపూ., సికింద్రాబాదు. పేజీలు 243. వెల: రూ 2-00 లు.

ఇది సాక్షాత్తు సాంప్రదాయక వనం. ఇందులో
వల్లకలం విశేషంగా నిమిత్తం లేవు. ఇది, ఇది
వ్యవసాయం, కట్టలు, మంటి పోటీ మాటలు,
నింత పేదరికం ఇవే నివసించారు. మొదటి
పుస్తకం వదలడానికి ఆసక్తి కలుగుతుంది.
కాని పాప సాహస నిమిత్తం వంటుంది.
ఇటువంటి పట్టుదల, ఇంకా దేశంలో
ప్రస్తుతం అనే ప్రవృత్తి దిద్దుమరలకు
రావచ్చు. మనస్సు మారలేద కాబట్టి ప్రతి
పాప దోషానికి వదులుతున్నట్లుగా నిర్ణయ
పించారు.

నడక చక్కగా వున్నా, పాతల దీక్షణ మనీ
సామాన్యంగా వుంది వున్నది వున్నట్లుగా చిత్రిత
రించాలంటే వున కం పోకడ ఇలాగే వుంటుంది.

మధ్యతరగతి కుటుంబాలవార వదిలి వెండి చెడుత. తెలుసుకొని ప్రవర్తించడానికి అనుకూల పుస్తకం. పెళ్ళి నెండున్నంలోను, అయిన తరువాత మళ్ళీ త్యాగం ఎలా వరిణిస్తున్నది? విస్తరంగా తెలియచేశారు.

రాసినవారు: అలాన్ చార్లీ. అచ్చువేసినవారు:
కాన్వర్ట్ కేషన్ — ఢిల్లీ.

రమయితలు, విలేఖరు వ్రాతలకు వార్తలను, విశేషాలను ఎంత క్లుప్తంగా--వివరాలను ఘనమకుండా--రాయవచ్చో తెలియ చేశారు. శాంత తిరుగుడు పద్ధతి మననినే సూక్ష్మంగా ముక్త పరిగ్రా (మధురణల) చెయ్యటానికి ఎలా నీలపు తుందో స్పష్టపరచాల్సి వచ్చినట్లు చేశారు. అనవసరమైన మూటలను వ్యాఖ్యల లోగించి చూపారు. పేజీలు 4,5 లో]

గణాంశాల, బిడ్డెట్టుకు సనికివచ్చే అంతేటా
 పితకులకు "బోరింగ్" లేకుండా వివిధంగా
 వాడాలి" న్నవ్వీ కరించారు. [పేజీలు 12,15]
 వదాయి తెలియ కుండా వాక్యాలో వడి చివరకు
 వాక్యానికి మెరుగు లేకుండా వివిధంగా వరిణ
 మిస్తుందో తెలుసుకోవచ్చు. కంటర్నాల్లను
 గురించి చక్కగా రాశారు. [పే40]

హిందూదేశ పరిస్థితులకు అనుగుణంగా ఈ వ్యవస్థకు రాయబడ్డది. సత్రికాసేనులవారూ, రచయితలూ, విలేఖరులూ భవ్యకుండా వదిలి అచగాహన చేసుకుని వ్యక్తికులకు ఇంకా మెరసా దిద్ద వచ్చు.

—“సాధారణ”

తక్కువగా జరుగుతోందని సుప్రసిద్ధ పత్రికా
కవయిత్రులు, ప్రస్తుతం 'పెన్ ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్
ఇండియా' డిం రెక్టర్ శ్రీ చంచల్ హార్గో ఆంబ
స్వారు ఆధునిక యుగం నవాలని మన సంగర్
సాధన వినియోగం ఎదుర్కొనే సలకసోతోందని
ఆయన అంటున్నారు. 'ఫాలెజ్ ఎండ్ స్ట్రగ్గిల్స్'
అనే నామ సంపుటంలో భారతదేశంలో రెడియో,
టెలివిజన్, ముద్రణ, సినిమా వీటి వినియోగం
ఎంత తక్కువగా ఉన్నదో వివరించారు.

అంబాకృష్ణ రాజ్య సమితివారి ఆర్థిక సంఘికా-
ర్యునిస్కృత వారు అభివృద్ధి చెందే ప్రతిదేశం
లోనూ ప్రతి 1000 మంది జనానికి 100 దివ
ప్రతికూడా, 50 రోడియోలూ, 20 సినిమాస్కోప్
ఉండాలని అన్నారు.

భారతదేశంలో అంకెలు, దినపత్రికలు 13, రేడియోలు 17. | సినిమా స్టీల్స్ ఒక లెక్కవారం వెయ్యికి సుమారు 10 కూడా లేనట్లు తెలుస్తుంది.

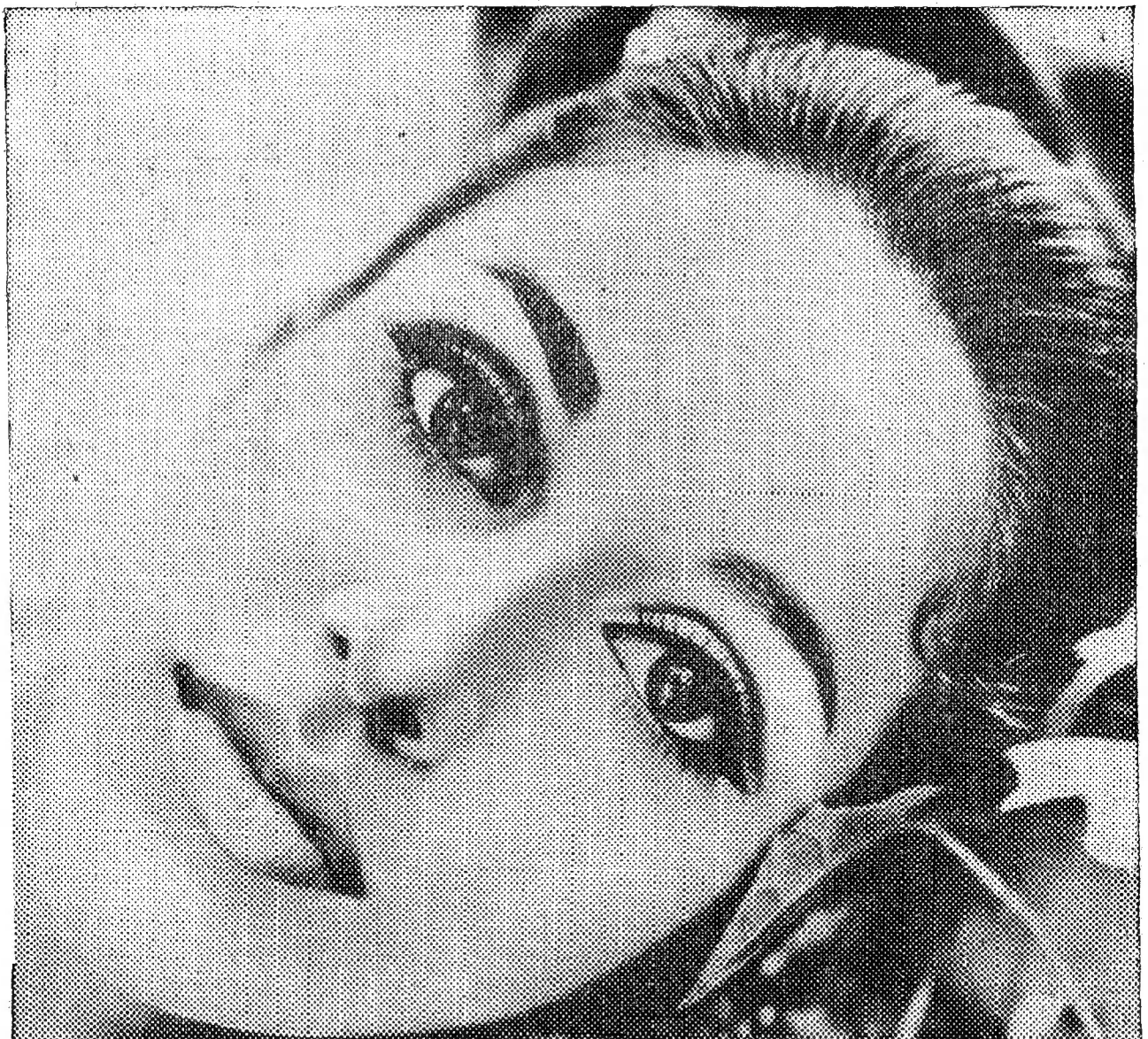
తెలిసిందే పాశ్చాత్య దేశాల్లో అతి ప్రధాన స్థానం వహిస్తుంది. రాజకీయాలలోనే కాక విద్యాభ్యాసం విషయంలో కూడా తెలివివ్న్ అతి ముఖ్యమయినది ఈ సంవత్సర సాధనం భారతదేశంలో అసలే బలహీనంగా ఉంది. దేశం మొత్తంవీరిద ఒకే వగరం డిగ్రీలో ప్రసారం ఉంది, 10,000 పెట్రోలియం ఉత్పాదన ఉన్నాయి.

సంవర్ష పాఠశాలని ఇంగ్లీషులో మోడియూ
ల్యు కమ్యూనికేషన్ అంటున్నారు. భారతదేశంలో
వాటి బలం అత్యల్పంగా ఉందని శ్రీ చంచల్ నర్సాన్
మళ్ళీ మళ్ళీ విధానంపారు ఈ వ్యాస సంపుటంలో.
కొన్ని వ్యాసాల ఈ మమ్మసుకి సంబంధించినవి.
కీ. శే. కోటంరాజు రామారావు గురించి ఆశావాజీ
ధోరణి గురించి, పత్రికలలో ఉద్యోగాలు చేసేవారి
సంరక్షణల కొన్నిటిని గురించి రాసినవి తక్కినవి
నుడిమి వ్యాసాలు. ఆధునిక జీవితంలో 'కమ్యూనికే
షన్' లేక సంసర్గం ఎంత ముఖ్యమయినదో తెలుసు
కోవాలంటే శ్రీ నర్సాన్ వ్యాసాలు తప్పకుండా
చదవ వలసినదే! [జ. ప.]

గుళ్ళోదేవుడు

కిష్కిపాటి వెంకటసుబ్బాచారి విరచితమైన 'దీప
గుంట పీఠభద్రచరిత్ర'కి, నవవార్తాపం 'గుర్రో
దేవుడు' అన్నారు మున్నుడిలో రచయిత శ్రీచిట్టి
బాబు ముదా.

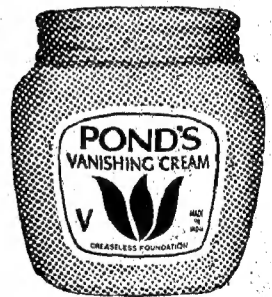
దివ్యక్షేత్రమున దీవిగుంట న్నెపురాణం
కథని రచయిత చక్కలి శైలిలో రాశారు.
సద్దమృచునాని చిన్నపిల్లలకుం రాసిన పుస్త
కంలా అనిపించినా దైవసంబంధమైన కథ అంద
రిచేతా చదివిస్తుంది. చిన్నవ్యూహో వేసివుంటే
పున కంఠోపాహు వెలకూడా తగి అందరికీ అందు

మెత్తని మృదువైన లేప్రాయపు ముఖవర్చస్సును ఇస్తుంది పాండ్స్ వానిషింగ్ క్రీమ్

అశ్రద్ధమా? పాండ్స్ వానిషింగ్ క్రీమ్ లో వుండే ప్రత్యేక
హ్యూమెక్జెంట్ వల్ల మీ చర్మానికి సహజంగా వుండే తేమను
పుంపజమేగాక దుమ్ము వాతావరణము నుండి కూడ రక్షిస్తుంది.
సమంగా హ్యూట్ పినిషుతు పాండ్స్ వానిషింగ్ క్రీమ్ ఒకటి
ప్రత్యేకంగా వాడవచ్చు లేక గంటలకొద్దీ మీ సింగారం చెట్టు-
చెదరకుండా పునాది పొడగగా కూడా వుపయోగించవచ్చు.

4 సైజులలో లభ్యమయ్యే వానిషింగ్ క్రీమ్ ఇదొక్కటే—
వికాసమి—బార్బి—మిడియమ్—స్కాల్

పాండ్స్ వానిషింగ్ క్రీమ్ — విశిష్టమైన పౌడర్ పునాది

తప్పక చూడండి!

జోతసినీసిండికేట్వారి

పెత్తురాబాళ్లు

నిర్మాత: **పి.వి.శేషారావు** B.Sc.; దర్శకత్వం: **సి.ఎస్.రావు** B.A.(Lit)

సహనిర్మాత: **K.V.మహదేవన్**, కెమెరా: **G.K.రాము**, రచన: **TP.మహారథి**

తారలు: జోతీ - నైజాం, రుషా - నిధి, జయలక్ష్మి - ప్రభాకర్, సుధా చిత్ర

REMDAS.K